

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Thảm họa môi trường - Thảm họa quốc gia !!!

Gần đây, có một con người vô danh đã trở thành nhân vật lịch sử. Đó là ngư dân Nguyễn Xuân Thành, 36 tuổi, ngụ thôn Ba Đồng, phường Kỳ Phương, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh. Anh cho biết ngày 4-4-2016, trong khi lặn xuống biển săn cá, anh bất ngờ thấy đường ống xả thải khổng lồ dài 1km5, đường kính trên 1m, chôn ngầm dưới biển và nối với nhà máy gang thép Hưng Nghiệp Formosa Vũng Áng, Hà Tĩnh (mà anh và đồng nghiệp đã phát hiện cách đây 2 năm), đang phun ào ạt một thứ nước màu vàng đục, nhũn nhụa, có mùi hôi thối, ngửi vào cảm thấy ngạt thở.

Với lương tâm và trách nhiệm, anh Thành đã báo cáo ngay cho nhà cầm quyền qua đồn biên phòng đèo Ngang sự việc đáng lo ngại ấy. Đúng là đáng lo ngại thật, vì chỉ hai hôm sau (6-4), tại Vũng Áng, rồi trên địa bàn các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế và một phần tỉnh Quảng Nam đã xảy ra tai họa môi sinh nghiêm trọng chưa từng thấy: nhiều loài cá và thủy sinh vật sống vùng nước sâu và vùng duyên hải (trong đó có cả cá voi con) chết hàng loạt trôi vào bờ. Cá, ngao, tôm dân nuôi trong đầm gần biển và lồng trên biển cũng đồng số phận. Rồi người cũng bị liên lụy. Ít nhất đã có hơn 20 trường hợp cấp cứu ở huyện Phúc Trạch (Quảng Bình) vì ăn các loại hải sản nghi nhiễm độc. Cũng khoảng 200 thực khách dự tiệc khai trương một nhà hàng tại huyện Quảng Trạch (Quảng Bình) bị trúng độc sau khi thưởng thức các món đồ biển. Song song đó, một thợ lặn thi công xây dựng đê chắn sóng ở cảng Sơn Dương (quần thể nhà máy Hưng Nghiệp) đã qua đời hôm 24-04. Ngày 26-04, 5 thợ lặn khác tại huyện Quảng Trạch đã phải vào bệnh viện sau khi lặn từ khu vực biển Vũng Áng lên. Mới đây, người dân phát hiện chim biển ăn cá cũng chết. Đảo Chim, từng được xem là vương quốc của hơn 2 triệu hải âu xám (một loài đặc hữu, quý hiếm) cách cảng Hòn La chừng 12 hải lý, thuộc huyện Quảng Trạch, tuyệt không còn một bóng chim, nằm lơ lửng giữa bốn bề sóng nước. Từ cả tháng nay, hàng vạn ngư dân 4 tỉnh phải đưa thuyền lên bờ phơi nắng và nhịn đói, đời sống họ hoàn toàn bị đảo lộn và tương lai hết sức mờ mịt. Các đầm và bè cá, ngao, tôm bị mất hàng chục tỷ đồng. Cư dân miền Trung rồi cả nước cũng hết sức lo lắng vì sự nhiễm độc trước mắt và ngày càng tràn lan của hải sản và rồi đây của muối và nước mắm, hai gia vị hàng đầu và thường nhật của người Việt Nam.

Dĩ nhiên nghi can số một lúc này chính là nhà máy gang thép Hưng Nghiệp do Đài Loan và Trung Quốc đầu tư dưới danh nghĩa tập đoàn Formosa. Bị công luận chất vấn, tập đoàn này đã thừa nhận rằng từ tháng 3 năm nay, hàng ngày họ xả 12.000m³ nước thải ra biển. Nước thải này chứa đựng nhiều hóa chất dùng cọ rửa hệ thống ống dẫn mà khối lượng lên tới 300 tấn và trong đó -theo một số chuyên gia- có nhiều loại cực độc (Tuổi Trẻ 24-04-2016). Mở lại hồ sơ, người ta thấy tập đoàn này, vốn có tên đầy đủ là Formosa Plastics Group (FPG), thành lập từ năm 1954, là một công ty đa quốc với các chi nhánh tại Đài Loan, Trung Quốc, Việt Nam và nhiều nước khác kể cả Hoa Kỳ, hoạt động trong lãnh vực công nghệ hóa học, công nghệ sinh học, dược phẩm, mỹ phẩm... Lịch sử của nó gắn liền với các hậu quả về xã hội và môi trường trên phạm vi toàn cầu. Điển hình là năm 1998 FPG bị bắt quả tang khi đưa 3000 tấn rác độc hại trong đó có cả thủy ngân vào cảng Sihanoukville của Campuchia để xả chúng, gây nên cuộc khủng hoảng môi sinh nghiêm trọng ảnh hưởng đến hàng ngàn người. Hồi tháng 09-2009, chính quyền Hoa Kỳ tại hai bang Texas và Louisiana đã buộc Formosa chi hơn 10 triệu đôla để xử lý chất thải độc hại ra khỏi không khí và nguồn nước tại hai nhà máy của họ, cũng như phải nộp gần 3 triệu đôla tiền phạt dân sự vì vi phạm luật về nước sạch, không khí sạch và công nghiệp sạch của Hoa Kỳ. Cũng trong năm này, tập đoàn bị trao giải "Hành tinh đen" do Ethecon, một cơ quan bảo vệ sinh thái ở Đức dành cho những tổ chức có hành động phá hủy môi trường.

Đang khi ấy thì nhà cầm quyền Hà Nội lại phản ứng hết sức khó hiểu. Nhiều quan chức trung ương lẫn địa phương đã đưa ra những cảnh báo muộn màng (ngày 20-04, thứ trưởng Bộ Tài nguyên-Môi trường mới yêu cầu các địa phương có cá chết phải tuyên truyền rộng rãi để người dân không sử dụng chúng làm thực phẩm hay thức ăn gia súc); hoặc những trấn an giả dối (ngày 23-04, thứ trưởng Bộ Nông nghiệp-Phát triển Nông thôn bảo rằng cá bị nhiễm độc đều đã chết và đã được chôn nên bây giờ bắt được cá sống thì có thể ăn, phó chủ tịch Hà Tĩnh cho biết nhiều loại thủy sản vẫn sinh trưởng bình thường trong các lồng bè ở Vũng Áng và người dân có thể yên tâm tắm ở vùng biển này); hoặc những tuyên bố mâu thuẫn (Thứ trưởng Bộ TN-MT khẳng định đường ống xả thải ra biển của Formosa đã được cấp phép, đang khi Phó tổng cục trưởng Tổng cục Môi trường của bộ cho hay nhà máy này chưa được phép xả thải. Thanh Niên 23-4-2016).

Dù thảm họa xảy ra từ hôm 06-04, nhưng đến ngày 26-04, đoàn công tác của Bộ Công thương mới đến kiểm tra công ty Hưng Nghiệp sau khi đã báo cho họ trước 4 ngày (RFA 23-04-2016). Còn Vụ phó Vụ Nuôi trồng thủy sản Bộ Nông nghiệp-Phát triển Nông thôn thì cho biết khu công nghiệp Vũng Áng có yếu tố nước ngoài nên đoàn công tác không vào kiểm tra được !?! Riêng TBT Nguyễn Phú Trọng thì ngày 22-04 mới đến Vũng Áng nhưng chỉ để đón đốc dự án xây cảng Sơn Dương và còn khen Hà Tĩnh đi đúng hướng, chứ tuyệt không có lời nào về tình trạng cá biển chết thảm chất đầy bờ bãi và tiếng kêu của dân chúng đang cất lên ngút trời. Còn tân chính phủ thì trong cuộc thị sát ở tỉnh Hà Tĩnh hôm 24-04, Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng mới cam kết sẽ 'xử lý nghiêm' thủ phạm, và hôm sau, tân Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc mới chỉ thị các địa phương phải hỗ trợ ngư dân bị thiệt hại và nhanh chóng đưa ra kết luận để có biện pháp thích đáng. Tối 27-04, Bộ TN-MT đã tổ chức 1 cuộc gặp gỡ báo chí trong 10' để chỉ đọc một thông cáo chính thức cho hay rằng vụ cá chết ở các tỉnh miền Trung chưa có bằng chứng liên can đến Formosa!

Sự bao che đối với Formosa như thế chỉ là nổi tiếp một chuỗi hành động ưu đãi trước đây đối với tập đoàn này. Quả vậy, năm 2012, khi Formosa trình dự án đầu tư xây dựng nhà máy gang thép Hưng Nghiệp với tổng vốn 15 tỷ đôla tại Vũng Áng, nhà cầm quyền (qua phó thủ tướng gốc Tàu đặc trách kinh tế lúc ấy là Hoàng Trung Hải) đã quyết định giao cho tập đoàn 2.000 héc-ta đất để xây nhà máy và 1.200 héc-ta mặt nước để làm cảng biển. Dự án vừa kể đã khiến 3000 gia đình bị thu hồi đất, giải tỏa nhà, ảnh hưởng đến sinh hoạt và sinh kế của khoảng 20.000 người; ngoài ra còn 15.000 ngôi mộ bị cải táng, 58

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ **Thảm họa môi trường - Thảm họa quốc gia !!!**
- Trg 03** ▶ **Tuyên bố về tội ác đầu độc biển miền Trung Việt Nam.**
-Người Việt trong và ngoài nước
- Trg 04** ▶ **Thư ngỏ về thảm họa ô nhiễm.**
-Các luật sư và tổ chức luật sư.
- Trg 05** ▶ **Tuyên bố về thảm họa quốc gia tại các tỉnh miền Trung.**
-20 tổ chức xã hội dân sự độc lập
- Trg 07** ▶ **Bản lên tiếng về thảm họa do Formosa Hà Tĩnh gây ra.**
-Tăng đoàn GHPGVNTN.
- Trg 08** ▶ **Thông cáo về thảm họa ô nhiễm môi trường biển tại...**
-Giáo phận Vinh.
- Trg 09** ▶ **Tuyên cáo về thảm họa môi trường và thảm họa quốc gia...**
-Nhiều tổ chức trong ngoài nước
- Trg 10** ▶ **Biển Đông: Nỗ lực có thể đánh bại chiến lược xâm chiếm..**
-Joshua Philipp.
- Trg 11** ▶ **Hồ sơ Panama: Dân Tàu nổi cơn phẫn nộ.**
-Nguyễn Vĩnh Long Hồ.
- Trg 15** ▶ **Cướp vào nhà, hàng xóm xông ra, chủ nhà giữ lễ!**
-Bùi Tín.
- Trg 16** ▶ **Viết về Ngày Quốc hận 30-04.**
-Bảo Giang.
- Trg 20** ▶ **10 năm qua gió thổi đổi thay.**
-Nguyễn Quốc Toàn.
- Trg 22** ▶ **Tân chính phủ: bế tắc với những vấn nạn cũ.**
-Nam Nguyễn.
- Trg 23** ▶ **Cũng là cột nhưng treo cờ nào**
-Đồng Phụng Việt.
- Trg 24** ▶ **Bộ Công an phải chấm dứt bạo lực với nhân dân.**
-Mạnh Kim.
- Trg 25** ▶ **Đại họa Vũng Áng và chủ quyền quốc gia.**
-Ls Đào Tăng Dực.
- Trg 27** ▶ **Tận cùng của sự hèn hạ.**
-Thạch Đạt Lang.
- Trg 28** ▶ **Cá chết, người Trung Quốc và nhà cầm quyền ở Bắc miền...**
-Nhóm Phóng viên RFA từ VN.
- Trg 29** ▶ **Bài học từ thiên nhiên và đấng đố thù tại nước nhỏ.**
-Song Chi.
- Trg 31** ▶ **Biểu tình vì môi trường ngày 30-04 và 01-05-2016.**
-Tin Mừng Cho Người Nghèo.

+++++

nhà thờ bị dỡ bỏ. Chưa hết, Formosa còn được ban nhiều ân huệ khác nữa: được thuê đất 70 năm (quá luật 20 năm) nhưng từ năm thứ 16 mới phải trả tiền thuê mà chỉ 80 đồng/m²; được miễn nộp thuế thu nhập trong 4 năm đầu và 9 năm sau đó giảm một nửa, được đem cả hàng chục ngàn nhân công từ TQ sang làm việc, được hoạt động như một đặc khu mà các cơ quan chức năng VN không để vào để kiểm soát. Nhà máy hiện xây một bức tường dài 20km dọc Quốc lộ 1 và từ đó ra tới bờ biển trở thành khu bất khả xâm phạm. Đang khi ấy, Vũng Áng –theo đánh giá của nhiều chuyên gia quân sự– lại là một yếu huyệt an ninh quốc phòng. Đây là khúc hẹp nhất VN, chỉ khoảng 50km, khiến đất nước bị cắt đôi rất dễ dàng. Cảng Sơn Dương gần như đối diện với Du Lâm là quân cảng quan trọng của Tàu cộng ở cực nam Hải Nam đảo. Một lực lượng tàu chiến chỉ cần dàn từ bên này sang bên kia là đủ để chặn đường ra vào vịnh Bắc bộ!

Thái độ ưu đãi Formosa cách lạ lùng như thế khiến người ta phải liên tưởng tới sự kiện là trên toàn đất nước, nhà cầm quyền VC từ lâu đã để cho Tàu cộng thực hiện nhiều dự án tương tự tại nhiều trọng điểm quốc phòng: khai thác bauxite ở Tây Nguyên mãi nhà Đông dương, lập khu đô thị ở Bình Dương sát Sài Gòn, xây khu du lịch ở Đà Nẵng sát sân bay quân sự, khu nghỉ dưỡng ở đảo Hải Vân, dựng nhà máy nhiệt điện ở Bình Thuận, lắp hệ thống dẫn nước Sông Đà 2, thuê hàng trăm hecta rừng đầu nguồn và quốc phòng, trúng thầu 90% dự án xây dựng cơ bản, xuất siêu sang Việt Nam nguyên liệu và thiết bị.... Tất cả đều để lại nhiều tệ nạn và nguy hiểm cho đất nước: công nghệ lạc hậu, môi trường ô nhiễm, tình hình địa phương bất ổn, an ninh quốc phòng lâm nguy, người Tàu lúc nhúc khắp nước, hàng Tàu giả và độc thao túng thị trường, văn hóa Tàu ảnh hưởng lên tâm địa người Việt... trong khi ngoài khơi quân đội và ngư dân Tàu tung hoành Đông Hải, đánh đuổi ngư dân ta và xây dựng căn cứ quân sự trên nhiều đảo của ta. Phải chăng đó là những dấu hiệu cho thấy Thỏa ước Thành Đô được ký kết bí mật giữa hai CS Việt và Tàu năm 1990 đang tuần tự thực hiện các giai đoạn để đến lúc nước Việt xóa tên trên bản đồ?

Thành thử chẳng lạ gì mà đồng bào trong lẫn ngoài nước đã phản ứng hết sức mạnh mẽ. Hàng ngàn trí thức nhân sĩ trong "Tuyên bố về tội ác đầu độc biển miền Trung VN" ngày 27-04 đã tố cáo: "Những người có quyền quản trị quốc gia đã cho phép Formosa Hà Tĩnh được hoạt động như một đặc khu, các cơ quan chức năng của VN không để gì được vào để kiểm tra kiểm soát về an toàn môi trường cũng như mọi hoạt động của nó". Hai mươi tổ chức xã hội dân sự độc lập, qua "Tuyên bố về thảm họa quốc gia tại các tỉnh miền trung" ngày 29-04 cũng khẳng định: "Đây là một thảm họa quốc gia lớn lao, vì từ nay buộc phải lên bờ sinh sống một giới đông đảo mà nhà cầm quyền từng gọi là cột mốc di động của chủ quyền quốc gia trên biển. Đông hải sẽ dễ dàng trở thành nơi Trung Quốc mặc sức tung hoành để cuối cùng chiếm trọn như mưu đồ từ lâu của họ... Đây là một tệ nạn chính trị hết sức kinh tởm. Vụ Formosa bộc lộ rõ ràng thói vô cảm và vô trách nhiệm của nhà cầm quyền CS đối với lợi ích quốc gia, cuộc sống dân lành". "Tuyên cáo của toàn dân VN trong và ngoài nước về thảm họa môi trường và thảm họa quốc gia hiện nay" ngày 30-04 còn mời gọi: "Chúng ta hãy tranh đấu để giải thể chế độ độc tài, toàn trị, vốn là nguyên nhân gây bao thảm trạng và tệ nạn cho Dân Tộc và Đất Nước: đảng CSVN thao túng toàn xã hội... đẩy đất nước đến chỗ khốn cùng, cấu kết với ngoại bang để bảo vệ ngai vàng dù với cái giá xóa sổ quốc gia dân tộc".

Thành thử cũng chẳng lạ gì mà cái chế độ và chính đảng vô tổ quốc, vô tôn giáo, vô đồng bào này đã đàn áp dã man các cuộc biểu tình của ngư dân và công dân ngày 29, 30-04 và 01-05, thậm chí đánh đổ máu và bắt giam giữ nhiều người. Nhưng đó chỉ là những dấu hiệu ngày tàn của tập đoàn phản động và phản quốc chưa bao giờ có lòng thương dân yêu nước.

BAN BIÊN TẬP

Vũng Áng resort (Babui. Danchimviet.info)

TUYÊN BỐ VỀ TỘI ÁC ĐÀU ĐỘC BIỂN MIỀN TRUNG VIỆT NAM

Người dân Việt Nam trong và ngoài nước 27-04-2016

Vụ nước biển miền Trung bị nhiễm độc nặng nề, mà chứng cứ là hàng chục tấn cá biển lớn nhỏ chết giạt vào bờ từ đầu tháng 4-2016 vẫn tiếp tục đến hôm nay, lan từ Hà Tĩnh, vào Quảng Bình, Quảng Trị, đến Thừa Thiên-Huế,... đã gây ra sự phẫn nộ chưa từng có trong toàn thể nhân dân Việt Nam.

Đại họa thảm khốc trên không chỉ hủy hoại ngư trường của hàng vạn người dân ven biển miền Trung; hủy hoại môi sinh ven bờ; gây ra tình trạng lan tràn thực phẩm độc hại cho các vùng khác; gây hậu quả nghiêm trọng và lâu dài đối với các ngành kinh tế khác của Việt Nam như dịch vụ nghề cá, sản xuất muối, nuôi trồng thủy hải sản ven sông biển, du lịch, các dự án đầu tư khu nghỉ dưỡng ven biển...

Tình trạng ô nhiễm biển nặng nề như trên không chỉ gây hậu quả xấu đối với kinh tế biển Việt Nam mà chắc chắn sẽ lan sang một số nước khác trong khu vực.

Đây là một tội ác hủy hoại môi trường sinh thái và diệt chủng tiềm tàng. Trước mắt là cá và các loài thủy hải sản chết hàng loạt, và đã có người chết; sau đó sẽ gây ra bệnh tật nguy hiểm cho con người và các vật nuôi như đã từng xảy ra ở một số nơi trên thế giới trước đây cùng nhiều hệ lụy chưa thể lường hết được.

Cho đến hôm nay, mặc dù được một số thế lực bao che và tìm cách hoãn binh để phi tang, nhiều bằng chứng đã chỉ ra nghi phạm số một của vụ đầu độc biển Vũng Áng: Công ty TNHH gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hải Phòng (Formosa Hà Tĩnh) đã xả số lượng lớn chất cực độc ra biển trong quá trình súc rửa đường ống xả thải.

Vụ Formosa càng bộc lộ rõ hơn sự vô trách nhiệm, vô cảm và bất chấp lợi ích quốc gia, cuộc sống của người dân, cũng như bất lực của cả một hệ thống quản lý nhà nước từ trung ương đến địa phương trước

một đại nạn quy mô lớn của quốc gia, khi vụ việc được người dân phát hiện gần một tháng mới có sự khởi động điều tra. Sự chậm trễ ấy rất nhiều khả năng đã tạo điều kiện cho nghi can kịp xóa hết tang tích để thoát tội.

Người dân càng phẫn nộ trước phát ngôn hàm ý bao che cho nghi phạm, đánh lừa, xoa dịu dư luận của một số quan chức cấp bộ và tỉnh, trước hành vi hết sức khó hiểu của người đứng đầu Đảng Cộng sản – tổ chức tự cho mình độc quyền lãnh đạo toàn diện quốc gia – đã đến thăm nghi can số một, thay vì thăm hỏi người dân bị nạn, đứng vào thời điểm mọi mũi dùi công luận chĩa hết vào nghi can ấy.

Không thể không nhắc đến những ưu đãi khác thường mà lãnh đạo Hà Tĩnh và trung ương đã dành cấp cho Formosa Hà Tĩnh, từ thời hạn sử dụng dài hết mức (70 năm) đối với một diện tích đất đai rộng lớn tại một vị trí xung yếu về quốc phòng, đến những lỏng lẻo trong quản lý, như về lao động (với số lượng lớn lao động đơn giản China Đại lục không có giấy phép lao động), về thuế, về chỉ định thầu, về kiểm soát nước thải (hoàn toàn lệ thuộc công ty). Những người có quyền quản trị quốc gia đã cho phép Formosa Hà Tĩnh được hoạt động như một đặc khu, các cơ quan chức năng của Việt Nam không hề được vào để kiểm tra kiểm soát về an toàn môi trường cũng như mọi hoạt động của nó, như thực tế đã cho thấy trong vụ cá chết vừa qua.

Trước đại nạn biển miền Trung nhiễm độc và những hệ lụy của nó, chúng tôi, những người tha thiết với vận mệnh đất nước, yêu cầu nhà cầm quyền:

1/ Thi hành mọi biện pháp hỗ trợ người dân ven biển miền Trung nạn nhân vụ biển bị nhiễm độc khôi phục sự sống cả trước mắt và lâu dài; có biện pháp hữu hiệu bảo vệ anh Nguyễn Xuân Thành, ngư dân đã phát giác và tố cáo đường ống

ngầm xả thải của Formosa Hà Tĩnh. Tạm đình chỉ ngay việc sử dụng đường ống xả thải này trước khi các cơ quan chức năng bảo đảm được công tác kiểm tra an toàn nước thải do nó xả ra biển.

2/ Sử dụng mọi quyền lực nhà nước và biện pháp cần thiết, huy động mọi lực lượng xã hội như giới khoa học kỹ thuật, luật gia, nhà báo độc lập, nếu cần thì mời cả chuyên gia quốc tế, để nhanh chóng đưa thủ phạm vụ đầu độc biển miền Trung ra trước pháp luật; trừng trị nghiêm khắc, đích đáng, bắt chúng bồi thường mọi thiệt hại về người và của cho người dân bị liên lụy, cho những tác hại môi sinh của nước nhà.

3/ Gấp rút điều tra để trả lời câu hỏi: Vì sao Formosa, một công ty sản xuất thép với công nghệ lạc hậu và những thành tích bất hảo phá hoại môi sinh ở nhiều nước, như gần đây đã bộc lộ, lại được hưởng những ưu đãi chưa từng có, vì phạm chủ quyền quốc gia như thế?

4/ Có biện pháp kiểm soát chặt chẽ, không để Formosa thi hành việc xả thải gây ô nhiễm từ từ thay vì gây độc cấp tính như vừa qua, làm công luận phẫn uất. Hậu quả của biện pháp đối phó này sẽ là cá, người và biển chết từ từ.

5/ Sẵn sàng xóa bỏ dự án Formosa, nếu những nguy hiểm tiềm tàng mà dự án gây ra không thể triệt tiêu được.

6/ Kỷ luật các quan chức trung ương và địa phương vô trách nhiệm và có thể có tham nhũng, tiêu cực trong việc xử lý vụ đầu độc biển miền Trung.

Đây là giọt nước tràn ly sau quá nhiều tai họa do các dự án từ khai khoáng (như bauxite Tây Nguyên) đến thủy điện, nhiệt điện, chế biến... tràn lan khắp đất nước bất chấp những cảnh báo tâm huyết của trí thức và nhân dân. Đã đến lúc nhà cầm quyền phải nghiêm túc rà soát, điều chỉnh, nếu cần thì hủy bỏ các dự án bất lợi cho sự phát triển bền vững, cho an ninh quốc phòng, nhất là các dự án của China, không để tiếp tục xảy ra những tai họa về môi sinh cũng như về các mặt khác.

Người dân Việt Nam quyết

không chọn con đường tăng trưởng kinh tế với cái giá hi sinh môi sinh của đất nước, hi sinh quyền lợi của dân nghèo, hi sinh chủ quyền quốc gia;

Người dân Việt Nam quyết không chấp nhận những kẻ cầm quyền ngu dốt, tham lam, bán rẻ dân tộc vì lợi lộc, tham vọng cá nhân và phe đảng;

Người dân Việt Nam quyết không chịu chết thảm như những con cá nhiễm độc ở biển Đông!

Cập nhật đến 01-05-2016:

1170 người ký

thảm họa này:

1- Hiện các bộ ngành, địa phương đang quan tâm, giải quyết các vấn đề của thảm họa này, nhưng vẫn chưa kết luận được nguyên nhân, xuất phát của thảm họa này, dù loại trừ dịch bệnh, tác động do thiên nhiên và xác định chất độc khiến hàng loạt thủy sản ở 4 tỉnh chết (Theo cuộc họp báo của các bộ, ngành và địa phương tại Hà Tĩnh chiều 23-4-2016). Chúng tôi đề nghị Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng báo cáo ngay Chính phủ cho phép thành lập Tổ công tác của Chính phủ khẩn trương giải quyết

chuyên gia, nhà khoa học có chuyên môn và kinh nghiệm tình nguyện tham gia kiểm tra việc chấp hành môi trường của Formosa, cho phép báo giới theo sát quá trình kiểm tra.

4- Chúng tôi đề nghị Formosa cung cấp đầy đủ thông tin, tài liệu cho những ai quan tâm về việc Formosa chấp hành các quy định về bảo vệ môi trường ở Việt Nam, sẵn sàng tạo điều kiện cho các quan chức, nhà báo quan sát các công đoạn của hệ thống xử lý nước thải, khí thải, chất thải của Formosa, sẵn sàng giải đáp các thắc mắc, câu hỏi liên quan cho các chuyên gia, nhà báo. Việc công khai minh bạch của Formosa sẽ giúp Formosa khẳng định họ không phải là tác nhân gây thảm họa này.

5- Chúng tôi kêu gọi các chuyên gia, nhà khoa học Việt Nam trong và ngoài nước giúp các cơ quan chức năng và dân chúng làm rõ những khía cạnh khoa học liên quan đến thảm họa này, cung cấp tài liệu, thông tin và kinh nghiệm về những vụ việc tương tự trên thế giới, tình nguyện tham gia nghiên cứu, phân tích và xác định những nguyên nhân, nguồn gốc, xuất phát điểm của thảm họa này, các biện pháp cần khắc phục.

Chúng tôi đề nghị các cơ quan chức năng của Việt Nam huy động những chuyên gia, nhà khoa học giỏi và có kinh nghiệm tham gia nghiên cứu, phân tích và kết luận về thảm họa, các giải pháp cần làm ngay. Nếu trong một tuần nữa, các chuyên gia Việt Nam không thể xác định, kết luận về nguyên nhân và xuất phát điểm của thảm họa, chúng tôi đồng tình ý kiến của Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng, cần mời các chuyên gia, nhà khoa học, tổ chức quốc tế có chuyên môn và kinh nghiệm giúp đỡ.

6- Chúng tôi đề nghị Bộ Công an yêu cầu cơ quan điều tra thuộc Bộ Công an xem xét vụ thảm họa này, cân nhắc khởi tố vụ án hình sự về những hành vi gây ô nhiễm môi trường và hủy hoại nguồn lợi thủy sản theo các điều 182 và 188 Bộ luật Hình sự.

7- Trong khi chờ đợi các chuyên gia, cơ quan có thẩm quyền kết luận

THƯ NGỎ VỀ THẢM HỌA Ô NHIỄM

.....**Các Luật sư và Tổ chức hành nghề luật sư 25-04-2016**.....

Hà Nội, ngày 25-04-2016

Kính gửi:

- Ông Trịnh Đình Dũng- Phó Thủ tướng Chính phủ

- Các cơ quan chức năng khác của Trung ương và địa phương (Bộ Tài nguyên và Môi trường, Bộ Công thương, Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn, Bộ Công an, Ủy ban nhân dân các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế)

Đồng kính gửi:

- Các ngư dân bị ảnh hưởng bởi thảm họa;

- Liên đoàn luật sư và các luật sư trong cả nước;

- Các chuyên gia, nhà khoa học và những người quan tâm đến thảm họa này;

- Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh (Khu kinh tế Vũng Áng - Hà Tĩnh)

Chúng tôi, các tổ chức hành nghề luật sư và luật sư tham gia Liên danh Phục vụ Công lý - LDPVCL (một hình thức hợp tác, liên kết các tổ chức hành nghề luật sư để phục vụ cho khách hàng và cộng đồng xã hội) rất quan tâm đến thảm họa ô nhiễm, hủy hoại thủy sản tại 4 tỉnh miền Trung, xin chia sẻ với ngư dân bị ảnh hưởng về thiệt hại và lo lắng của bà con, đồng thời xin trình bày với các cơ quan chức năng và những người quan tâm những ý kiến và đề nghị sau về

những vấn đề liên quan đến thảm họa này do chính Phó Thủ tướng làm tổ trưởng để tránh việc giải quyết thảm họa đang chậm trễ và rời rạc như hiện nay.

2- Hiện dư luận cho rằng Công ty Formosa Hà Tĩnh (Formosa), chủ dự án lớn nhất của Khu kinh tế Vũng Áng (KKTVA) gây ô nhiễm, gây ra thảm họa này vì việc cá chết hàng loạt phát hiện đầu tiên từ những điểm sát KKTVA. Formosa thừa nhận hàng ngày xả 12.000m3 nước thải ra biển và gần đây sử dụng 300 tấn hoá chất để cọ rửa hệ thống dẫn nước thải mà theo một số chuyên gia có những chất cực độc (báo Tuổi Trẻ ngày 24-4-2016).

Mặc dầu vậy chúng tôi đề nghị báo chí và người dân không kết luận Formosa là thủ phạm thảm họa này cho đến khi các chuyên gia, nhà khoa học và cơ quan có thẩm quyền tại Việt Nam xác định nguyên nhân, nguồn gốc và điểm xuất phát của thảm họa.

3- Chúng tôi đề nghị Bộ Tài nguyên và Môi trường, Bộ Công thương sớm công khai, cung cấp đầy đủ những giấy phép xả nước thải, các điều kiện kèm theo và cam kết của Formosa khi xả nước thải, kết quả so sánh trên thực địa cho những người quan tâm biết, trong đó có các luật sư chúng tôi.

Chúng tôi đề nghị Bộ Công thương chấp nhận những những

về thảm họa, chúng tôi đề nghị các đồng nghiệp luật sư trong cả nước, đặc biệt các luật sư đang hành nghề hoặc có quê quán tại 4 tỉnh có thảm họa tình nguyện hướng dẫn ngư dân trong việc thu thập chứng cứ, thiệt hại và trợ giúp pháp lý khác cho những việc liên quan đến giải quyết hậu quả của thảm họa. Chúng tôi thỉnh cầu Liên đoàn Luật sư Việt Nam sớm có văn bản gửi 4 đoàn luật sư và các luật sư trong cả nước đề nghị trợ giúp thiện nguyện cho các ngư dân.

8- Hiện luật sư Đồng Hữu Pháp, số điện thoại: 0935.072.536, địa chỉ: 139 Bùi Thị Xuân, Thành phố Huế và một số luật sư khác (có danh sách dưới đây) thay mặt các tổ chức hành nghề luật sư và luật sư tham gia LDPVCL sẵn sàng nhận trợ giúp các ngư dân bị ảnh hưởng. Chúng tôi trân trọng đề nghị những ngư dân bị ảnh hưởng liên lạc theo các địa chỉ trên để được trợ giúp pháp lý. Chúng tôi cũng đề nghị những người nào có người thân, người quen là các ngư dân trong vùng thảm họa thông báo cho các ngư dân được biết về nội dung thư ngỏ này của chúng tôi và các địa chỉ trợ giúp. Chúng tôi sẽ sớm cung cấp thêm các số điện thoại và địa chỉ các luật sư và tổ chức hành nghề sẵn sàng trợ giúp.

Trân trọng.

Thay mặt các tổ chức hành nghề luật sư và luật sư tham gia LDPVCL.

Luật sư Trần Vũ Hải

Luật sư Nguyễn Hoàng Trung

(Và 27 tổ chức hành nghề Luật sư và Luật sư tham gia thư ngỏ và sẵn sàng trợ giúp pháp lý cho các ngư dân bị ảnh hưởng)

<https://anhbasam.wordpress.com>

- Cá chết là...
do 'Tảo Đỏ'...
Không phải là...
do Formosa!

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP TUYÊN BỐ về thảm họa quốc gia tại các tỉnh miền Trung

.....20 Tổ chức Xã hội Dân sự Độc lập VN 29-04-2016.....

A- Xét rằng:

1- Bắt đầu từ ngày 6-4-2016, trên địa bàn các tỉnh từ Hà Tĩnh đến Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế và một phần Quảng Nam đã xảy ra hiện tượng nhiều loài cá sống ở tầng đáy và vùng duyên hải (có cả cá voi) chết hàng loạt trôi vào bờ. Cá, ngao nuôi trong đầm gần biển và lồng bè trên biển cũng đồng số phận, gây ô nhiễm môi trường chưa từng thấy và hết sức nghiêm trọng. Song song đó, một thợ lặn thi công xây dựng đê chắn sóng ở cảng Sơn Dương (Hà Tĩnh) đã qua đời hôm 24-04. Ngày 26-04, 5 thợ lặn khác tại huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình đã phải vào bệnh viện sau khi lặn từ khu vực biển Vũng Áng lên. Ít nhất đã có hơn 20 trường hợp cấp cứu ở huyện Phúc Trạch (Quảng Bình) vì ăn các loại hải sản nghi nhiễm độc. Cũng khoảng 200 thực khách dự tiệc khai trương một nhà hàng tại huyện Quảng Trạch bị trúng độc sau khi thường thức các món cá biển.

Từ cả tháng nay, hàng vạn ngư dân phải đưa thuyền lên bờ phơi nắng và nhịn đói, đời sống họ hoàn toàn bị đảo lộn; các đầm và bè cá bị mất hàng chục tỷ đồng. Trong khi chưa có thống kê chính thức về tổng mức thiệt hại, ước tính sơ khởi của Hà Tĩnh cho biết đã có 37 ngàn cá giống, 90 vạn tôm giống, 20 vạn ngao giống bị nhiễm độc mà chết, trị giá khoảng 4,7 tỷ đồng.

Công luận cho rằng nguyên ủy của tất cả vụ việc chính là nhà máy gang thép Hưng Nghiệp Vũng Áng (Hà Tĩnh) do Đài Loan và Trung Quốc đầu tư dưới danh nghĩa tập đoàn Formosa. Nơi đây, hôm 04-04, một ngư dân đã phát hiện một đường ống xả thải khổng lồ chôn ngầm dưới biển đang phun rất mạnh một thứ nước màu vàng đục, có mùi hôi thối, ngửi vào thấy ngạt thở. Tập đoàn Formosa sau đó đã thừa nhận rằng hàng ngày họ xả 12.000m³ nước thải ra biển và gần đây, để cọ rửa hệ thống dẫn nước này, họ đã sử dụng 300 tấn hoá chất mà theo một số chuyên gia là có nhiều loại cực độc (Tuổi Trẻ 24-04-2016).

2- Đang khi ấy thì nhà cầm quyền Cộng sản lại phản ứng hết sức khó hiểu. Nhiều quan chức trung ương lẫn địa phương hoặc đã đưa ra

những cảnh báo muộn màng (ngày 20-04, thứ trưởng Bộ Tài nguyên-Môi trường mới yêu cầu các địa phương có cá chết phải tuyên truyền rộng rãi để người dân không sử dụng chúng làm thực phẩm hay thức ăn gia súc); hoặc những trấn an giả dối (ngày 23-04, thứ trưởng Bộ Nông nghiệp-Phát triển Nông thôn bảo rằng cá bị nhiễm độc đều đã chết và đã được chôn nên bây giờ bắt được cá sống thì có thể ăn, phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh cho biết nhiều loại thủy sản vẫn sinh trưởng bình thường trong các lồng bè ở Vũng Áng và người dân có thể yên tâm tắm ở vùng biển này); hoặc những tuyên bố mâu thuẫn (Thứ trưởng Bộ TN-MT khẳng định đường ống xả thải ra biển của Formosa đã được cấp phép, đang khi Phó tổng cục trưởng Tổng cục Môi trường của bộ cho hay nhà máy này chưa được phép xả thải. Thanh Niên 23-4-2016).

Dù thảm họa xảy ra từ hôm 06-04, nhưng đến ngày 26-04, đoàn công tác của Bộ Công thương mới đến kiểm tra công ty Hưng Nghiệp sau khi đã báo cho họ trước 4 ngày (RFA 23-04-2016). Còn Vụ phó Vụ Nuôi trồng thủy sản Bộ Nông nghiệp-Phát triển Nông thôn thì cho biết khu công nghiệp Vũng Áng có yếu tố nước ngoài nên đoàn công tác không vào kiểm tra được !?! Riêng Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng thì ngày 22-04 mới đến Vũng Áng nhưng chỉ để đón đốc dự án xây cảng Sơn Dương và còn khen Hà Tĩnh đi đúng hướng, chứ tuyệt không có một lời nào về tình trạng cá biển chết thảm chất đầy bờ bãi và tiếng kêu của dân chúng đang cất lên ngút trời. Còn tân chính phủ thì trong cuộc thị sát ở tỉnh Hà Tĩnh hôm 24-04, Phó Thủ tướng Trịnh Đình Dũng mới cam kết sẽ 'xử lý nghiêm' thủ phạm, và hôm sau, tân Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc mới chỉ thị các địa phương phải hỗ trợ ngư dân bị thiệt hại và nhanh chóng đưa ra kết luận để có biện pháp thích đáng. Tối 27-04, Bộ TN-MT đã tổ chức 1 cuộc gặp gỡ báo chí trong 10' để chỉ đọc một thông cáo chính thức cho hay rằng vụ cá chết ở các tỉnh miền Trung chưa có bằng chứng liên can đến Formosa!

3- Nhưng chính Formosa hiện bị xem là nghi can số một. Tập đoàn này, cuối năm 2012, đã được nhà

cầm quyền giao cho 2000 ha đất tại Vũng Áng để xây nhà máy gang thép Hưng Nghiệp và 1,200 ha mặt nước để làm cảng Sơn Dương. Dự án đã khiến cho 3,000 gia đình bị thu hồi đất, giải tỏa nhà, ảnh hưởng đến cuộc sống của khoảng 20,000 người. Chưa hết, Formosa còn được dành nhiều ưu đãi: thuê đất 70 năm nhưng từ năm thứ 16 mới phải trả (80 đồng/m²); miễn nộp thuế thu nhập trong 4 năm và 9 năm sau đó giảm một nửa, được đem cả hàng chục ngàn nhân công từ Trung Quốc sang làm việc, được hoạt động như một đặc khu mà các cơ quan chức năng của Việt Nam không dễ vào để kiểm tra an toàn môi trường cũng như mọi hoạt động của nó. Đang khi đó, Vũng Áng cũng là một yếu huyệt về an ninh quốc phòng!

Thế nhưng tập đoàn Formosa từng có những thành tích bất hảo. Năm 1998 họ đã đưa khoảng 5000 tấn chất thải độc hại kể cả thủy ngân vào thị trấn Sihanoukville, Campuchia, gây nên cuộc khủng hoảng môi sinh nghiêm trọng ảnh hưởng đến hơn 1000 cư dân bản địa. Hồi tháng 09-2009, chính quyền Hoa Kỳ tại hai bang Texas và Louisiana đã buộc Formosa Plastics chi hơn 10 triệu đôla để xử lý vi phạm thải chất độc ra không khí và nguồn nước tại hai nhà máy của họ. Nên cũng trong năm này, tập đoàn bị trao giải "Hành tinh đen" do Ethecon, một cơ quan bảo vệ sinh thái ở Đức dành cho những cá nhân/tổ chức đã có những hành động phá hủy môi trường.

Chính vì náo trạng đó mà hôm 25-4, khi bị chất vấn vì sao từ khi nhà máy hoạt động, vùng nước quanh đường ống xả thải ngấm ra biển chẳng còn tôm cá hay sinh vật, ông Chu Xuân Phàm – giám đốc đối ngoại của Formosa – đã có những phát biểu đầy thách thức ngang nhiên và thừa nhận trắng trợn: *"Muốn bắt cá hay muốn xây dựng một ngành thép hiện đại, cứ chọn đi! Nếu chọn cả hai thì làm thủ tướng cũng không giải quyết được. Hồi xưa, khi giải phóng mặt bằng đã tính phương án hỗ trợ ngư dân chuyển sang nghề khác, sao cứ phải đánh bắt cá quanh vùng biển này?"*.

B- Từ những vụ việc trên, các tổ chức xã hội dân sự độc lập nhận định:

1- Đây là một khủng hoảng môi sinh nghiêm trọng, vì nó ảnh hưởng hết sức tai hại đến hiện tại cuộc sống của người dân và tương lai phát triển của đất nước:

Việc ô nhiễm nước biển (mà rồi đây sẽ lan tới vịnh Hạ Long và mũi

Cà Mau do dòng hải lưu chảy hai chiều theo mùa) đã và sẽ hủy diệt mọi sinh vật trong lòng Đông hải chưa biết đến bao lâu mới phục hồi, nó cũng giết chết ngành chăn nuôi hải sản của cư dân ven biển. Đang khi đó thì việc đánh bắt xa bờ từ lâu đã trở thành bất khả do sự hoành hành của Trung Quốc. Điều ấy khiến Việt Nam mất đi nguồn thực phẩm đã nuôi sống dân tộc từ hàng ngàn năm qua, và cũng mất luôn nguồn thủy sản xuất khẩu!

Việc ô nhiễm nước biển cũng ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc sản xuất muối và nước mắm lẫn chất lượng của hai sản phẩm này, hai thứ gia vị quan trọng mà 90 triệu đồng bào phải sử dụng thường nhật. Điều này tạo nên một hiểm họa lớn lao cho sức khỏe của giống nòi dân Việt. Việc ô nhiễm nước biển ngoài ra còn phương hại đến ngành du lịch, vì dọc bờ biển miền Trung có rất nhiều khu nghỉ dưỡng. Và rồi đây, có người dân nào còn dám đi tắm biển?

2- Đây là một thảm họa quốc gia lớn lao, vì từ nay buộc phải lên bờ sinh sống một giới đông đảo mà nhà cầm quyền từng gọi là cột mốc di động của chủ quyền quốc gia trên biển. Đông hải sẽ dễ dàng trở thành nơi Trung Quốc mặc sức tung hoành để cuối cùng chiếm trọn như mưu đồ từ lâu của họ. Việt Nam sẽ trở thành một quốc gia ven biển với một kẻ thù trong biển và một kẻ thù ngoài biển.

3- Đây là một tệ nạn chính trị hết sức kinh tởm. Vụ Formosa bộc lộ rõ ràng thói vô cảm và vô trách nhiệm của nhà cầm quyền CS đối với lợi ích quốc gia, cuộc sống dân lành. Nó cũng cho thấy sự bất lực và chậm chạp của cả một hệ thống quản lý nhà nước từ trung ương đến địa phương trước một quốc nạn có tầm mức to lớn chưa từng thấy. Sự chậm trễ ấy đã tạo điều kiện cho nghi can kịp xóa hết dấu tích tội lỗi. Nó cũng hé lộ nhiều thế lực bảo bọc nghi can, che giấu sự thật, đánh lừa dư luận qua những phát ngôn đầy hàm ý hay cố mập mờ của một số quan chức cấp bộ lẫn tỉnh và nhất là qua hành vi ủy lạo tinh thần hà hơi tiếp sức của người đứng đầu đảng Cộng sản đối với tập đoàn Formosa đầy thành tích bất hảo.

4- Đây là một cơ hội để tái khẳng định: Mọi người sinh ra đều có quyền được sống trong một môi trường sạch, an toàn, lành mạnh và cân bằng sinh thái. Quyền đó là một phần không thể thiếu trong tổng thể quyền con người, bao gồm quyền sống, quyền được chăm sóc sức khỏe, quyền được cung cấp thực phẩm, quyền có nước sạch và quyền được

bảo đảm an toàn vệ sinh. Không có môi trường lành mạnh, con người không thể sinh tồn để thực hiện các quyền tự do và khát vọng của mình.

Ngoài ra, môi trường là điều kiện tiên quyết để thụ hưởng quyền con người. Trong việc thực hiện nghĩa vụ bảo vệ nhân quyền, nhà nước phải bảo đảm mức độ an toàn cần thiết về môi trường để người dân sinh sống. Đây là bổn phận không thể tránh né của nhà cầm quyền. Thứ đến, trong các quyền con người, quyền được tiếp cận thông tin, quyền tham gia vào tiến trình ra quyết định và quyền tìm kiếm công lý khi xảy ra sự tàn phá môi trường là những quyền cơ bản để người dân xây dựng môi trường lành mạnh cho cuộc sống của mình. Đây là quyền bất khả xâm phạm của công dân.

C- Do đó, các tổ chức xã hội dân sự độc lập tuyên bố như sau:

1. Tập đoàn Formosa phải chấm dứt ngay lập tức các hành động gây nên sự tàn phá môi trường; phải thực hiện mọi biện pháp tái lập môi sinh trong sạch, an toàn, lành mạnh và cân bằng sinh thái cho con người lẫn các loài sinh vật tại các vùng biển bị tác hại; phải bồi thường mọi thiệt hại về môi trường cũng như sinh mạng và đời sống vật chất của người dân tại các vùng biển bị tác hại.

2. Nhà cầm quyền cần có biện pháp kiểm soát chặt chẽ, cứng rắn, không vì lợi ích nhóm mà nhu nhơ với Formosa, không để Formosa thi hành việc xả thải gây ô nhiễm từ từ thay vì gây độc cấp tính như vừa qua, bởi lẽ hậu quả của biện pháp đối phó này sẽ là cá, người và biển chết chầm chậm; phải sẵn sàng xóa bỏ dự án Formosa, nếu những nguy hiểm tiềm tàng mà dự án gây ra không thể triệt tiêu được; kỷ luật các quan chức trung ương và địa phương vô trách nhiệm và có thể có tham nhũng, tiêu cực trong việc chấp thuận dự án Formosa và trong việc xử lý vụ đầu độc biển. Trước mắt, nhà cầm quyền phải ban bố tình trạng khẩn cấp về môi trường, nhanh chóng xác định nguyên nhân và thủ phạm gây ra hiểm họa, khởi tố hình sự vụ án đặc biệt nghiêm trọng này, công bố chính xác thiệt hại do vụ ô nhiễm gây ra, mời các tổ chức quốc tế có kinh nghiệm trong việc điều tra ô nhiễm môi trường để có đánh giá độc lập.

3. Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước, các tổ chức xã hội và chính trị độc lập, các cộng đồng tôn giáo, các nhà báo tự do, xin hãy tham gia bày tỏ thái độ bất khoan nhượng đối với những hành động gây tác hại môi trường sống lúc này cũng như

trong tương lai (kể cả dự án khai thác bauxite Tây Nguyên, dự án nhà máy điện nguyên tử và dự án các đập thủy điện...). Xin hãy tham gia cách ôn hòa nhưng quyết liệt vào mọi hình thức: viết bài, lên tiếng, hội luận, chụp hình với khẩu hiệu, nhất là biểu tình vào ngày 01-05 tới.

Dân Việt chúng ta quyết không chọn con đường tăng trưởng kinh tế với cái giá hi sinh môi trường đất nước, quyền lợi dân nghèo, chủ quyền quốc gia. Dân Việt chúng ta quyết không chấp nhận những kẻ cầm quyền ngu dốt, tham lam, bán rẻ dân tộc vì tham vọng cá nhân, lợi lộc và phe đảng. Dân Việt chúng ta quyết không chịu chết thảm như những con cá nhiễm độc ở biển Đông lúc này!

Việt Nam, ngày 29-4-2016.

Các tổ chức xã hội dân sự độc lập đồng ký tên: 01- Bach Dang Giang Foundation. Đại diện: *Ths Phạm Bá Hải*. 02- Diễn đàn Bauxite Việt Nam. *Đd: Giáo sư Phạm Xuân Yêm*. 03- Diễn đàn Xã hội Dân sự. *Đd: Ts Nguyễn Quang A*. 04- Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ. *Đại diện: Ms Nguyễn Hoàng Hoa*. 05- Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy. *Đd: Ông Lê Quang Hiến*. 06- Hội Anh em Dân chủ. *Đd: Ms Nguyễn Trung Tôn*. 07- Hội bảo vệ Quyền tự do Tôn giáo. *Đd: Cô Hà Thị Vân*. 08- Hội Bầu bí Tương thân. *Đd: Ông Nguyễn Lê Hùng*. 09- Hội Cựu tù nhân Lương tâm. *Đd: Bs Nguyễn Đan Quế, Lm Phan Văn Lợi*. 10- Hội Dân oan đòi quyền sống. *Đd: Bà Hồ Thị Bích Khương*. 11- Hội Giáo chức Việt Nam. *Đd: Nhà giáo Vũ Mạnh Hùng*. 12- Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam. *Đd: Ts Phạm Chí Dũng*. 13- Hội Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam. *Đd: Bà Huỳnh Thị Xuân Mai*. 14- Khôi Tự do Dân chủ 8406. *Đd: Ks Đỗ Nam Hải, Nv Nguyễn Xuân Nghĩa*. 15- Mạng lưới Blogger Việt Nam. *Đd: Cô Phạm Thanh Nghiênn*. 16- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. *Đd: Lm Nguyễn Hữu Giải*. 17- Nhóm Người Bảo vệ Nhân quyền. *Đd: Ông Vũ Quốc Ngừ*. 18- Phong trào Liên đới dân oan Việt Nam. *Đd: Bà Trần Ngọc Anh*. 19- Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN. *Đd: Hòa thượng Thích Không Tánh*. 20- Tổ chức Bảo vệ Tôn giáo và Sắc tộc. *Đd: Ông Huỳnh Trọng Hiếu*

Cá nhân ký tên:

01- Tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang, Hà Nội. 02- Tiến sĩ Hà Sĩ Phu, Đà Lạt. 03- Nhà báo tự do Nguyễn Minh Cần, Nga. 04- Nhà báo Kha Lương Ngãi, thành viên CLB Lê Hiếu Đằng, Sài Gòn. 05- Nhà báo độc lập Chu Vĩnh Hải, Bà Rịa-Vũng Tàu.

TĂNG ĐOÀN GIÁO HỘI PGVNTN HỘI ĐỒNG ĐIỀU HÀNH BẢN LÊN TIẾNG về thảm họa do Formosa Hà Tĩnh gây ra ————Hòa thượng Thích Viên Định 27-04-2016————

**TĂNG ĐOÀN GIÁO HỘI PHẬT
GIÁO VIỆT NAM THỐNG
NHẤT
HỘI ĐỒNG ĐIỀU HÀNH
BẢN LÊN TIẾNG
VỀ THẢM HỌA
DO FORMOSA HÀ TĨNH GÂY
RA**

Trong những ngày đầu tháng tư, trên địa bàn các tỉnh từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế đã xảy ra hiện tượng cá chết hàng loạt dạt vào bờ gây hoang mang cho người dân cả nước, nhưng nhà cầm quyền vẫn chưa có biện pháp gì để đối phó, ngăn chặn.

Đây là một cuộc khủng hoảng môi sinh nghiêm trọng vì tác động khôn lường của nó lên đời sống người dân trong hiện tại và tương lai, nhất là những ngư dân, trong lúc nền kinh tế đang suy thoái, thất nghiệp tràn lan.

Nước biển bị ô nhiễm cũng sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc sản xuất muối, và điều này đặt ra một hiểm họa khác cho sức khỏe của 90 triệu dân vì người dân Việt xử dụng muối biển để ăn hàng ngày.

Formosa-Hà Tĩnh đã cố tình hủy hoại một ngư trường quan trọng của Việt Nam bởi việc đầu độc nguồn nước bằng hóa chất cực mạnh và cực độc, dẫn đến tuyệt diệt nguồn hải sản trên một vùng biển rộng lớn mang tầm chiến lược trong việc phòng thủ quốc gia, biến vùng biển này thành vùng biển chết.

Mất nguồn cá, ngư dân mất nguồn lợi sống còn, mất động cơ ra khơi đánh bắt, mà việc ra khơi đánh bắt cá cũng là cách mà ngư dân trực tiếp giữ gìn chủ quyền biển đảo trong lúc nhà cầm quyền đang bế tắc trong việc bảo vệ biển Đông.

Việc ô nhiễm nguồn nước đã hủy diệt mọi sinh vật trong lòng biển chưa biết đến bao giờ mới phục hồi, đây mới là tổn thất lớn

nhất cho môi sinh và cuộc sống người dân trong trường kỳ.

Trong lúc nhà cầm quyền đang hoang mang bối rối trong việc xác định nguyên nhân và thủ phạm gây ra thảm họa môi trường này thì ông Chu Xuân Phàm, Giám đốc đối ngoại Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh đã khẳng định một cách khó chấp nhận: Chỉ có một sự lựa chọn, hoặc là nhà máy thép, hoặc là cá tôm.

Hành động của Formosa-Hà Tĩnh không những hủy diệt môi sinh, đánh vào cuộc sống và sinh kế người dân mà còn thách thức công luận, chà đạp luật pháp, coi thường chủ quyền quốc gia và danh dự dân tộc Việt nam.

Trước hiểm họa môi sinh của đất nước, trước tình trạng tính mạng và sức khỏe người dân bị đe dọa, trước chủ quyền quốc gia bị thách thức, trước danh dự dân tộc bị xúc phạm, trước trách nhiệm đối với tiền đồ tổ quốc và tương lai của dân tộc:

Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất cực lực phản đối hành vi độc hại của Formosa, lên án sự vô trách nhiệm của nhà cầm quyền và yêu cầu nhà cầm quyền phải có hành động hiệu quả và kịp thời.

Đòi hỏi nhà cầm quyền sớm xác định nguyên nhân và thủ phạm gây ra hiểm họa.

Nhanh chóng có biện pháp xử lý môi trường, khắc phục thảm họa, giúp đỡ hữu hiệu để người dân khôi phục sản xuất.

Truy cứu trách nhiệm đối với kẻ phạm pháp và có biện pháp chế tài thích đáng để ngăn ngừa những hiểm họa tương tự trong tương lai.

Xử phạt nghiêm khắc những người lãnh đạo có trách nhiệm liên quan trong việc dung dưỡng, bao che cho tập đoàn Fomosa gây tội ác.

Buộc tập đoàn Formosa phải

chịu trách nhiệm khắc phục khủng hoảng, bồi thường thiệt hại cho người dân. Trả lại môi trường biển trong sạch cho người dân ở đây.

Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất rất mong nền kinh tế của đất nước được phát triển, nhưng đòi hỏi một sự phát triển bền vững, không chấp nhận hy sinh môi trường sống và tương lai dân tộc cho sự phát triển kinh tế, vì suy cho cùng sự phát triển nào cũng để phục vụ con người, nếu hy sinh đời sống và sự an lạc của con người thì sự phát triển đó là vô nghĩa.

Chùa Giác Hoa, Sài Gòn, ngày 27.4.2016.

Thay mặt Hội Đồng Điều Hành

Tăng Đoàn GHPGVNTN

Viện trưởng

(ấn ký)

Tỳ kheo Thích Viên Định

ngàn hộ dân đã bị hoàn toàn đình trệ. Hàng ngàn hecta đầm hồ nuôi trồng thủy hải sản và làm muối đang lâm vào cảnh khốn đốn. Thực phẩm độc hại lan tràn, dịch vụ nghề cá và du lịch đang chịu những hậu quả tai hại. Nghiêm trọng nhất, sức khỏe và mạng sống của hàng triệu người dân đang bị đe dọa. Tương lai của nòi giống Việt sẽ đi về đâu khi phải sống trong một môi trường tệ hại mà ngay cả tôm cá, với bản năng tự nhiên mãnh liệt của nó, cũng không sống nổi.

Sự kiện này không còn là một biến cố nguy hiểm, mà là một thảm họa cho thể hệ hiện tại và cho cả các thế hệ tương lai.

Đã nhiều ngày trôi qua, người dân đang sống trong khốn đốn, hoang mang lo sợ và cả phẫn nộ vì các cơ quan chức năng vẫn ỳ ỳ chưa chính thức công bố nguyên

nhân gây ra thảm họa; chính quyền địa phương thì im lặng một cách vô trách nhiệm đến ghê sợ; một số quan chức còn đưa ra những phát biểu ngang ngược, coi thường tính mạng con người và pháp luật.

Trước tình trạng này, Ban Công lý và Hòa bình Giáo phận Vinh, với ý thức trách nhiệm của mình, yêu cầu nhà cầm quyền:

1. Gấp rút thành lập một Ủy ban điều tra độc lập cấp Chính phủ, với sự cố vấn của các chuyên gia trong nước cũng như các cơ quan quốc tế có uy tín trong lĩnh vực bảo vệ môi sinh, để truy tìm nguyên nhân, đồng thời đưa ra những giải pháp thích đáng nhằm ngăn chặn thảm họa trong hiện tại và cả tương lai.

2. Trong khi chờ đợi những giải pháp toàn diện, phải nhanh chóng áp dụng các biện pháp tạm thời để khắc phục thảm họa. Tạm thời ngưng hoạt động của các khu công nghiệp, các nhà máy đang thải chất thải ra biển. Hỗ trợ ngư dân, hộ gia đình nuôi trồng thủy hải sản, làm

muối và các doanh nghiệp để họ có cuộc sống ổn định và duy trì nghề nghiệp của họ. Xử lý xác cá chết một cách an toàn, đúng quy trình và ngăn chặn việc phát tán nguồn thực phẩm độc hại này.

3. Làm rõ trách nhiệm và xử lý nghiêm minh đối với các tổ chức, cá nhân có liên quan trong việc gây ra thảm họa này.

Trong khi chính quyền chưa bảo vệ quyền lợi của người dân một cách thích đáng, chúng tôi kêu gọi mọi người dân hãy biết tự bảo vệ chính mình. Xin anh chị em cầu nguyện và liên đới chia sẻ những khó khăn với các nạn nhân trong thảm họa này.

Để đạt tới một sự phát triển hài hòa và bền vững trong đó con người cũng như thiên nhiên đều được tôn trọng, chúng tôi kêu gọi những cá nhân, cơ quan hữu trách, các doanh nghiệp và tất cả mọi người cùng chung tay hành động vì tương lai của dân tộc và vì trách nhiệm của chúng ta đối với môi trường.

**BAN CÔNG LÝ & HÒA BÌNH
GIÁO PHẬN VINH**

Nguồn: giaophanvinh.net

GIÁO PHẬN VINH - BAN CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH THÔNG CÁO VỀ THẢM HỌA Ô NHIỄM MÔI TRƯỜNG BIỂN TẠI MIỀN TRUNG Xã Đoài, Nghệ An 27-04-2016

Xã Đoài, ngày 27-4-2016

“Mẹ Trái Đất đang kêu gào vì sự hủy hoại của chúng ta qua việc sử dụng của cải một cách vô trách nhiệm và bóc lột các tài nguyên. Chúng ta tự xem mình là sở hữu chủ, nên được quyền bóc lột ra sao tùy ý. Bao lực nằm trong trái tim bị tội lỗi gây thương tích của con người, đã xuất hiện rõ ràng qua các hiện tượng bệnh lý, mà chúng ta có thể ghi nhận trong đất đai, trong không khí và trong mọi dạng thức của sự sống. Trái Đất của chúng ta đang bị bóc lột và tàn phá là một trong những người nghèo bị bỏ rơi và bị đối xử tàn tệ nhất, nó đang ‘rên siết và quằn quại’ (Rm 8, 22)” (Đức Thánh Cha Phanxicô, Thông điệp Laudato Si’, số 2).

Trong những ngày qua, người dân miền Trung phải chứng kiến cảnh “rên siết và quằn quại” của biển khi hàng trăm tấn cá bị chết do ô nhiễm môi trường trôi dạt vào bờ. Hoạt động đánh bắt thủy hải sản để mưu sinh từ bao đời nay của hàng

nhân gây ra thảm họa; chính quyền địa phương thì im lặng một cách vô trách nhiệm đến ghê sợ; một số quan chức còn đưa ra những phát biểu ngang ngược, coi thường tính mạng con người và pháp luật.

Trước tình trạng này, Ban Công lý và Hòa bình Giáo phận Vinh, với ý thức trách nhiệm của mình, yêu cầu nhà cầm quyền:

1. Gấp rút thành lập một Ủy ban điều tra độc lập cấp Chính phủ, với sự cố vấn của các chuyên gia trong nước cũng như các cơ quan quốc tế có uy tín trong lĩnh vực bảo vệ môi sinh, để truy tìm nguyên nhân, đồng thời đưa ra những giải pháp thích đáng nhằm ngăn chặn thảm họa trong hiện tại và cả tương lai.

2. Trong khi chờ đợi những giải pháp toàn diện, phải nhanh chóng áp dụng các biện pháp tạm thời để khắc phục thảm họa. Tạm thời ngưng hoạt động của các khu công nghiệp, các nhà máy đang thải chất thải ra biển. Hỗ trợ ngư dân, hộ gia đình nuôi trồng thủy hải sản, làm

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khai8406vn.blogspot.com>

[https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[238293869580176/?ref=hl](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

**Có môi trường trong
sạch an lành để
sống là một trong
những nhân quyền
cơ bản.**

TUYÊN CÁO

CỦA TOÀN DÂN VIỆT NAM TRONG VÀ NGOÀI NƯỚC Về thảm họa môi trường và thảm họa quốc gia hiện nay

.....**Nhiều Tổ chức, Cộng đồng, Đoàn thể khắp thế giới 30-04-2016**.....

Xét rằng:

1- Từ ngày 6-4-2016 trên địa bàn các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế và một phần Quảng Nam đã xảy ra tai họa môi sinh nghiêm trọng chưa từng thấy trong lịch sử: nhiều loài cá sống vùng nước sâu và vùng duyên hải cũng như cá, ngao, tôm giống nuôi trong đầm gần biển và lồng trên biển đã chết hàng loạt. Chim biển ăn cá cũng chết theo. Một thợ lặn xây dựng cảng Sơn Dương (Vũng Áng, Hà Tĩnh) đã qua đời và nhiều thợ lặn khác đã phải vào bệnh viện sau khi tác nghiệp tại vùng biển này. Nhiều người phải cấp cứu vì ăn các loại hải sản nhiễm độc. Hàng vạn ngư dân phải bỏ biển, neo thuyền, nhịn đói, cuộc sống hoàn toàn bị đảo lộn. Cư dân miền Trung và cả nước cũng hết sức lo lắng vì sự nhiễm độc trước mắt của hải sản và rồi đây của muối và nước mắm, hai gia vị hàng đầu và thương nhật của người Việt Nam.

2- Trước đại họa môi trường và nhân sinh lớn lao này, nhà cầm quyền Cộng sản từ trung ương đến địa phương đã phản ứng vừa chậm chạp mơ hồ, vừa lúng túng mâu thuẫn (thiếu cảnh báo ngăn ngừa, thiếu hỗ trợ nạn nhân), vừa có dấu hiệu che giấu sự thật, bao che nghi can (cho tới hôm nay vẫn tuyên bố chưa tìm ra thủ phạm), vừa ra tay hăm dọa những công dân nói lên sự thật, bày tỏ cảm xúc, vừa trấn áp những đồng bào xuống đường biểu tình, đòi hỏi công lý. Nói chung là thiếu khả năng chuyên nghiệp, thiếu tinh thần trách nhiệm như ở các nước dân chủ (kể cả Tổng bí thư đảng CSVN, một tổ chức kiểm soát mọi lãnh vực của quốc gia).

3- Nguyên nhân gây ra thảm họa bị công luận cho là những hóa chất thải ra từ nhà máy gang thép Hưng Nghiệp Vũng Áng (Hà Tĩnh) do Đài Loan và Trung Quốc đầu tư dưới danh nghĩa tập đoàn Formosa.

Người dân địa phương đã phát hiện một đường ống xả chất thải lớn chôn ngầm dưới biển mà từ cả tháng nay phun rất mạnh và rất nhiều một thứ nước màu vàng đục, xông mùi hôi thối, ngửi vào gây ngạt thở. Chính tập đoàn Formosa thừa nhận họ đã hàng ngày xả ra biển 12.000m³ nước thải và đã sử dụng 300 tấn hóa chất loại cực độc để tẩy rửa đường ống.

Tập đoàn này không hiểu sao đã được nhà cầm quyền cho hưởng nhiều ưu đãi: được giao cho 2000 ha (mẫu tây) đất để xây nhà máy và 1200 ha mặt biển để xây hải cảng (Sơn Dương), được thuê đất 70 năm với giá rẻ mạt, được nộp thuế thu nhập thấp lạ lùng, được phép đem hàng chục ngàn nhân công từ Trung Quốc, được hoạt động như một đặc khu tự trị mà nhà cầm quyền địa phương khó vào kiểm soát. Trong khi đó tập đoàn Formosa lại có những thành tích bất hảo về môi sinh ở nhiều nơi trên thế giới, như tại Sihanoukville (Campuchia), tại Texas và Louisiana (Hoa Kỳ), từng bị Đức đã trao giải "Hành tinh đen" vì những hành động phá hủy sinh thái. Đã vậy, đại diện Formosa còn tuyên bố đầy thách thức: *phải chọn nhà máy hay chọn cá tôm!*

Ngoài ra, Vũng Áng còn được xem như là một yếu huyệt về an ninh quốc phòng, nhiều chuyên gia đã lên tiếng cảnh báo nhưng đảng Cộng sản vẫn làm ngơ.

4- Tai họa nói trên và phản ứng của nhà cầm quyền cho thấy tệ nạn chính trị hết sức nghiêm trọng: một bộ máy cai trị vô cảm và vô trách nhiệm trước lợi ích quốc gia và cuộc sống dân lành; một hệ thống quản lý bất lực, chậm chạp, thiếu khả năng từ trung ương đến địa phương; nhiều thế lực bảo bọc, che giấu sự thật, đánh lừa dư luận, trấn áp quần chúng; nhiều nhóm lợi ích cấu kết với ngoại bang làm giàu trên xương máu của dân tộc. Tệ nạn

này đã tước đi quyền của người dân được sống trong một môi trường trong sạch, an toàn và lành mạnh, được lên tiếng và góp phần vào việc xây dựng sinh thái quốc gia, đã tước đi quyền của đất nước được có một nền du lịch, ngư nghiệp, chăn nuôi, an ninh và sự vẹn toàn lãnh thổ đúng nghĩa.

5- Sự việc Formosa Vũng Áng lại nêu bật sự kiện là trên toàn đất nước, nhà cầm quyền CSVN từ lâu đã để cho Trung Quốc thực hiện nhiều dự án tương tự: khai thác bauxite ở Tây Nguyên, xây khu đô thị ở Bình Dương, khu du lịch ở Đà Nẵng, khu nghỉ dưỡng ở Thừa Thiên, nhà máy nhiệt điện ở Bình Thuận, hệ thống dẫn nước Sông Đà 2, thuê hàng trăm mẫu tây rừng đầu nguồn và quốc phòng, trúng thầu 90% dự án xây dựng cơ bản, xuất siêu nguyên liệu và thiết bị.... Tất cả đều để lại nhiều tệ nạn và nguy hiểm cho đất nước: công nghệ cổ lỗ, môi trường ô nhiễm, an ninh địa phương bất ổn, người Tàu ở khắp nước, hàng Tàu độc hại và giả mạo tưng thị trường... trong khi ngoài khơi hải quân và ngư dân Tàu tung hoành Đông Hải.

Phải chăng đó là những dấu hiệu cho thấy thỏa ước Thành Đô được ký kết bí mật giữa hai đảng Cộng sản Việt và Tàu năm 1990 đang tuần tự thực hiện các giai đoạn để đến lúc nước Việt Nam xóa tên trên bản đồ?

Vì thế, chúng tôi ký tên dưới đây long trọng tuyên cáo:

1- Đòi hỏi nhà cầm quyền CS Việt Nam phải ngưng ngay các nhà máy, các công trình gây ô nhiễm môi trường, phá hủy sinh thái, tổn hại sức khỏe người dân, thiệt hại tài sản đất nước. Trước mắt, phải nhanh chóng tìm ra thủ phạm gây nên thảm họa quốc gia hiện thời để truy tố chúng trước công lý, bắt chúng phải bồi thường mọi thiệt hại.

Phải thực hiện ngay lập tức các quyền tự do căn bản của người dân được ghi trong Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và hai Công ước LHQ về các quyền Dân sự, Chính trị, Kinh tế, Văn hóa và Xã hội. Phải chấm dứt ngay chế độ độc tài, độc đảng toàn trị hiện nay tại Việt Nam

để giải quyết tận gốc các tai họa tương tự.

2- Thịnh cầu Liên Hiệp Quốc, các chính phủ dân chủ, các cơ quan nhân quyền và Tổ chức Y Tế Thế giới khẩn cấp can thiệp để tái lập sự an lành cho môi trường Việt Nam, bảo vệ sức khỏe của người dân Việt Nam, cũng như phục hồi quyền làm người cho dân tộc Việt Nam.

3- Kêu gọi toàn dân Việt Nam trong và ngoài nước, qua mọi hình thức, mọi phương tiện, trước mắt hãy buộc nhà cầm quyền Việt Nam phải bảo đảm quyền của người dân được sống trong một môi trường an lành, một xã hội ổn định, một sức khỏe đầy đủ, một tương lai tốt đẹp.

Về lâu về dài, chúng ta hãy tranh đấu để giải thể chế độ độc tài, toàn trị, vốn là nguyên nhân gây bao thảm trạng và tệ nạn cho Dân Tộc và Đất Nước: đảng CSVN thao túng toàn xã hội, cầm quyền dân lên tiếng, bỏ tù những ai đòi nhân quyền dân chủ, đẩy đất nước đến chỗ khốn cùng, cấu kết với ngoại bang để bảo vệ ngai vàng dù với cái giá xóa sổ quốc gia dân tộc.

4- Hoàn toàn ủng hộ phản ứng của đồng bào trong nước hiện nay như lên tiếng tố cáo tội ác về môi trường, biểu tình đòi truy tố tội phạm và đồng lõa gây thảm họa sinh thái, xuống đường đòi hỏi đảng Cộng sản phải bảo vệ sinh mạng tài sản của nhân dân và sức khỏe tương lai của giống nòi

Ngày 30 tháng 4 năm 2016

- Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
- Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam:
- Khối Tự do Dân chủ 8406.
- Nhiều Cộng đồng, Tổ chức và Chính đảng tại Hoa Kỳ.
- Nhiều Cộng đồng và Tổ chức tại Úc châu.
- Nhiều Tổ chức tại Âu châu.
- Nhiều Tổ chức tại Canada

Trên đây là danh sách sơ khởi. Mọi tổ chức và cá nhân khác có thể

Liên lạc:

Ydanweb@gmail.com

Ký tên:

<http://www.y-dan.org/tuyen-cao-ve-tham-hoa-moi-truong-va-tham-hoa-quoc-gia-hien-nay/#comment-8>

BIỂN ĐÔNG

Nổ súng có thể đánh bại chiến lược xâm chiếm biển của TQ

.....Joshua Philipp 21-04-2016.....

Lực lượng bảo vệ bờ biển của Argentina đã chạm trán với một tàu đánh cá bất hợp pháp của Trung Quốc trong lãnh hải của mình vào giữa tháng 3. Những kẻ đánh bắt trộm người Trung Quốc đã phớt lờ các cuộc gọi loa và bắn cảnh báo nhiều lần, và họ đã tìm cách đâm vào tàu của Argentina.

Cuối cùng, lực lượng bảo vệ bờ biển Argentina đã làm những gì mà ít nước nào dám làm. Theo tờ Bưu điện New York, họ đã bắn đạn vào thân tàu cá [Trung Quốc]. Họ đã cứu 4 thành viên thủy thủ [Trung Quốc] từ con tàu đang chìm, trong khi những người còn lại của toàn bộ đoàn thủy thủ gồm 28 người, đã được vớt lên bởi một con tàu đánh cá Trung Quốc khác ở gần đó.

Chính quyền Trung Quốc đã bày tỏ sự phẫn nộ trước vụ việc, nhưng Argentina đã không chùn bước, và bằng cách làm như vậy, họ có thể thiết lập một tiền lệ mà các quốc gia khác có thể áp dụng khi phải đối mặt với sự hiếu chiến của Trung Quốc trong các tranh chấp hàng hải.

Indonesia đã sớm sử dụng một cách tiếp cận cứng rắn trước sự gây hấn của Trung Quốc. Các nhà chức trách Indonesia đã bắt giữ một ngư dân Trung Quốc vào ngày 19-03 ở biển Natuna, gần quần đảo Natuna của Indonesia, và đã lai dắt chiếc thuyền cá Trung Quốc.

Sau đó, một con tàu bảo vệ bờ biển của Trung Quốc đã đâm vào chiếc thuyền cá bị lai dắt, giải thoát nó khỏi chiếc tàu của Indonesia, theo tờ Bưu điện Jakarta.

Đó không phải là điều bất thường đối với chính quyền Indonesia khi bắt giữ những ngư dân nước ngoài đánh bắt cá trộm trong vùng biển của mình, nhưng chiếc tàu bảo vệ bờ biển của Trung Quốc đã can thiệp vào vụ bắt giữ, và đã đẩy vụ việc vượt qua giới hạn thông thường.

Các nhà chức trách Indonesia đã bỏ ngoài tai những cáo buộc của Trung Quốc về vụ việc, và vào ngày 21-03, Bộ trưởng Hàng hải và Thủy sản Indonesia Susi Pudjiastuti đã thông báo rằng văn phòng của bà sẽ triệu tập đại sứ TQ tại Indonesia, và yêu cầu một lời giải thích.

Chính quyền Trung Quốc có thể đã tình cờ lôi kéo Indonesia vào cuộc xung đột Biển Đông (South China Sea), nơi mà Indonesia đã ít quan

tâm trước sự việc – và phản ứng của họ là nhanh chóng.

Ngày 31-03, Bộ trưởng Quốc phòng Indonesia cho biết họ sẽ triển khai các máy bay chiến đấu F-16 do Mỹ chế tạo trên quần đảo Natuna – gần nơi mà sự tấn công bất ngờ của tàu bảo vệ bờ biển Trung Quốc đã diễn ra để chống lại cái mà ông gọi là "những kẻ trộm", theo Bloomberg.

Một vài ngày sau đó, Indonesia đã thông báo sẽ triển khai hệ thống phòng không trên quần đảo Natuna, cùng với 4 đơn vị đặc biệt để điều khiển hệ thống thống phòng không Oerlikon Skyshield do Đức chế tạo, theo [Trung tâm nghiên cứu quân sự IHS Jane].

Sau đó, vào ngày 05-04, trong một động thái mang tính tượng trưng, Indonesia đã phá hủy 23 tàu nước ngoài đánh bắt trộm cá – một hành động cũng không phải là bất thường đối với họ, nhưng thời điểm đã thu hút sự chú ý. Bộ trưởng Hàng hải và Thủy sản Indonesia Susi Pudjiastuti nói: "Tôi rất ấn tượng và ca ngợi bộ máy thực thi pháp luật của Trung Quốc. Tôi hy vọng họ cũng sẽ tôn trọng luật pháp của Indonesia", theo tạp chí The Diplomat.

'Phản ứng hiểm hoi' của VN

Sau sự cố ban đầu giữa Trung Quốc và Indonesia, Việt Nam cũng đã có những phản ứng đầu tiên [với sự xâm phạm lãnh hải của Trung Quốc].

Ngày 31-03, bảo vệ bờ biển của Việt Nam đã bắt giữ một tàu tiếp nhiên liệu của Trung Quốc, thậm chí nhập bất hợp pháp lãnh hải của mình.

Như tờ Nikkei đã báo cáo, vào ngày 03-04, vụ việc đó là "một động thái hiểm hoi của chính quyền VN đối với một tàu của Trung Quốc". Thuyền trưởng tàu Trung Quốc được cho rằng đã thừa nhận sự xâm nhập [lãnh hải Việt Nam] của mình, và cho biết tàu của ông đang chờ nhiên liệu cho các tàu đánh cá Trung Quốc, hoạt động trong lãnh thổ Việt Nam.

Trong khi không thể nói chắc chắn rằng một hành động [của một nước] đã thôi thúc cho những hành động [của các nước khác], [và] sự lựa chọn đúng lúc để 'đứng thành hàng ngũ', sự cố với Việt Nam nói riêng cho thấy một cấp độ mới của sự táo bạo và cả gan [của chính quyền Việt Nam] đứng lên chống lại sự xâm nhập của Trung Quốc.

[Tờ báo] Zeor Hedge đã lưu ý

rằng việc Việt Nam bắt giữ tàu cá Trung Quốc là "sự leo thang [về tranh chấp] lãnh thổ lớn nhất giữa hai nước kể từ năm 2014 khi mà Trung Quốc đã kéo một giàn khoan dầu tới vùng biển tranh chấp ở Biển Đông vào năm 2014, gây ra các vụ đâm vào tàu nguy hiểm và những cuộc bạo loạn chống Trung Quốc ở Việt Nam".

Nếu một cách tiếp cận mới không khoan nhượng đã thực sự phát triển giữa các nước đấu tranh chống lại Trung Quốc, nó có thể mang lại một kết thúc có hiệu quả đối với chiến lược hiện nay của Trung Quốc hòng chiếm đoạt lãnh thổ ở Biển Đông.

Một lỗ hổng trong chiến lược của Trung Quốc

Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) thực hiện 2 chiến lược để độc chiếm Biển Đông, một là chiến lược tuyên truyền và hai là chiến lược về quân sự.

Về chiến lược tuyên truyền, ĐCSTQ đang sử dụng cái gọi là "Tam chiến" hay "Ba cuộc chiến" (Three Warfares). Đó là chiến tranh pháp lý, chiến tranh tâm lý, và chiến tranh truyền thông. Về cơ bản nó có nghĩa là Trung Quốc cáo buộc những nước khác gây hấn, và tiếp tục lặp lại luận điệu rằng họ có quyền hợp pháp để chiếm đóng khu vực bằng vũ lực.

Ông Dean Cheng thuộc [tổ chức nghiên cứu] Heritage Foundation đã giải thích chiến thuật [của Trung Quốc] trong một báo cáo ngày 21-05-2012. Về các yếu tố chiến tranh pháp lý, ông Cheng viết: "Chiến tranh pháp lý, về cơ bản bao gồm 'lập luận rằng một bên đang tuân thủ luật pháp và chỉ trích bên kia vi phạm pháp luật, và biện minh cho chính bên đó trong những trường hợp cũng có những hành vi vi phạm pháp luật'".

Về chiến lược quân sự, ĐCSTQ đang sử dụng những gì mà các tướng lĩnh Trung Quốc gọi là "Chiến lược cải bắp", theo đó họ 'bao trùm một khu vực bằng từng lớp từng lớp [các loại tàu của Trung Quốc]. Trên thực tế, nó tương tự như "chiến lược lát cắt xúc xích" (Salami-slicing strategy) của Liên Xô cũ.

Là một phần của chiến lược [cải bắp], đầu tiên ĐCSTQ cử đến các tàu đánh cá, sau đó dùng phao đánh dấu khu vực đánh cá, sau đó sử dụng tàu bảo vệ bờ biển để bảo vệ các tàu đánh cá, sau đó [xây dựng] cơ sở hạ tầng để hỗ trợ các hoạt động, và sau đó họ tạo thành một vành đai phòng thủ để ngăn cản các tàu nước ngoài ra vào.

Chiến lược này được thiết kế để lộ ra từ từ trong khi tỏ ra càng ôn hòa càng tốt. Nó tương tự như trường

hợp con ếch ngồi trong nước sôi nơi mà nước được đun nóng dần dần để con ếch không nhận ra được – cho đến khi quá muộn.

Những chiến lược này có hiệu quả tốt đối với những nước tuân thủ chặt chẽ luật pháp quốc tế và tránh các hành động quyết liệt, nhưng cả hai chiến lược đó đều có những sai lầm quan trọng chứa đựng ở bên trong.

Chiến thuật tuyên truyền của ĐCSTQ nhằm bảo vệ và cố gắng khẳng định chiến lược hàng hải của mình. Nếu hệ thống tuyên truyền bị thất bại, thì khía cạnh hàng hải sẽ bị rơi mất nạ về tính hợp pháp của mình, và nó chỉ trông giống như một nước xâm chiếm lãnh thổ của một nước khác.

Hệ thống tuyên truyền của Trung Quốc thông thường có thể theo kịp, nhưng họ chỉ làm việc hiệu quả khi mà chỉ có một vài sự cố để đối phó lại, và khi đối phương của họ không phản ứng lại quá mạnh hoặc không đáp trả quá cứng rắn đối với tuyên truyền của họ.

Điều trở trêu thực sự đối với cố gắng chiếm đoạt Biển Đông của ĐCSTQ là nó vô tình khiến cho các quốc gia khác trong khu vực –thậm chí nhiều nước trong lịch sử chưa từng phát triển quan hệ tốt– tạo ra một liên minh chống TQ. Những sự việc gần đây đã khiến cho tình hình xấu đi đến mức độ mà các chiến lược của Trung Quốc có thể không có khả năng chống đỡ được. Những đối thủ của Trung Quốc không còn chơi 'các trò chơi yếu đuối', và nếu Trung Quốc không muốn từ bỏ, cái giá phải trả có lẽ sẽ sớm trở nên quá cao.

Epoch Times

Dịch giả: Phạm Duy

HỒ SƠ PANAMA DÂN TÀU NỘI CƠN PHẢN NỢ

.....Nguyễn Vinh Long Hồ 16-04-2016.....

Hồ sơ Panama mới nhất tiết lộ danh tánh các chính trị gia hàng đầu của Bắc Kinh. Theo một báo cáo của Hiệp hội Nhà báo Điều tra Quốc tế (ICIJ) ngày 06-4-2016, các lãnh đạo TC như Tập Cận Bình, các Ủy viên Ban Thường vụ BCT/ĐCSTQ Lưu Vân Sơn, Trương Cao Lệ, cựu Phó Chủ tịch Tăng Khánh Hồng và một vài người khác đều có mua các công ty nước ngoài thông qua Mossack Fonseca, một công ty luật ở Panama chuyên giúp thiết kế các "**công ty ma**" ở nước ngoài cho các khách hàng có nhu cầu. Tổ chức ICIJ là một

trong vài kênh truyền thông nghiên cứu chi tiết các tài liệu rò rỉ từ công ty Mossack Fonseca vào năm 2015.

Deng Jiagui (Đặng Gia Quý) anh rể của Tập Cận Bình, dùng chính tên của mình để thành lập cho 3 công ty là Supreme Victory Enterprises Ltd, Best Effect Enterprises Ltd. và Weath Ming International Ltd. Trong một bài phát biểu tại Đại học Harvard tháng 10-2015, Vương Kiện Lâm, chủ tịch Tập đoàn Vạn Đạt (Wanda Group) nói rằng, gia đình Đặng Gia Quý từng sở hữu cổ phần của công ty Vạn Đạt trong 6 năm, nhưng đã bán chúng trước khi công ty này được đưa lên sàn chứng khoán và bỏ lỡ cơ hội lấy của trời cho.

Những thân nhân của ông Lưu Vân Sơn, Trương Cao Lệ và Tăng Khánh Hồng vẫn giữ các tài sản ở nước ngoài trong thời điểm các ông này đang nắm giữ các vị trí chóp bu. Ví dụ như Giả Lệ Thanh, con dâu của người đứng đầu hệ thống tuyên truyền ĐCSTQ Lưu Vân Sơn là một cổ đông và giám đốc của Ultra Time Investment, một công ty ma có tư cách pháp nhân ở quần đảo Virgin của Anh Quốc vào năm 2009.

Cha của Giả Lệ Thanh là Giả Xuân Vượng, đã từng giữ các vị trí lãnh đạo trong các cơ quan an ninh và pháp luật trong 2 thập kỷ: Bộ trưởng An ninh Quốc gia từ 1985–1998, Bộ trưởng Bộ Công an 1998–2002 và Kiểm soát viên trưởng (một chức vụ tương đương với Tổng Chương lý ở Hoa Kỳ) từ năm 2003–2008.

Lý Thánh Bát, con rể của Phó Thủ tướng Trương Cao Lệ là cổ đông của 3 công ty ghi danh tại quần đảo Virgin của Anh quốc là Zennon Capital Management, Sino Reliance Net-

works và Glory Top Investments Ltd.

Tăng Khánh Hoài, em trai của Tăng Khánh Hồng là giám đốc của Hiệp hội Giao lưu Văn hóa TC, một công ty ban đầu được thành lập tại Niue, một quốc đảo ở Thái Bình Dương và sau đó lại được chuyển tới đảo Samoa, một quốc đảo ở Thái Bình Dương vào năm 2006.

*

Bắc Kinh hiện đang cố gắng ngăn chặn, lúng túng đối phó với "Hồ sơ Panama". Tờ Nikkei Asian Review đưa tin ngày 9-4-2016, Bắc Kinh phải vất vả để ngăn chặn bất kỳ báo cáo

nào về cáo buộc trốn thuế và rửa tiền đối với thân nhân một số quan chức hàng đầu nước này trong vụ rò rỉ hồ sơ Panama. Bắc Kinh lo sợ hậu quả sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến chiến dịch chống tham nhũng **“đả hổ diệt ruồi”** của Tập Cận Bình.

Ba ủy viên Thường vụ BCT/ĐCSTQ có người thân được cho là dính líu vào vụ trốn thuế, rửa tiền là các ông Tập Cận Bình, Lưu Vân Sơn và Trương Cao Lệ. Bốn quan chức hàng đầu đã chết hoặc đã nghỉ hưu có con cháu liên quan đến vụ này gồm Mao Trạch Đông, Hồ Diệu Bang, Tăng Khánh Hồng, Lý Bằng.

Tập Cận Bình đã và đang củng cố quyền lực thống trị dưới vỏ bọc chiến dịch chống tham nhũng “đả hổ diệt ruồi” để triệt hạ các đối thủ chính trị của mình, do đó rất dễ trở thành tâm điểm chú ý của dư luận liên quan đến hồ sơ Panama. Điều này có thể làm trầm trọng thêm những bất mãn trong nhân dân về bất bình đẳng trong xã hội Hoa lục đang ngày càng gia tăng nghiêm trọng.

Các cơ quan quyền lực tại Hoa lục đã gia tăng kiểm soát chặt chẽ báo chí và các phương tiện truyền thông, truyền hình để chặn đứng các nguồn tin liên quan đến hồ sơ Panama. Ngay khi đài NHK của Nhật Bản phát sóng bản tin về Hoa lục, nội dung liên quan đến hồ sơ Panama đã bị Bắc Kinh bôi đen phụ đề và tách tiếng vài phút.

Theo Reuters ngày 8-4-2016, Ngoại trưởng Vương Nghị của TC đã lên tiếng về vụ hồ sơ Panama. Ông ta nói, TQ cần làm rõ về vụ rò rỉ tài liệu này. Tuy nhiên, cách thức mà TQ làm rõ không phải trực tiếp điều tra về các nhân vật mà hồ sơ Panama nhắc đến, mà đợi **“một số giải thích và làm rõ”** từ phía chính phủ Panama. Vương Nghị né tránh các nội dung đã được hồ sơ Panama công bố liên quan đến Bắc Kinh, đồng thời từ chối cho biết Bắc Kinh đã liên lạc với chính phủ Panama về các tài liệu này chưa, mà chỉ khẳng định cuộc chiến chống tham nhũng tại Hoa lục vẫn tiếp tục.

Nikkei Asian Review dẫn một nguồn tin ngoại giao từ Bắc Kinh cho biết: việc thân nhân các quan chức hàng đầu TC đương nhiệm, đặc biệt là chủ tịch Tập Cận Bình hay những người đã nghỉ hưu dính líu trong vụ hồ sơ Panama sẽ khiến cho bất kỳ ai ở Trung Nam Hải đều cảm thấy khó khăn trong việc xử lý hiệu quả trong vụ bê bối này. Hồ sơ Panama trước sau gì cũng bị cả nước phanh phui, Bắc Kinh không thể lấy giấy gói được nữa. Hồ sơ Panama ví như thùng dầu

hỏa mà Tập Cận Bình đang đổ vào ngọn **“lửa phẫn nộ”** của quần chúng đang cháy âm ỷ chờ dịp bùng nổ.

Đích thân Tập Cận Bình đã đến các trụ sở chính của các hãng truyền thông nhà nước, các nhà kiểm duyệt của ĐCSTQ đã trở nên năng nổ và hung hăng một cách bất thường. Một loạt những hành động kiểm duyệt đã và đang thực hiện như là một dấu hiệu đều rộng khắp cả nước, cho thấy Tập Cận Bình trong bối cảnh một cuộc đấu tranh quyền lực chưa bao giờ thật sự kết thúc, họ Tập đã nắm hoàn toàn quyền kiểm soát bộ máy tuyên giáo của ĐCSTQ và bây giờ bộ máy đó đang thực hiện nhiệm vụ ngăn chặn, bưng bít thông tin về “hồ sơ Panama”, vì hồ sơ bê bối này nếu được các phe phái chống đối triệt để khai thác, sẽ có thể làm lung lay địa vị thống trị của Tập Cận Bình.

Họ Tập cần phải nhớ rằng, sách lược chống tham nhũng “đả hổ diệt ruồi” đã khiến cho giới sĩ quan, tướng lĩnh trong QĐNDTQ bị hoang mang đe dọa đến tánh mạng. Đối phó với sự thịnh nộ của những kẻ đang chỉ huy quân đội, có binh sĩ dưới quyền được trang bị vũ khí tận răng, không phải là một việc đơn giản. Một cuộc đảo chánh bằng quân sự lật đổ sự thống trị của Tập Cận Bình có thể xảy ra bất cứ lúc nào, khi họ nắm đủ bằng chứng qua “hồ sơ Panama” rằng Tập Cận Bình cũng tham nhũng, thối nát như ai...

Hơn nữa trên thực tế, bộ máy tuyên giáo vẫn còn trong tay Lưu Vân Sơn là Ủy viên Ban Thường vụ Bộ Chính Trị gồm 7 người và là người trung thành với cựu lãnh đạo chế độ Giang Trạch Dân, một trở ngại chính trị lớn nhất đối với Tập Cận Bình.

Tại Hoa lục hiện nay, con số công nhân lao động đang thất nghiệp lên đến con số khủng khiếp **500 triệu người** không có công ăn việc làm và đạo quân thất nghiệp này sẽ tăng thêm **1,8 triệu công nhân** than, thép tại Hoa Lục sắp mất việc làm. TC là nước sản xuất thép và than lớn nhất thế giới đang tìm cách giảm tình trạng dư thừa công xuất.

Theo báo cáo năm 2013 của Ngân hàng Thế giới WB, có khoảng 300 triệu người Tàu Hoa lục chỉ tiêu ở mức **01 USD** hoặc ít hơn mỗi ngày. Khi cộng thêm 303 triệu người của tầng lớp dưới cấp trung lưu, theo tính toán của Ngân hàng Phát triển Châu Á (ADB), số người nghèo TQ chiếm gần một nửa dân số **trên 600 triệu người**. Tình hình này đang trở nên tồi tệ hơn, cùng với sự rút vốn ồ ạt của các công ty nước ngoài và một

cuộc suy thoái toàn diện của nền kinh tế TQ. Thêm 124 triệu người công nhân lao động thất nghiệp, đưa tầng lớp nghèo và tầng lớp **“dưới trung lưu”** của TC sẽ chiếm hơn 60% dân số Tàu Cộng.

Bắc Kinh sẽ sa thải khoảng 1,8 triệu công nhân làm việc trong ngành than và thép như một nỗ lực nhằm giảm tình trạng dư thừa công xuất công nghiệp của nước này và cải tổ các doanh nghiệp nhà nước công kênh, theo hãng tin Bloomberg. Khoảng 1,3 triệu công nhân ngành than và 500.000 công nhân ngành thép của TC sẽ bị sa thải, ông Yin Weimin, Bộ trưởng Bộ Nguồn Nhân lực và An ninh xã hội nước này cho biết ngày 29-2-2016. Ông Yin cũng nói: số công nhân mất việc này sẽ được phân bổ lại để họ có công ăn việc làm, nhưng không cung cấp thêm chi tiết.

Tàu Cộng, nước sản xuất thép và than lớn nhất thế giới, đang tìm cách giảm tình trạng dư thừa công xuất công nghiệp trong bối cảnh nền kinh tế dịch chuyển sang mô hình tăng trưởng dựa trên tiêu dùng nhằm khắc phục ô nhiễm. Bắc Kinh dự kiến giảm công xuất ngành than với khối lượng lên tới 500 triệu tấn và ngành thép với khối lượng lên tới 150 triệu tấn trong thời gian từ nay đến năm 2020.

*

Bà Hà Thanh Liên tác giả cuốn “China’s Pitfalls” (Những cạm bẫy của TQ) và cuốn “The Fog of Censorship: Media Control in China” (Bóng đen kiểm duyệt: Kiểm soát thông tin ở Tàu Cộng). Là nhà kinh tế nổi tiếng người TQ, bà thường xuyên viết về các vấn đề xã hội và kinh tế hiện thời của Tàu Cộng. Bà cho biết: *“Bước sang thế kỷ 21, Đại Lục vẫn còn là một đế chế. Một số lượng nhỏ tầng lớp thượng lưu nắm quyền kiểm soát hầu hết tài sản và quyền lực, trong khi đại đa số nông dân đang sống trong tình trạng nguy khốn!”*

Gần đây, học giả Tư Trung Quân nhận xét: *“Đã 100 năm trôi qua và không có một cải thiện nào, trên cùng vẫn là Từ Hy Thái Hậu và dưới đáy là Nghĩa Hòa Đoàn”*. Ông nhắc tới Từ Hy Thái Hậu, người thống trị nhà Thanh, ám chỉ về những người đứng đầu hiện nay và Nghĩa Hòa Đoàn là muốn nói đến hàng triệu người TQ bị tước quyền công dân, những người có lúc đã toan làm cách mạng. Bất chấp các lời hứa cơ bản của ĐCSTQ, sự chuyển đổi thực sự của cấu trúc xã hội ở Đại Lục vẫn không diễn ra. **Tầng lớp thượng lưu vẫn nắm trong tay hầu hết tài sản quốc gia, trong khi tầng lớp trung lưu chỉ**

chiếm phần rất nhỏ.

Khi mọi người đề cập đến việc TC có bao nhiêu **"tỷ phú"**, đây là con số đáng ghi nhớ vì nó phản ánh rõ rệt sự thất bại của các dự án tái cơ cấu xã hội. Đó là sự thất bại hoàn toàn trong việc phân chia một cách công bằng các lợi ích của sự tăng trưởng kinh tế vượt bậc của TC. Điều này liên quan đến những câu hỏi sâu sắc về hệ thống luật pháp, cơ chế quản lý và làm thế nào các chi phí và lợi nhuận của xã hội được phân chia đồng đều. Trong các nền kinh tế thị trường hiện đại, sự phân chia thu nhập diễn ra giữa người lao động, người sử dụng lao động và ĐCSTQ & Nhà nước.

Các nhà nghiên cứu nhìn chung tin rằng, việc này là do chi tiêu của chính phủ được triển khai nhằm nâng cao mức thu hồi vốn, sự phân bổ vốn ban đầu được quyết định chủ yếu dựa trên chính sách của chính phủ và chủ nghĩa bẽ phái, điều làm cho những khoản lợi nhuận to lớn đổ về những người thân cận với quyền lực, trong khi tỷ suất lợi nhuận của các doanh nghiệp trung bình và nhỏ thì bị vắt kiệt.

Tất cả mọi người dân ở Đại lục đều biết việc này xảy ra như thế nào: số lượng quan chức tham nhũng tăng lên hàng năm, các khoản hối lộ trở nên khổng lồ và các dự án, chương trình khuyến mại và chứng khoán trong các công ty được dùng để mua các quan chức. Những quan chức này sau đó lợi dụng quyền lực chính trị của họ để bảo vệ các lợi nhuận quá mức của các ngành công nghiệp mà họ nhận tiền. Vì những việc này, các doanh nghiệp bình thường và tuân thủ luật pháp rất khó khăn để hoạt động, làm giảm toàn bộ hiệu suất của xã hội. Vì thế, chúng tiếp tục làm lệch sự phân chia tài sản.

Một báo cáo mới công bố ngày 25-7-2015 của Đại học Bắc Kinh đã đưa ra con số báo động về chênh lệch giàu nghèo ở Đại Lục. Dựa trên số liệu thu thập năm 2012, báo cáo cho biết **1% các gia đình giàu có sở hữu tới 1/3 giá trị tài sản của quốc gia**. Cũng theo báo cáo này, được đăng tải trên trang điện tử của Nhân Dân Nhật Báo, **tổng giá trị tài sản của 25% các gia đình nghèo nhất chỉ chiếm 1%**. Từ Nhân Dân Nhật Báo cho rằng, sự khác biệt về tiền lương ở các thành phố và khu vực nông thôn là nguyên nhân chính dẫn tới sự phân hóa giàu nghèo.

Trả lời phỏng vấn của Deutsche Welle (Làn sóng Đức), nhà văn, luật sư, nhà kinh tế học James Rickards cho biết, **Tàu Cộng ngày nay đã vượt quá xa khoảng cách giàu**

nghèo. Sự bùng nổ của kinh tế TC trong 3 thập kỷ vừa qua đã đưa con số triệu phú & tỷ phú ở nước này tăng đột biến. Những người giàu tại TC giờ đây mua vàng, sắm đồ xa xỉ, xe hơi đắt tiền và các biệt thự lộng lẫy, sẵn sàng chi tiền cho con cái ra nước ngoài du học... thế nhưng ngược lại, những người nghèo đang oằn lưng với gánh nợ nần chồng chất, học phí cho con cái và tiết kiệm lúc về hưu. Tại các tỉnh nghèo nông thôn sống trong cảnh nghèo đói, nhiều trẻ em phải mất 2 hoặc 3 tiếng để đi bộ tới trường. Các chi phí tại những vùng này chiếm 60% mức thu nhập trung bình của người dân, do vậy nhiều người dân đã không thể đi khám bệnh khi đau ốm vì không có đủ tiền.

Trên thực tế, tài sản quốc gia của TC bị rơi vào túi các tham quan, các doanh nghiệp trong nước và các công ty tư nhân có quan hệ mật thiết với chính quyền. Đã có dấu hiệu cho thấy đám quan chức tham nhũng không hề quan tâm đến sự ổn định xã hội. Họ sẵn sàng vơ vét thật nhiều tiền và tuồn ra nước ngoài để lại đằng sau một xã hội phân hóa giàu nghèo, mất ổn định.

*

Theo James Griffiths, phóng viên danh tiếng hãng thông tấn CNN, nhận định: *"Lực lượng lao động đóng góp đáng kể cho sự phát triển kinh tế tại Đại Lục. Nhưng, hiện nay nhà cầm quyền Cộng sản TQ rêu rao là giai cấp công nhân là một lực lượng đang đe dọa đến an ninh chính trị của nước này. Mới đây, bản án dành cho 8 công nhân biểu tình đã bị tòa án Nhân dân của ĐCSTQ kết án họ: mỗi người từ 6 đến 8 tháng tù. Họ bị tội gì vậy? - Biểu tình phản đối đi làm không được trả lương!"*

Sự kiện này đã chứng minh tòa án NDTQ đúng là một trò hề lộ bịch, vạch mặt cái bản chất thô bỉ giả dối của cái gọi là **chính quyền của giai cấp công nhân** khiến hàng trăm người phần nộ đổ tràn ra các quảng trường hô hào: **"Đả đảo bọn tham quang tư bản Đỏ"** và kêu gọi mọi người ủng hộ đòi lại công bằng cho giai cấp công nhân đã phải đi làm không được trả lương. Trong khi bọn công tố viên của ĐCSTQ đang tuyên án họ một cách bất công phi lý với lý do tuyên truyền hết sức hỗn xược bô lão được loan tải trên hệ thống truyền thông báo chí do ĐCSTQ độc quyền kiểm soát là các phạm nhân này cần phải được quản chế để **"giáo dục về luật pháp"**.

Vào năm 2010, cuộc đình công của công nhân tại các phân xưởng lắp ráp của hãng Honda ở Nanhai đã

báo hiệu cho thời điểm chín muồi của cao trào đấu tranh đòi bình đẳng lao động cho giới công nhân thợ thuyền TC và lần đầu tiên các công nhân trẻ đã thành công khi họ vùng lên đòi hỏi công bằng cho quyền lợi của giới lao động tại Hoa Lục, theo nhận định của Eli Friedman, tác giả cuốn sách "Insurgency Trap: Labor Politics in Postsocialist China".

- Tổng cộng có **2726** vụ đình công và bạo loạn năm 2015.
- Hiện nay có **74** vụ đình công và bạo loạn mỗi ngày.
- Riêng tỉnh Quảng Đông, tổng số vụ đình công và bạo loạn lên tới **418** vụ tính đến nay.
- **1,8 triệu** công sắp bị sa thải trong năm nay.

Eli Friedman còn cho biết thêm: *"Đã có biết bao nhiêu cuộc biểu tình vào mùa hè năm 2015 đòi tăng lương và trong một vài cuộc biểu tình, công đoàn tự lập đã được thành hình"*. Giới phân tích cho rằng **"công đoàn tự lập"** đã được thành hình bất chấp sự kiểm soát chặt chẽ của Liên hội Thương mại TQ, có tên gọi là All-China Federation of Trade Unions (AFCTU), kiểm soát toàn bộ lực lượng công nhân tại Đại Lục, một lực lượng công nhân lớn nhất thế giới.

Thành lập vào năm 1925 bởi ĐCSTQ, AFCTU nhanh chóng trở thành **"Công đoàn Quốc doanh"**, đại diện và kiểm soát mọi hoạt động của toàn bộ lực lượng công nhân TC cũng như là cơ quan quyết định đề ra tiêu chuẩn quyền lợi cho công nhân. Vì vậy, mọi công đoàn tự lập dù chính đáng của công nhân ngoài tầm kiểm soát của AFCTU đều coi là phạm pháp và có ý định chống lại Nhà nước.

Giám đốc thông tin của CLB, ông Geoff Crothall cho rằng: *"Công đoàn quốc doanh AFCTU chẳng thể nào là công đoàn thật sự của giai cấp công nhân! Công nhân hoàn toàn không được bầu chọn người đại diện của mình trong Công đoàn quốc doanh AFCTU và tước đoạt lợi ích, lợi dụng chức quyền xảy ra cơm bữa trong công đoàn quốc doanh này"*.

Ông Crohall còn cho biết là: *"Hầu hết các công chức Nhà nước trong công đoàn quốc doanh AFCTU chẳng biết gì về cách thức tổ chức công đoàn cũng như hoàn cảnh bóc lột thực tế đang diễn ra tại các hãng xưởng," ông khẳng định. "Các công chức công đoàn quốc doanh AFCTU chỉ ngấm ngấm đến đặc quyền đặc lợi có được từ chức vụ của họ mà thôi!"*. AFCTU cũng giữ thái độ im lặng không phản ứng trước bài viết này...

*

Nếu năm 2015 được cho là năm kinh tế suy thoái và bộc phát đình công thì những năm tới đây, tình trạng đình công còn bộc phát mạnh hơn nữa, khi mà Bắc Kinh thực hiện quyết định sa thải cả triệu nhân công. Hãng tin Reuters thừa nhận là cả triệu công nhân sẽ bị nhà nước sa thải nhằm cắt giảm nợ công sẽ là một cuộc điều chỉnh quy mô nhất kể từ thập niên 1990, mà trong đó, chính phủ sẽ phải trả 11,2 tỷ USD trợ cấp cho gần 28 triệu công nhân thất nghiệp.

Tại Benxi, trung tâm kỹ nghệ tỉnh Lao Ninh, mọi người đã cảm nhận được sự u ám của sa thải và thất nghiệp. Công ty sắt thép quốc doanh tại nơi này đã cắt giảm lương bổng một cách tàn nhẫn để đối phó trước sự suy thoái nhu cầu sắt thép trên thị trường thế giới.

Bắc Kinh đổ lỗi sự nổi dậy của giới công nhân thợ thuyền là do các tổ chức dân sự thỉnh nguyện nằm ngoài sự kiểm soát của ĐCSTQ, gọi là NGOs (Non-Government Organizations) xúi giục. Các nhóm công đoàn tự phát hiểm hoi ở Đại lục đã bị Tập Cận Bình dẹp tan khi ông ra lệnh bổ ráp các nhóm NGOs thì vào tháng 12-2015, có hơn 18 Tổ chức công đoàn độc lập ở tỉnh Quảng Đông đã bị bắt giữ cũng như bị cực hình tra tấn dã man để gây sự hãi trong giới công nhân. Eli Friedman khẳng định rằng: **“Bắc Kinh thật sự lo lắng giai cấp công nhân sẽ vùng lên làm cách mạng”**.

Wu Guijun, nhà tranh đấu cho sự bình đẳng của công nhân ở Shenzhen, nói rằng: *“Công nhân ở TQ rất ít hiểu biết về những quyền lợi mà họ có, nhưng ngày hôm nay, trước sự bóc lột và bất công mà họ chịu đựng bấy lâu, công nhân ở TQ chỉ có một ý nghĩ là quyết tâm duy nhất là tìm đủ mọi cách đấu tranh để đòi lại cho bằng được quyền lợi mà họ bị tước đoạt”*.

*

Theo nhật báo Anh The Guardian số ra ngày 07-4-2016, 1/3 số công ty bình phong Offshore do công ty luật Mossack Fonseca thiết lập để giúp trốn thuế hay che giấu tài sản đều do đề xuất của gần một chục văn phòng tại Tầu Cộng của công ty luật này. Các tiết lộ trong “hồ sơ Panama” đang làm rõ hình ảnh của các thành phần gọi là **“giới quý tộc đỏ”** tại Đại lục.

Theo Stephane Lagarde, nguyên thông tin viên RFI, dựa theo những lời chế diễu trên mạng TQ hôm thứ năm tuần qua –Nếu không phải là

người, thì là anh vợ người– thì vụ tai tiếng Panama Papers đã tạo ra một nạn nhân đầu tiên ở Đại lục: Đó là từ ngữ “Jie fu”, có nghĩa là “tả phu” hay “tỳ phu”, nghĩa là **“anh rể”**.

Từ ngữ này đã hoàn toàn biến mất khỏi các màn hình vi tính dưới nhát kéo của guồng máy kiểm duyệt, nhất là trên mạng Vi Bắc. Chỉ trong một sớm một chiều, từ ngữ Panama đã bị các nhà kiểm duyệt gạch bỏ, nếu không phải là trên bản đồ thì ít ra là trên các công cụ tìm kiếm.

Nhưng, tại sao từ **“anh rể”** lại bị kiểm duyệt? Rất đơn giản: Đó là vì trong danh sách các đại gia bị nêu tên trong “Panama Papers” có ông **Deng Jiagui** (Đặng Gia Quý) và nhân vật này không ai khác hơn là **“anh rể của Chủ tịch Tập Cận Bình”**, tức là chồng của bà Tập Kiều Kiều (Qi Qiao Qiao) là chị ruột của của lãnh đạo TQ. Ông Đặng Gia Quý là người điều hành 2 công ty đăng ký ở đảo Virgin thuộc Anh trong gần 2 năm. Ông anh rể quý báu Deng Jiagui đã ném một đồng phân vào mặt Tập Cận Bình, vì họ Tập luôn nhắc đi nhắc lại là lãnh đạo phải làm gương, phải cho thấy thấy lối sống đơn giản, chừng mực. Nếp sống xa hoa, đồi trụy trong ĐCSTQ giờ đây đã bị chính thức đàn áp.

*

Rõ ràng, trên 500 triệu người giai cấp công nhân thất nghiệp không công ăn việc làm, chỉ sống với 01 USD một ngày và giới lao động hiện nay đang làm thay đổi bộ mặt ĐCSTQ độc tài toàn trị. Giới công nhân đã khám phá ra sức mạnh của họ, khi họ theo dõi tin tức trên mạng lưới Internet thấy người lao động ở các nơi khác đã tranh đấu và thành công. Giới truyền thông, báo chí ở Đại lục càng bị chính quyền kiểm soát chặt chẽ thì càng uất ức, được cơ hội là họ tìm cách phá rào. Từ trước tới nay, giới truyền thông vẫn bị cấm đoán không được loan tin về các cuộc đình công.

Một nhà tranh đấu cho quyền lợi công nhân ở Đại lục là ông Han Dongfang (Hàn Đông Phương) đang sống tại Hong Kong lên tiếng kêu gọi giới lao động phải giành lấy quyền thương thuyết tập thể để tự bảo vệ quyền lợi, thay vì để cho công đoàn của ĐCSTQ độc quyền đại diện cho họ. Ông cho rằng giới lao động ở Đại lục mới chỉ hạn chế các cuộc đấu tranh trong **“phạm vi kinh tế”**, không có những **“vận động chính trị”** như các công nhân Ba Lan năm 1980. Nhưng, các quyền lợi kinh tế sẽ thúc đẩy họ vươn lên thành sức mạnh đấu tranh chính trị với chế độ độc tài hiện

nay, khi họ nhìn thấy những cuộc đấu tranh của công nhân ở hãng Honda và Hồng Hải thành công. Hồng Hải đã phải tăng lương trung bình 20%, Honda xin tăng 24% nhưng chưa được chấp thuận:

- **NHÀ MÁY HONDA:** Tại Phạt Sơn chuyên sản xuất bộ phận “transmission” gần 2000 công nhân đình công, đòi tăng thêm lương 50%. Hãng Honda đã đề nghị tăng 24% nhưng công nhân chưa chấp nhận. Vì thiếu bộ phận này, các nhà máy khác của hãng Honda trên toàn quốc đã phải ngưng hoạt động. Giới công nhân khám phá ra sức mạnh của họ, khi họ theo dõi tin tức trên mạng lưới internet thấy người lao động ở các nơi khác đã tranh đấu và thành công.

- **HÃNG FOXCONN:** Ở Thẩm Quyển, tình trạng lương bổng thấp đã được đưa lên mặt báo ở Đại lục một cách rầm rộ, sau khi bản tin về những vụ tự tử của công nhân tại nhà máy này làm chấn động cả Hoa lục & Đài Loan. Công ty này chuyên sản xuất các bộ phận điện tử tên Hồng Hải Tinh Mật, Công ty do vốn của Đài Loan. Foxconn sử dụng 300.000 công nhân. Trên toàn Hoa lục, Hồng Hải có 20 nhà máy với 800.000 công nhân chuyên cung cấp bộ phận điện tử cho các hãng Apple, Sony, Nokia, HP và Dell. Từ đầu năm 2010 tới tháng 5-2010 đã có 12 công nhân trẻ lao mình từ lầu cao xuống đất tự tử, vì tiền lương thấp không đủ trang trải cho đời sống ngày càng đắt đỏ.

Các điều kiện khách quan về dân số, gia tăng sức mạnh cho giới lao động sẽ buộc ĐCSTQ phải nhượng bộ. Họ sẽ phải tiến tới việc công nhận quyền **“lập công đoàn”** của người lao động. Một khi, ĐCSTQ chịu mất một thứ độc quyền trong hệ thống cai trị độc tài hơn 1,3 tỷ người, chắc chắn xã hội Đại lục sẽ thay đổi, họ sẽ phải bước tiến tới việc công nhận quyền lập công đoàn của giới lao động, mà “Hồ sơ Panama” vạch trần những gương mặt lãnh đạo chớp bu tham nhũng thối nát, trong đó có chủ tịch Tập Cận Bình.

Hồ sơ Panama sẽ góp phần làm thành cơn bão chính trị, khiến giai cấp công nhân lao động nghèo khổ phần nộ vùng lên đấu tranh, ĐCSTQ buộc phải thay đổi bộ mặt **chế độ độc tài toàn trị** để thích ứng với tình thế, nếu không muốn sụp đổ toàn diện. Thay đổi “kinh tế trước” và sẽ phải thay đổi “chính trị sau”. Kinh tế thế nào thì chính trị phải thế đó. Đó là trường hợp Việt Nam, càng phụ thuộc Tầu Cộng về kinh tế thì phải phụ thuộc về chính trị vì đó là quy luật...

NGUYỄN VINH LONG HỒ

Cướp vào nhà Hàng xóm xông ra, chủ nhà giữ lễ ! Bùi Tín 18-04-2016

Tình hình biển Đông vẫn căng thẳng. Nét mới nhất của tình hình là bành trướng vẫn tỏ ra hung hăng nhưng rõ ràng ở trong tình trạng bị động đối phó.

Từ tháng 3, trong cuộc họp về Hạt nhân quốc tế ở Washington, Tập Cận Bình đã có tỏ ra cứng rắn khi gặp Tổng thống Barack Obama, cho rằng vấn đề Biển Đông là vấn đề của khu vực và thuộc chủ quyền không thể chối cãi của Trung Quốc, các nước ở xa không nên can thiệp. Phía Hoa Kỳ trả lời rõ ràng đây là vấn đề quốc tế hệ trọng liên quan đến thông thương hàng hải toàn thế giới. Sang tháng 4, tình hình căng thêm. TQ không những tiếp tục mở rộng các đảo nhân tạo, còn xây dựng thêm doanh trại, nhà cửa, đặt thêm ra đa, dựng thêm đèn biển, đưa dân du lịch đến đảo để bình thường hóa sự chiếm lĩnh phi pháp của chúng. Đặc biệt nghiêm trọng là gần đây chúng leo thang rõ rệt đưa thêm máy bay chiến đấu, trực thăng vũ trang và tên lửa phòng không vào với số lượng chưa từng có, còn vũ trang cho ngư dân TQ được gọi là dân quân trên biển thâm nhập vùng biển ta. Mới đây chúng cho 5, 6, rồi 16 máy bay chiến đấu J-11 ra đảo Phú Lâm, tăng quân đáng kể. Vậy mà Tập Cận Bình dám khẳng định với Tổng thống Obama là TQ không quân sự hóa vùng này.

Mặt khác, bành trướng Bắc Kinh tỏ ra rất lo sợ bị các cường quốc châu Á, Liên Âu, Úc và Hoa Kỳ lên án, bị vạch mặt trên diễn đàn quốc tế, còn cho hàng loạt tàu chiến, tàu khu trục tuần tiễu vào sát các đảo nhân tạo, thậm chí vào phía trong 12 hải lý của các đảo này.

Chúng có nhiều lý do để lo sợ, thậm chí hốt hoảng. Chúng rất lo là Philippin tiếp tục kiên quyết đưa vụ biển Đông ra trước Tòa án Trọng tài Quốc tế ICA của Liên Hiệp Quốc tại La Haye (Hà Lan). Chúng đặc biệt lo là Việt Nam, Malaysia, Indonesia có thể theo gương Philippin đưa đơn kiện chúng ở

Liên Hiệp Quốc. Chúng yên lòng khi Liên Âu đang gặp khó khăn lớn về dân ty nạn đến từ Bắc Phi có thể không quan tâm đến các vấn đề Biển Đông, nhưng Liên Âu đã thay đổi thái độ.

Trung Quốc cũng đang bị khủng hoảng chưa từng có về kinh tế tài chính, gặp khó khăn gay gắt ở Hồng Kông và Đài Loan nên cố dấy lên chủ nghĩa dân tộc, danh dự dân tộc, đoàn kết dân tộc.

Đã vậy, họa vô đơn chí: Trong khi Tập Cận Bình đang lo đề cao nhân cách, đạo đức và uy tín cá nhân thì cuốn sách "Sáu cô tình nhân của Tổng Bí thư" xuất hiện cùng vụ rửa tiền lên đến 2 tỷ đôla của ông và gia đình bị hồ sơ "Panama Papers" phanh phui gây nên cuộc khủng hoảng niềm tin ở lãnh đạo trong đảng CS và trong nhân dân TQ.

Tại Hội nghị về Hạt nhân Quốc tế ở Washington vừa qua, quan hệ căng thẳng giữa Tập Cận Bình và TT Obama hiện rõ cũng về vấn đề Biển Đông. Họ Tập cho rằng đó là vấn đề thuộc chủ quyền của TQ, của quan hệ các nước trong khu vực, Hoa Kỳ không nên xen vào. TT Obama bác bỏ quan điểm đó, cho rằng vấn đề Biển Đông và Hoa Đông liên quan đến cuộc sống của mọi quốc gia trên 2 vùng biển rộng lớn của giao thông trên biển toàn thế giới, nên đó là những vấn đề quốc tế cực kỳ hệ trọng.

Đến Hội nghị ngoại trưởng 7 nước G7 (gồm có Anh, Pháp, Ý, Đức, Canada, Hoa Kỳ, Nhật Bản) vừa diễn ra ở Hiroshima, TQ rất lo vấn đề Biển Đông sẽ được nêu lên, nên đã nhấn trước qua ngoại trưởng Anh Hammond rằng G7 không nên bàn về Biển Đông, vì như thế sẽ làm tình hình thêm phức tạp, rằng TQ kiên quyết chống lại sự can thiệp đó, và rằng vấn đề này sẽ được giải quyết ổn thỏa qua các cuộc hội đàm song phương.

Thế nhưng Hội nghị G7 đã diễn ra trái hẳn với ý muốn của Bắc

Kinh. Vấn đề Biển Đông trở thành mấu chốt của hội nghị, cùng với vấn đề chống khủng bố quốc tế. Trung Quốc đứng đưng nổi giận khi Hội nghị ra Tuyên bố về vấn đề biển Đông: "Phản đối mạnh mẽ mọi hành động khiêu khích, cưỡng ép, đe dọa làm thay đổi nguyên trạng, làm gia tăng căng thẳng trong khu vực". Bản tuyên bố còn nói đến việc Tòa án Trọng tài của Liên Hiệp Quốc có thể sẽ xét xử hành động quá đáng ở Biển Đông của Trung Quốc. Bắc Kinh giận dữ đáp trả bằng cách tức tốc triệu tập các đại diện của 7 nước trên để phản đối. Nhưng Thủ tướng Shinzo Abe, ngoại trưởng Fumio Kishida cùng Bộ trưởng Quốc phòng Nekatani của Nhật Bản tỏ ra rất cứng rắn. Bộ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ Ash Carter, cùng Đô đốc Harry Harris Tư lệnh Hạm đội Thái Bình Dương luôn có mặt tại đây, dự lễ thành nhóm chiến đấu đặc biệt quanh Hàng không Mẫu hạm Stennis, mang tên "Stennis Strike Group", mở rộng căn cứ không quân Clark gần thủ đô Manila của Philipin, đưa đến đây ban đầu 5 chiếc máy bay A-10 Thunderbolt, một số trực thăng vũ trang cùng 200 nhân viên quân sự. Philippin sẽ cho phép Hoa Kỳ sử dụng thêm 4 căn cứ quân sự khác. Ngũ giác đài tuyên bố đây là khối tứ cường châu Á liên minh quân sự với nhau gồm Hoa Kỳ, Nhật Bản, Philippin và Ấn Độ, thực hiện Chiến lược cân bằng lực lượng ở châu Á để đối phó với âm mưu bành trướng của TQ. Trong khi đó, Nhật Bản và Ấn Độ sẽ cùng Úc lần lượt cho tàu quân sự tuần thám trong vùng biển quốc tế ở châu Á – Thái Bình Dương, không loại trừ một vùng nào.

Đi cùng hướng ấy, Liên Âu gồm 27 nước châu Âu và Malaysia cùng Indônêxia ở Đông Nam Á cũng đang có hướng phối hợp với Hoa Kỳ và các nước châu Á trên đây, theo chiến lược ngăn chặn sự bành trướng của TQ cộng sản, không thể chậm chân nguy hiểm.

Việt Nam lẽ ra phải vui mừng vô hạn trước những diễn biến to lớn, thuận lợi trên đây để thoát Trung một cách an toàn, đúng thời cơ. Lẽ

Đến cuối tháng 5, Tổng thống Obama sẽ tham dự một cuộc họp cấp cao mở rộng của khối G7 tại Nhật Bản, sau đó ông sẽ ghé thăm VN. Đây sẽ là cuộc sát hạch cực kỳ nghiêm khắc đối với Bộ Chính trị mới và dàn lãnh đạo mới, trước 90 triệu nhân dân Việt Nam. Để xem ông Tổng Trọng và Bộ Chính trị do ông dựng nên cuối cùng sẽ chọn con đường nào: con đường Bắc thuộc tối tăm mù mịt, hay dám xoay trục một cách quả đoán, dứt khoát đi vào đại lộ Dân chủ Văn minh của thời đại, tạo nên cuộc đột phá lịch sử, tạo nên sức bật phi thường của dân tộc đoàn kết trên con đường phát triển đầy triển vọng?

Hãy tôi khóc vì hình ảnh của một người lính cô đơn gục đầu xuống trên đầu gối, ngồi như tựa vào tường trong thế nghỉ, hay đang chờ đợi một điều gì. Cảnh ngồi lặng lẽ, người đi qua nào ai biết, người lính với cái mũ sắt vẫn vững trên đầu, đôi tay còn ôm chặt lấy khẩu súng M16, nhưng... hồn anh đã về với sông núi từ lúc nào! Tôi bước ra sân, gọi nhỏ: "này anh, anh cần gì không, vào trong này đi". Lạ, không nghe tiếng trả lời. Khi đến nơi, tôi nhìn thấy 1 dòng máu đã khô đặc trên thân áo. Tôi quy xuống,

Thật khó để có thể xác định được cuộc chiến súng đạn để giải quyết vấn đề ý thức hệ giữa Quốc gia và Cộng sản đã khởi đầu từ ngày nào. Nếu tính từ ngày chia đôi đất nước 20-7-1954 thì ngày tạm dứt cuộc chiến bằng súng đạn, đổ máu trên chiến trường là ngày 30-4-1975. Nhưng bất hạnh thay, hết chiến tranh mà không phải là ngày Hòa bình. Không phải là ngày Thống Nhất của dân tộc Việt Nam. Trái lại, nó là ngày Cộng sản chiến thắng và đẩy hàng triệu người Việt Nam phải bỏ nước ra đi. Đẩy hàng triệu người vào các nhà tù, và đẩy hàng triệu triệu người khác vào cuộc sống khốn cùng. Nói đúng theo tên gọi của họ đặt thì hôm nay là ngày "*Man rợ đã thắng Văn minh*"! (Dương Thu Hương) Phải, chỉ vồn vện 6 chữ được viết ra từ ngòi bút của một người cầm súng trong hàng ngũ của những kẻ được gọi là bên chiến thắng khi họ vào Sài Gòn, đã nói lên được tất cả mọi điều cần nói. Trong đó có cả ý nghĩa, hôm này là ngày khai mở ra cuộc chiến mới. Cuộc chiến của con người có Văn hóa, có Nhân bản, có Đạo nghĩa đối đầu với cuộc chiến của man rợ tội ác và dối trá do tập đoàn Cộng sản cầm đầu. Tính từ đó, cuộc chiến này đã kéo dài ròng rã suốt 40 năm qua, nhưng chưa có dấu hiệu chấm dứt. Trái lại, càng lúc càng khốc liệt hơn. Hy vọng khi nó bước vào giai đoạn khốc liệt nhất thì cũng là lúc Văn minh, Nhân bản và Đạo nghĩa chiến thắng man rợ, gian trá và tội ác. Bởi vì con người cần đến nguồn văn minh tiến bộ để sống. Không ai muốn lùi lại sống trong nô lệ với man di, tội ác!

30-4-1975 là ngày giải phóng ?

Có thể? Vì chiều nào cũng đủ nghĩa trọn lý. Hơn thế, còn được nhìn, định nghĩa một cách chuẩn xác trong hai thực tế khác biệt mang tính đối nghịch mà nó diễn tả.

a. Bên được giải phóng.

Thành phần được hưởng giải phóng đầu tiên trong ngày này là các tội phạm mang án đại hình tại miền Nam như cướp của, giết người và những tên phá làng đốt xóm bị bắt từ nhiều năm trước. Kế đến là thành phần ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản, đã ngày đêm nơm nớp lo sợ bị chính quyền và nhân dân miền Nam chịt cổ. Nay xem ra thoát nạn rồi! Cả hai cùng hòa nhập vào với dòng thác "cách mạng" Việt cộng, là một tập đoàn quan trọng hơn, đông đảo hơn. Tập đoàn này bao gồm những kẻ ở trong đội quân mũ cối dép râu hay cái mũ tai bèo và các cấp lãnh đạo CS, đã, đang và sẽ từ rừng xanh, hay từ phía bên kia kéo nhau vào Sài Gòn. Kéo nhau vào Sài Gòn để ngó ngang trước cảnh lạ. Từ nhà cao cửa rộng đến đường phố thân thang sạch sẽ với những con người văn minh lịch duyệt, tao nhả dù đang cuống cuống vì cuộc chiến vừa tàn mà phần thắng không thuộc về họ. Vào để thấy chính mình là người được giải phóng.

Như thế, từ Giải Phóng được dành cho lớp người này và công cụ gây ra chiến tranh chia lìa, chết chóc của họ là đứng đắn nhất và chính xác nhất. Tại sao? Bởi vì, đôi mắt cũng những đôi mắt ấy. Đôi tai cũng rõ ràng là đôi tai của người. Nhưng nó đã bị che kín, bịt chặt suốt cuộc đời từ khi sinh ra đến hôm nay. Họ có muốn nhìn cũng không thấy. Muốn nghe không được. Thậm chí có cái miệng mà như câm, hoặc chỉ được nói, được nghe những điều được đảng CS cho nói, cho nghe. Ngoài ra là không. Không tất cả.

Nhưng nay, nhờ ngày 30-4-1975, từ lớn tới nhỏ, tất cả đều được mở banh ra. Mở banh ra để nhìn cảnh sống, cuộc sống và những con người miền Nam trước mặt. Nhìn để thấy, để biết so sánh sự thật trước mặt với những lời gian trá lừa đảo của tổ chức, của đảng CS đã tuyên truyền, nhồi sọ và đẩy họ vào cuộc chiến đẫm máu với người dân miền Nam. Cuộc chiến mà chúng gọi là "đánh Mỹ cứu nước" và "đánh cho Mỹ cút, đánh cho Ngụy nhào", mà thực ra đây chỉ là một cuộc đâm thuê chém mướn, giết người đồng chủng do tập đoàn nô lệ Minh, Duẩn, Đồng, Chinh, Giáp, Thọ... thực hiện.

Gọi đây là cuộc chiến "đâm thuê chém mướn" vì nó đúng nghĩa, chính

danh như chính người lãnh đạo của cuộc chiến đã định nghĩa công khai về cuộc chiến này là "ta đánh là đánh cho Trung cộng cho Liên xô và cho xã hội chủ nghĩa", "chúng tôi kiên cường chiến đấu là vì Mao chủ tịch" (Lê Duẩn). Như thế là quá rõ ràng. Không một người nào có thẩm quyền định nghĩa về cuộc chiến hơn chính người đã tạo ra và lãnh đạo nó. Sau định nghĩa công khai ấy, chiêu bài bịp bợm "giải phóng miền Nam" được khu chiêng đánh trống, tập đoàn CS đã đẩy hàng triệu thanh niên miền bắc vào chiến tranh để có kiếp nạn sinh Bắc tử Nam. Và đẩy người dân đất bắc vào cuộc sống lầm than với mớ tuyên truyền sọt rác, bệnh hoạn: "Cuộc sống của nhân dân miền Nam dưới gót giày xâm lược của Đế quốc Mỹ vô cùng nghèo khổ. Cơm không có mà ăn, quần áo không có mà mặc. Thậm chí, nhiều người phải lấy túi nylon mà quần trên người để "bác" không bị lòi ra ngoài!".

Nay hồi ôi, trước mặt họ là một cảnh tượng sang trọng, văn minh lịch lãm mà đời họ chưa một lần nhìn thấy trong sách vở ở cái thiên đường cộng sản tại miền Bắc, nói chi đến cảnh thực. Bàng hoàng và bàng hoàng. "ĐM nó, bị chúng lừa gạt rồi!" Ngay lập tức, hàng vạn, hàng triệu người vừa đến đều có chung một câu nói ấy. Trong số, có nhiều người đang làm công tác tuyên truyền để góp phần vào việc che mắt, bịt mồm, che tai đồng loại như Bùi Tín, Trần Xuân Ân, như Dương Thu Hương, "đã ngồi bệt xuống giữa đường phố Sài Gòn mà khóc" và gào lên trong uất nghẹn tủi hờn: "Man di mọi rợ thắng Văn minh"! Phải, "Man đi, mọi rợ, tội ác đã thắng văn minh và nhân bản". Chỉ vồn vện một hàng chữ ấy đã có thể giải thích một cách chuẩn xác là: Bên kia, kể cả thành phần từng theo đóm ăn tàn, nấp bóng miền nam để hoạt động cho CS, là những kẻ nhờ có ngày 30-4-1975 mà được giải phóng.

Từ đó, ngày 30-4-1975 có thể được gọi là "Ngày giải phóng"! Và thành phần được giải phóng chủ yếu là những kẻ đang rêu rao và trợ giúp cho cái chiến thắng "vĩ đại" đầy ảo tưởng kia. Hơn thế, nó cũng đáng được gọi là giải phóng. Vì từ sau ngày ấy, tất cả những hình ảnh, văn bản bán nước, lời lẽ tuyên truyền do cộng sản lên lút hay công khai giấu giếm che đậy, nay tất cả đều được giải phóng. Cái mặt nạ "cách mạng" của CS đã cổ che đậy từ bấy lâu nay từ từ tụt xuống qua đầu gối!

- Trước hết, sau ngày 30-4-1975 mặt nạ của Hồ Chí Minh, "cha già" của Việt cộng theo nhau rớt xuống

từng mảng, để ngày nay hầu như đã hiện nguyên hình là một viên thiếu tá tình báo Trung cộng, là đảng viên đảng cộng sản Trung Cộng với cái tên là Hồ Quang, người Hẹ. Hồ Quang không phải là Nguyễn Ái Quốc như tôi đã viết trong "đồng chí Nguyễn Ái Quốc và tôi". Hồ Quang có thể không có một chút liên hệ nào với dòng máu của người Việt Nam. Kế đến, chuyện Hồ Chí Minh được đảng CS tô son vẽ phấn là "bác không có vợ con, suốt đời phục vụ nhân dân" đã tuột hẳn xuống qua đầu gối, lòi ra vụ Hồ Chí Minh đã hăm hiếp (hủ hóa) Nông Thị Xuân ngay từ lúc em mười sáu tuổi. Đến khi Xuân có bầu, sinh con thì Minh lệnh cho Trần Quốc Hoàn thủ tiêu và phi tang bằng vụ tại nạn lưu thông. Nhưng trời bất dung gian, chẳng có cái xe ma nào chạy trên đường để cán lên cái xác của Nông đã chết vì những nhát búa đập vào đầu, để cứu Hồ Chí Minh. Phần đứa con thì bị đem cho làm con nuôi!

- Rồi công hàm bán nước của Phạm Văn Đồng năm 1958, đến âm mưu của tập đoàn CS HCM muốn giao cả giang sơn và người Việt Nam cho TC theo kế hoạch đồng hóa của đảng cộng sản qua Đặng Xuân Khu (1951) "kêu gọi người Việt Nam bỏ chữ Quốc ngữ, học chữ Tàu, uống thuốc Tàu để được xin làm chư hầu cho Trung cộng" được phơi bày ra ánh sáng.

- Và nhờ ngày 30-4-1975, những hung thần như thú hoang của cộng sản là Nguyễn Hộ với câu tuyên bố lấy lòng "Đối với bọn Ngụy quân, Ngụy quyền, nhà của chúng: ta ở, vợ của chúng: ta xài, con của chúng: ta bắt làm nô lệ; còn bọn chúng nó: ta giam cho đến chết!" đã được giải phóng, đã mở mắt ra để tạ tội với đồng bào, tạ tội với non sông bằng cách xé nát thẻ đảng CS và để lại cho người đi sau "Câu lạc bộ kháng chiến thành phố". Trong đó thái độ nhận thức của ông đã được viết ra một cách rất đáng trân trọng "Bây giờ trên đầu tôi, không còn bị kẹp chặt bởi cái "kềm sắt" của chủ nghĩa Mác-Lênin, của Đảng cộng sản nữa. Do đó, nó cho phép tôi dám nhìn thẳng vào sự thật và dám chỉ ra sự thật... Khác với trước đây, khi còn là đảng viên của ĐCSVN - một thứ tù binh của Đảng - tôi chỉ biết nói và suy nghĩ theo những gì mà cấp trên nói và suy nghĩ, còn hiện nay, tôi suy nghĩ rất thoải mái, không bị một sự hạn chế nào khi tư tưởng của tôi đã thực sự được giải phóng." Và trong số những kẻ được giải phóng tại chỗ phải kể đến một số người khác như tướng Trần Độ với "Nhật ký Rừng rậm". Sau này là Vũ

Thư Hiên (*Đêm Giữa Ban Ngày*). Trần Đình, tác giả của *Đèn Cù*. Một cuốn sách đã gây ra chấn động ở trong nước cũng như hải ngoại vì nhiều chi tiết liên quan đến phương cách đào tạo và kiểm tra lòng trung thành của các đoàn đảng viên CS được tiết lộ.

- Kể đến là những "bà mẹ anh hùng", những người nuôi ăn cán bộ CS, che giấu Việt cộng ở trong nhà. Điển hình nhất là trường hợp bà Nguyễn Thị Năm, đã được tập đoàn Hồ Chí Minh trả ơn bằng một bản án đầu tổ đầu tiên vào năm 1953. Nay đến các "bà mẹ anh hùng" trong Nam. Sau khi nhìn thấy Việt cộng vào phố và những cung cách của chúng, họ đã sáng mắt ra. Họ đã được giải phóng, được nhìn thấy mọi gian trá của CS. Hơn thế, mở mắt ra để đối diện với một sự thật phũ phàng CS dành cho họ.

b. Với bên bị giải phóng.

Bên bị giải phóng bao gồm toàn thể quân dân miền Nam, người dân miền Bắc, những con người lương thiện, nhân bản đã hết lòng hy sinh bảo vệ tiền đồ của đất nước. Bảo vệ văn hóa, nhân phẩm, đạo nghĩa của con người. Kết quả, một chiều "man di mọi rợ thắng văn minh", thế gian bỗng nhiên ra khác. Tất cả đều bị giải phóng. Bị tước đoạt tất cả mọi quyền hạn thuộc về con người. Rồi bị đẩy ngược, lùi lại thời nô lệ, thời của man di mọi rợ. Ở đó, là dối trá và tội ác của cộng sản dẫn đầu. Ở đó là một nền giáo dục phản nhân tính con người được CS thi hành để đẩy toàn dân đi vào con đường phi nhân Vô gia đình, Vô tôn giáo, Vô tổ quốc của chúng. Từ đó, một đời sống nhân bản bao gồm cả sự đạo hạnh, văn hóa, nhân phẩm của dân tộc bị chà đạp, bị tước đoạt một cách điên cuồng bởi lớp người man di mọi rợ đến từ rừng hoang. Để tránh tai họa, họ đành liều mình đạp trên cái chết ở biển khổ mà đi. Đi để tìm nguồn sống cho mình cho gia đình mình và cho một tương lai tốt đẹp hơn cho đất nước. Ngày mai, khi đất nước không còn cộng sản, tôi tin chắc chắn rằng, chính con cháu của họ lại là những người hữu dụng, góp bàn tay, góp trí tuệ và tích cực đóng góp công sức của họ vào việc xây dựng lại một Việt Nam Nhân bản, Văn minh, có Đạo nghĩa.

30-4-1975 là một ngày mừng ?

Nhìn từng đoàn, từng lớp người bị đẩy ra đường phố Hà Nội để vẫy tay chào mừng, bên cạnh những nụ cười lộ rõ những hàm răng bừa, răng quá khổ của lớp quan cán cộng, ai cũng cho đó là ngày mừng. Theo lý, quả thật là ngày mừng. Mừng vì hôm ấy là

ngày chấm dứt chiến tranh. Từ nay, người miền Nam không còn phải ăn mìn của Việt cộng khi chúng đắp mô trên đường. Rồi trong đêm dài, hay khi trẻ thơ đến trường, không lo phải ăn B40, hỏa tiễn 121, 122 hay sơn pháo 130 và đạn AK được cung cấp từ Nga Tàu như ở Cai Lậy nữa. Rồi ở ngoài kia, cán cộng và những cơ sở nuôi dưỡng chiến tranh của chúng không phải hứng bom rơi đại pháo nữa. Như thế, lý ra là phải mừng. Mừng lớn. Ai ngờ, tất cả là một chữ hụt. Mừng hụt! Bởi lẽ, theo lời cô tôi kể là: "Hàng trăm, hàng ngàn người bị đẩy ra đường để mừng chiến thắng ở khắp nơi trên đất Bắc. Nhưng trên mặt thì đẩy nước mắt. Họ bảo mừng quá mà khóc! Nhưng với lòng dân thì khóc một lần để rồi thôi chờ đợi. Sự chờ đợi mỗi mòn của họ nay đã có đáp số. Nước mắt tuôn ra là nước mắt của tuyệt vọng trong chờ đợi được Cự Diệm, Bác Thiệu, từ trong Nam ra giải phóng kiếp tăm tối, nô lệ của họ. Nay lại vỡ òa, khóc trước cho một miền Nam sẽ vào chung trong một cái tròng cộng sản." Ấy là chưa kể đến chuyện, rồi đây từng lớp lớp người già, người trẻ sẽ kéo nhau lên rừng sâu, leo dọc Trường Sơn bởi đất mà tìm xương con mình! Khi ấy khéo mà khóc không ra nước mắt! Chuyện như thế, mừng được không?

Đi ngược chiều với người dân, hàng quan cán cộng thì cười văng cả hàm răng bừa ra ngoài! Từng lớp, từng hàng thay nhau vào vơ vét của cải ở miền Nam đem về. Gạo trắng, một mặt hàng cực hiếm ở miền Bắc, bỗng nhiên tràn ngập tất cả các chợ ở miền Bắc?

- Gạo ở đâu ra thế?

- Từ miền Nam mang ra đấy. Gạo trắng ở trong ấy có đồ cho lợn ăn cũng không hết!

Nghe thế, bà mẹ liệt sĩ bao năm phải nhịn ăn để có "hạt gạo cần làm tư, một phân dành cho miền Nam đói khổ" xấn vẩy lên chữ: "Tổ cha nhà chúng nó, vậy mà chúng nó lừa bà là ở trong ấy nghèo khổ lắm, hạt gạo phải cần làm tư mà chi viện cho họ!"

Riêng anh cán, chị hộ lý tự nhiên thấy mình lên trên đỉnh cao chói lọi của hạnh phúc khi kẹp ở bên nách cái đài transistor từ miền Nam đem về. Anh chị cùng chạy đua mở lớn hết cỡ cho cả xóm cùng nghe cho vui đi những ngày đói khổ. Ôi tuyệt đỉnh của man rợ vừa chiến thắng! Điện, Đài, Đồng, Đạp, (đèn pin, radio, đồng hồ, xe đạp) là những thứ quá tầm thường tại miền Nam từ nhiều năm trước, nhiều cái đài đã từng bị vứt vào góc nhà ở miền Nam, nay bỗng trở thành một thành tích, một giấc mơ vĩ đại,

một đỉnh vinh quang tuyệt đối cho mỗi một quan cán có dịp vào Nam và đem về Bắc! Họ mừng là phải. Vì không có ngày này, giấc mơ "Điện, Đài, Đồng, Đạp" có thể vào mộ sâu, hay đi theo nắm xương khô trên Trường Sơn, hoặc phơi trần bên bờ hồ Hoàn Kiếm! Như thế, nếu đây là ngày "có triệu người vui" thì có hàng triệu triệu người buồn!

30-4-1975 có là ngày đoàn viên?

Thật khó mà tìm được chữ đoàn viên mặc dù có một số gia đình có dịp đoàn tụ. Thật vậy, hoàn cảnh các gia đình tại VN sau ngày 30-4-1975 là những cuộc chia ly, tan nát. "Sài Gòn ơi, ta có ngờ đâu rằng: một lần đi là một lần vĩnh biệt, một lần đi là một lần mất dấu quay về..." (Nguyệt Ánh) Lời ca bi thương ấy, trong chúng ta, ai chưa từng biết đến chia ly? Nay biết bao người phải chia tay SG và nhiều người đã phải vĩnh biệt với những yêu dấu ở một nơi đã cho họ cuộc sống và một ước mơ với quê hương và dân tộc Việt? Như thế, Sài Gòn đã mất, người VN chỉ thấy chia ly, không có đoàn viên chẳng có đoàn tụ.

Còn người mới đến thì ra sao? Có tìm được một lối quay về và đoàn viên không? Xin hãy nghe Trần Đình kể lại cuộc "đoàn tụ" của người về như sau: "Vài hôm sau, ở Huỳnh Tịnh Của, tình cờ gặp Minh Trường, phóng viên nhiếp ảnh Thông tấn xã năm 1971 đã cùng tôi vào vùng rốn lút của Hải Dương. Anh thuộc lớp người đầu tiên về Sài Gòn chiến thắng. Nhưng anh đã nếm một chiến bại đốn đau. Hơn một năm sau kể lại với tôi, giọng anh vẫn run run như nghẹn lại. Lẽ tất nhiên anh rất vui khi lần đầu tiên trở lại đứng trước nhà mình bấm chuông. Thì mẹ anh mở cửa. Thì mẹ liền chấp hai tay lại: - Anh còn sống thì tôi mừng nhưng anh về thì tất cả các đứa con bao lâu nay sống với tôi, chăm sóc phụng dưỡng tôi đều đã bị các anh lôi đi tù hết mất rồi. Anh về thì nhà này tan nát, thì tôi trợ trợ. Thôi, tôi xin anh, anh đi với đồng chí của anh đi cho mẹ con tôi yên..." (Đèn Cù 485). Như thế, chuyện đoàn viên trong vui mừng, hạnh phúc, vĩnh viễn là chữ không, sự đoàn tụ gượng ép ở trong nhà cũng không có, nói chi đến đoàn viên của xã hội!

30-4-1975, có là ngày uất hận, ngày tủi nhục của cả non sông?

"Gia đình tôi có hai liệt sĩ. Nguyễn Văn Bảo (anh ruột) - Đại tá Quân đội NDVN - hy sinh ngày 09-01-1966 trong trận ném bom tấn công đầu tiên của quân xâm lược Mỹ vào Việt Nam (vào Củ Chi); Trần Thị Thiệt (vợ tôi) - cán bộ phụ nữ Sài Gòn - bị bắt và bị đánh chết tại Tổng nha Cảnh sát hồi

Mậu Thân (1968), nhưng phải thú nhận rằng chúng tôi đã chọn sai lý tưởng (là đi theo) cộng sản chủ nghĩa. Bởi vì suốt hơn 60 năm trên con đường cách mạng cộng sản ấy, nhân dân Việt Nam đã chịu sự hy sinh quá lớn lao, nhưng cuối cùng chẳng được gì, đất nước vẫn nghèo nàn, lạc hậu, nhân dân không có ấm no, hạnh phúc, không có dân chủ tự do. Đó là điều sỉ nhục" (Nguyễn Hộ).

Ở một khía cạnh khác. Cũng sau ngày này, người con gái Việt Nam, con cháu của Trưng, Triệu, bị Nguyễn Minh Triết, chủ tịch cái nhà nước gọi là CHXHCNVN biến thành gái gọi, gái bao với lời rao bán, chào hàng, mời gọi khách hàng một cách vô văn hóa, vô đạo đức: "Vào đi các ông, ở đây có nhiều gái đẹp". Câu mời khách của một tên ma cô gác động ở Khâm Thiên, ở ngã ba Chú Lúa, có lẽ cũng bằng ngần ấy từ ngữ! Kết quả, sau lời mời ấy là từng toán thiếu nữ Việt Nam tuổi từ 18-25 được lột trần truồng ra cho những tên già lão, bệnh hoạn mang tên Tàu Đài Loan, Đại Hàn, Tàu Trung cộng ngắm nghía, soi mói và bỏ ra ít tiền để mua về làm... vợ. Và từng đoàn khác thì được xuất cảnh với danh nghĩa lao động ở nước ngoài mà thực chất là bị bán vào các ổ, động ở Mã Lai, Trung cộng... Ngần ấy đủ nói lên cái uất hận và tủi nhục cho giang sơn hay chưa?

30-4-19075 có là Ngày Thống nhất?

Vì theo đuổi cuộc chiến tranh "Ta đánh Mỹ là đánh cho Trung Quốc, Liên Xô cho xã hội chủ nghĩa" và "tất cả những công việc của chúng tôi làm đều phụ thuộc vào Mao chủ tịch" (Lê Duẩn), Việt cộng đã tạo ra ngày 20-7-1954 chia cắt đất nước ra làm hai, tạo nên một cuộc chia ly tang thương nhất trong lịch sử Việt Nam. Cuộc chia ly ấy có đến một triệu người phải bỏ miền Bắc, phải bỏ nơi chôn nhau cắt rốn, phải bỏ lại cả cha mẹ, anh em, họ hàng, bạn bè để trốn chạy cộng sản, di cư vào Nam. Kể đến Việt cộng tạo nên một biển máu trong cuộc chiến tại miền Nam. Lại đây hàng triệu thanh niên miền Bắc vào kiếp nạn sinh Bắc tử Nam. Đã giết hại hàng trăm ngàn quân, dân, chính, học sinh tại miền Nam. Nay 30-4-1975, cộng sản lại tràn vào Sài Gòn. Ranh giới là cầu Bến Hải do chúng tạo ra chia cắt tuy được xóa bỏ, nhưng thực tế đã cho thấy, lãnh thổ được coi là thống nhất, nhưng cũng có quá nhiều phần đất như Hoàng Sa, Trường Sa, Nam Quan, Bàn Giốc, Lầu Sơn, bãi biển Tục Lãm và một phần vịnh Bắc Bộ đã bị CS dâng cho Trung cộng.

Phần diện địa đã thế, đến phần

tinh thần, CS không bao giờ thống nhất được lòng dân, trái lại, là tạo ra quá nhiều ly tán, bạc nhược, suy đồi. Nếu điều gì người dân ngày nay có thể tự thống nhất được với nhau thì đó chính là lòng căm thù cộng sản! Thực tế nhà, chỉ cần một học sinh 18 tuổi đời cũng đã biết viết nên một hàng chữ diễn tả được nỗi lòng của toàn dân Việt Nam: "Đảng cộng sản hãy đi chết đi" (Phượng Uyên). Em biết nếu chúng chết đi, người dân có cơ hội Thống nhất để xây dựng lại đất nước. Nếu không, chỉ thấy từng đoàn người, nay có cả cán cộng nhập cuộc nữa, nháp nhồm tìm mọi cách bỏ nước ra đi. Nước không giữ được dân thì làm gì có chữ Thống nhất!

30-4-1975 mãi mãi là Ngày Quốc hận!

Với những điều tôi nêu ra ở trên, dù còn rất nhiều điều cần phải nói đến nữa, cũng là quá đủ để minh chứng rằng 30-4-1975 Mãi Mãi Là Ngày Quốc Hận. Mãi Mãi Là Ngày Quốc Hận bởi vì vào ngày 30-4-1975, chỉ có một kẻ duy nhất chiến thắng, đó là đảng Cộng sản Việt Nam. Kẻ bại trận chính là Dân tộc, là Toàn dân Việt Nam. Vì chiến thắng trong cuộc chiến do chính CS gây ra, nên tập đoàn đảng cộng sản đã cướp, chiếm đoạt hoàn toàn chính quyền và nền chính trị tại Việt Nam. Từ đây, đảng CSVN đã biến chính quyền thành nhà nước CHXHCN, thành một tổ chức phi nhân, thành một cánh tay hợp pháp để CS chiếm đoạt, tước đoạt mọi công quyền và nhân quyền của người dân Việt Nam.

Đảng cộng sản đã biến nhà nước CHXHCN thành một công cụ hợp pháp để chiếm đoạt và cưỡng đoạt quyền tư hữu của người dân. Tổ chức cướp tài sản, cướp nhà, cướp đất, cướp ruộng vườn, cướp các cơ sở kinh doanh của nhân dân Việt Nam, lúc trước là mùa đầu tở, sau này là cái gọi là quy hoạch. Mục đích, trước là phá nát đời sống an bình, yên vui của người dân, sau là thu tóm mọi tài sản của đất nước vào tay đảng cộng sản. Đảng Cộng sản đã biến nhà nước CHXHCN thành một công cụ hợp pháp để tuyên truyền một thứ văn hóa và đạo đức thô bỉ, hạ cấp của Hồ Chí Minh với mục đích phá nát nền Văn hóa Nhân bản và luân thường đạo nghĩa của xã hội và của các tôn giáo tại Việt Nam. Và đảng CS đã biến nhà nước thành công cụ hợp pháp để CS bắt bớ và bỏ tù, đàn áp tất cả những tinh hoa của đất nước.

Nhờ 30-4-1975, đảng CSVN, một tập đoàn phản quốc đã biến nhà nước CHXHCN thành một công cụ

hợp pháp để chúng có chính danh bán đất đai, biển đảo của Tổ quốc VN cho Trung Cộng qua các Công hàm 1951 và các Hiệp thương, Hiệp ước biên giới, cũng như các khế ước thuê bao rừng đầu nguồn và khai thác Bauxite độc hại ở cao nguyên để di họa cho dân chúng mai sau. Ấy là chưa kể đến chuyện chúng luôn tạo điều kiện cho các nhà thầu Trung Cộng độc chiếm mọi công trình xây dựng cơ sở hạ tầng tại VN, chiếm hết mọi nguồn lợi kinh tế của người dân VN. Kể đến, tập đoàn đảng CSVN đã biến nhà nước này thành một công cụ hợp pháp để chúng tự ký mật ước Thánh Đô nhằm biến VN thành một tỉnh bang trực thuộc Bắc Kinh, biến dân tộc Việt thành một thứ Hán nô lệ vào năm 2020? Nếu điều này xảy ra thì tập đoàn này nên nhớ rằng: tất cả những tội ác Cộng sản đã gây ra cho người dân trong chiến tranh, còn có thể bào chữa, còn có chỗ bao che, dung thứ. Nhưng tội phản quốc, tội bán nước, một trọng tội đối với Tổ Quốc, đối với hồn thiêng sông núi, đối với anh linh của tiền nhân, đối với máu xương của dân tộc VN, vĩnh viễn trời không tha và đất chẳng dung, nói chi đến con người.

Lời kết

Người Việt Nam không có nhu cầu thù hận nhau hay hận thù bất cứ một ai. Họ chỉ có một ngoại lệ duy nhất là dành nó cho tập đoàn đảng Cộng sản tại Việt Nam mà thôi. Theo đó, mọi người đều khẳng định rằng: Đường đi là vạn nan, nhưng chỉ cần một lần giải quyết là đủ. Hiện nay, lòng dân càng lúc càng mãnh liệt đòi hỏi Tự do, Dân chủ, Nhân quyền, Công lý. Ý thức của mỗi cá nhân, của các đoàn thể mỗi lúc một dâng cao. Nhiều người, nhiều nơi đã vượt qua sự sợ hãi để tiến đến những cuộc phản đối, đình công biểu tình tập thể. Nhiều gia đình trước cảnh cướp ngày của Việt cộng đã theo Đoàn Văn Vươn dương cao biểu ngữ: "Gia đình tôi thể quyết tử chống bệ lũ CSVN cướp ngày đến hơi thở cuối cùng..." Lời thề ấy, trước là để bảo vệ lấy quyền sống và quyền lợi của mình sau là "cảnh tỉnh đồng bào về đại họa cộng sản". Tất cả đang bước vào cuộc chiến không khoan nhượng với đảng cộng sản.

Theo đó, còn cộng sản là còn Quốc hận. Còn CS là còn đấu tranh. Cuộc tranh đấu là vạn nan, nhưng chỉ cần một lần giải quyết là đủ: "Đánh cho Tàu rút, đánh cho Cộng tan" là nhà nhà đoàn viên. Cả nước hân hoan trong ngày mừng Độc lập và Thống nhất Dân tộc trong Tự do, Dân chủ, Nhân quyền và Công lý. *Hỡi đồng bào ơi.*

Nào ta đi cho ngày mai đổi mới,
Nào ta về cho đất nước hồi sinh.
Chị ngã xuống, em đứng dậy,
Diệt cho hết phường bán nước hại dân.
Mẹ phất cờ, con ra trận,
Quét cho sạch bọn bành trướng bắc phương.
Cho ngàn ngàn sau đồng sử Việt còn
lưu danh cùng trời đất,
Cho vạn vạn thế, người nước Nam
cùng bốn bể an lạc, hòa bình.
danlambaovn.blogspot.com

MƯỜI NĂM QUA GIÓ THỔI ĐỔI TÂY

+++++Nguyễn Quốc Toàn 18-04-2016+++++

Năm 2016 là năm đặc biệt với tôi vì nó đánh dấu 10 năm tôi trở về Việt Nam sau hơn mười mấy năm sống ở nước ngoài và cũng là năm tôi qua tuổi 40, tuổi không còn trẻ nữa.

Bài viết này là quan sát rất cá nhân của tôi, (và không có tính khoa học) về Việt Nam trong 10 năm qua dưới con mắt của một người trở về, từ dân nghiên cứu chuyển sang làm kinh doanh, nhân dịp sau đại hội Đảng và kết thúc một nhiệm kỳ của chính phủ.

Với tôi, Việt Nam của thập kỷ 2006-2015 được khái quát bằng những điểm chính sau:

1) Sự lũng đoạn trầm trọng của các công ty tư nhân trong việc cấu kết với các quan chức nhà nước, cái mà tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng gọi là "lợi ích nhóm", còn kinh tế học thì gọi là "chủ nghĩa tư bản thân hữu" (cronyism);

2) Về phía khu vực công, sự "đục khoét ngân sách" hay "đào mỏ ngân sách" được đẩy lên đến đỉnh điểm;

3) Thập kỷ này đánh dấu sự khủng hoảng toàn diện của nền giáo dục của nước nhà.

4) Mạng xã hội và truyền thông đã có ảnh hưởng rất lớn đối với đời sống chính trị Việt Nam.

5) Và cuối cùng, làn sóng người có tiền và kiến thức ra đi ào ạt, lại một cuộc di cư nữa.

Vấn đề đầu tiên là sự lũng đoạn trầm trọng của các tập đoàn tư nhân. Chưa bao giờ mà chủ nghĩa tư bản thân hữu "cronyism" ở Việt Nam lại biểu hiện rõ như thế.

Chủ nghĩa tư bản thân hữu hay "nhóm lợi ích" ở đây là sự kết hợp giữa công ty tư nhân và quan chức nhà nước trong việc giành những đặc quyền đặc lợi để khai thác một nguồn lực gì đó trên cơ chế bất bình đẳng, không cạnh tranh lành mạnh.

Câu nói bạn sẽ nghe nhiều nhất

trong 10 năm vừa qua sẽ là "chỗ này là của anh A, chỗ kia là của chị B".

Dường như không có cuộc chơi kinh doanh lớn nào ở Việt Nam mà lại không có sự "bảo kê" của một quan chức nào đó. Mọi quan hệ kinh tế sẽ được thay bởi các quan hệ chằng chịt giữa chính trị và doanh nghiệp.

Điểm nguy hiểm nhất của chủ nghĩa tư bản thân hữu là việc nó tạo ra một cuộc chơi bất bình đẳng mà các công ty tư nhân khác không được cơ hội tham gia.

Qua đó các công ty "nhóm lợi ích"

được độc quyền khai thác nguồn tài nguyên hay một hoạt động nào đó, và thường là gây thiệt hại cho người dùng.

Trong tài chính, đây là cuộc chơi sử dụng quyền lực để mua lại các doanh nghiệp theo ý của mình. Trong giáo dục, đó là việc trao cho một công ty giáo dục độc quyền cung cấp một dịch vụ, thiết bị mà học sinh, phụ huynh phải mua mà không có sự lựa chọn khác.

Trong xây dựng cơ sở hạ tầng, thì sử dụng quan hệ chính trị để lấy các hợp đồng thầu lớn mà không thông qua đấu thầu công bằng và minh bạch.

Trong bất động sản, đó là việc thay đổi quy hoạch tạo lợi thế cho doanh nghiệp hoặc việc lấy các vị trí đắc địa qua những mối quan hệ bất bình đẳng.

Thay vì phát triển theo một hướng minh bạch có lợi về dài hạn, Việt Nam dường như đang trượt ngã trên con đường phát triển của những nước mà chủ nghĩa tư bản thân hữu đang lũng đoạn mà chưa có lỗi ra như Philippin, các nước Mỹ Latin, Liên bang Nga, Trung Quốc.

Và rồi sẽ có lúc nếu không kiểm soát sớm thì doanh nghiệp sẽ là người điều khiển cuộc chơi chính trị kinh tế, là kẻ tống người tiêu dùng vào tù, là kẻ bịt mồm nhà báo v.v... và cuối cùng là thế lực thực sự lũng đoạn nền chính trị, đưa người này lên, đưa kẻ khác xuống.

Khi chính trị bị định đoạt bằng đồng tiền và quan hệ thì chính trị đã trở thành "công cụ" của những tay chơi tư bản lớn. Và khi đó, nền kinh tế tại VN sẽ trở thành hiện thân "chủ nghĩa tư bản" thời kỳ "mộng muội" và đáng "ghê tởm" nhất chứ không phải là chủ nghĩa xã hội như ước vọng của các lãnh đạo Đảng Cộng sản.

'Đào mỏ ngân sách'

Vấn đề thứ hai, với tôi, là việc "đào mỏ ngân sách" (budget mining) (mượn lời của Tiến sĩ Trần Vinh Dự). Thập kỷ vừa qua tại Việt Nam được đánh dấu bằng việc "vung tay quá trán" của chính quyền địa phương.

Chưa có thời kỳ nào mà Việt Nam lại làm công trình chùa chiền, công trình kỷ niệm, các dự án khu hành chính ngốn hàng trăm, hàng ngàn tỷ như những năm vừa qua. Các địa phương thì nhau đục khoét ngân sách thông qua các dự án công. Không có cách nào rút tiền ngân sách dễ dàng như rút tiền qua dự án công.

Một công trình, khu tượng đài có giá trị đầu tư hàng trăm tỷ sẽ được giao cho một công ty xây dựng "thân hữu". Công ty xây dựng đó sẽ trở thành nhà thầu chính và qua đó có thể chia sẻ lại quyền lợi cho những người có quyết định.

Điểm đáng kinh ngạc và phần nộ là trong khi ai cũng biết mười mươi sự lãng phí và sự rút tiền trắng trợn qua những dự án này thì chính quyền trung ương dường như lại không thể áp đặt và quyết đoán ngăn chặn những quyết định này.

Tại sao các địa phương lại có thể xin ngân sách nhà nước một cách tùy tiện như vậy. Sự nghịch lý này hoàn toàn có thể giải thích được.

Chính quyền trung ương sẽ được đánh giá tín nhiệm từ hai nguồn:

a) Các ủy viên trung ương, mà đại diện là lãnh đạo các tỉnh/chính quyền địa phương,

b) Đánh giá tín nhiệm từ Quốc hội.

Tuy nhiên, ủy viên trung ương mới là người thực sự bầu ra bộ chính trị, thủ tướng, và thực tế nội các. Trong khi đó, lá phiếu tín nhiệm của quốc hội chỉ có ý nghĩa tượng trưng mà không có hình phạt.

Do đó, dường như phải có sự thỏa hiệp giữa chính quyền địa phương và chính quyền trung ương trong việc đổi lấy lá phiếu ủng hộ, đặc biệt là giữa nhiệm kỳ.

Do vậy, để tránh việc đầu tư vung vãi như trên thì cần phải thiết kế một cơ chế quy trách nhiệm cho người lãnh đạo chính quyền địa phương và bảo đảm được tính độc lập trong việc ra quyết định chi ngân sách của người đứng đầu chính quyền TW.

Mạng xã hội để xả uất ức?

Từ những năm qua, mạng xã hội và truyền thông đã đóng một vai trò vô cùng quan trọng trong đời sống kinh tế chính trị ở Việt Nam.

Xã hội Việt Nam 10 năm qua đã không còn là xã hội thụ động về truyền thông nữa. Sự phát triển của mạng xã hội đã cho phép người dân tham gia vào đời sống chính trị kinh

tế xã hội một cách chủ động hơn rất nhiều. Mạng xã hội đã chính thức trở thành nơi để xả những uất ức phần nộ và bức bối của dân chúng. Nếu như ở nước ngoài, người dân phản ứng với thay đổi bằng cách biểu tình thì ở Việt Nam, người ta sẽ phản ứng bằng cách "biểu tình trên mạng".

Mỗi một sự kiện có ảnh hưởng lớn đến đời sống đều được đem ra bàn luận sôi nổi trên mạng xã hội. Ảnh hưởng của mạng xã hội lớn đến mức có rất nhiều vụ việc sau đó bị thay đổi do dư luận trên mạng xã hội đã dẫn dắt truyền thông chính thống, ví dụ như vụ chặt cây xanh, máy tính bảng, tiếng Anh tích hợp, thực phẩm bẩn...

Quay lại chuyện chính trị và truyền thông, dường như truyền thông và mạng xã hội đã loại thẳng tay các lãnh đạo đương nhiệm của Bộ Giáo dục và Bộ Y tế, trong khi trái tim của công luận dường như "tinh trong như đá" với nguyên Bộ trưởng Bộ Giao thông Đinh La Thăng.

Xét công bằng mà nói thì hai Bộ Y tế và Bộ Giáo dục - Đào tạo có những nỗ lực không hề nhỏ trong 5 năm vừa qua. Tuy nhiên nhìn cách họ ứng xử với truyền thông thì thấy hai bộ này còn phải thay đổi rất nhiều.

Bộ Y tế ứng xử với truyền thông thì hết sức vụng về, luôn đi chậm một bước, tuyên bố rất ngô nghê. Còn Bộ Giáo dục thì luôn có vẻ ngạo mạn, hành xử đầy "cha chú" với truyền thông và công luận với những chính sách và phát ngôn gây sốc như dự án 35 nghìn tỷ, cuộc thi đại học như "đánh bạc", và chẳng bao giờ có lời giải thích câu thị đến nơi đến chốn cả.

Trong khi đó, chỉ một hình ảnh ông Đinh La Thăng đu dây xuống thị sát vụ tai nạn cũng đã đủ đốn ngã hàng triệu con tim của người dân, và kể đó là việc ông là người duy nhất được bầu thẳng vào Bộ Chính trị mà không có sự giới thiệu từ Bộ Chính trị trước đó.

'Hộ chiếu một đất nước khác'

Đối với tôi, người từng tham gia rất sâu vào giáo dục và cũng là người có hai đứa con đang độ tuổi đi học cấp 1 và cấp 2 ở Việt Nam, giáo dục là điều tôi quan tâm nhất.

Với tôi, 10 năm qua chứng kiến sự khủng hoảng toàn diện của nền giáo dục Việt Nam. Sang thế kỷ 21 rồi mà giáo trình phổ thông và đại học của Việt Nam vẫn vô cùng lạc hậu hàng chục năm so với nước ngoài.

Hàng trăm vụ scandal liên quan đến nội dung giáo trình phổ thông đã xảy ra. Những gì con tôi được học không khác gì những gì cha tôi và tôi đã từng được học cách đây hơn 30-50 năm.

Người thầy vẫn phải dạy một cách giáo điều, khuôn mẫu, ngăn cản sáng tạo. Vẫn những câu chuyện lịch sử áp đặt hoặc không được nhắc đến. Những cuộc cải cách giáo trình mãi không biết đến bao giờ mới xong (trong khi đó nếu Bộ Giáo dục - Đào tạo trao quyền cho khối tư nhân thì có khi chỉ 1 năm đã có tất cả giáo trình đầy đủ). Và vẫn những loay hoay không lối thoát về chiến lược giáo dục.

Sắp hội nhập AEC và TPP đến nơi rồi mà hơn 80% học sinh thi tốt nghiệp phổ thông trung học có điểm tiếng Anh dưới 5 điểm trung bình.

Ấy thế mà những nhà quản lý giáo dục vẫn "bình chân như vại". Giáo dục song ngữ, cụ thể là tiếng Anh, vẫn chưa bao giờ được coi là quan trọng nhất.

Việc dạy Toán và Khoa học, nền tảng giáo dục cơ bản cho một đất nước "sáng tạo" lại luôn được dạy một cách vô cùng lý thuyết và thiếu tính ứng dụng cao.

Cuộc khủng hoảng năm 2008 kéo dài với những bấp bênh bất ổn của nền kinh tế đã dẫn đến một làn sóng ngầm nhưng rất rõ ràng là những ai có điều kiện đều cảm thấy cần phải mua "bảo hiểm" cho gia đình mình bằng tấm hộ chiếu của một đất nước khác.

Nếu như năm 2006 khi tôi trở về, câu chuyện trong giới doanh nghiệp và tài chính là đầu tư vào đâu, thì những năm gần đây, câu chuyện thường trực mà tôi nghe là họ sẽ di cư đi đâu, chuyển tiền ra nước ngoài thế nào.

Tại sao người ta lại bỏ nước ra đi?

Người ta bỏ nước ra đi vì họ thấy quá nhiều bất ổn: kinh tế bấp bênh, ô nhiễm môi trường trầm trọng, thực phẩm độc hại tràn lan, và đặc biệt, là một nền giáo dục quá lạc hậu không thể chuẩn bị cho con cái họ một tương lai trước một thế giới đầy bất định.

Cứ 10 chủ doanh nghiệp mà tôi gặp thì ít nhất 3-4 người đã có thể thường trú nhân ở một nước tư bản, số còn lại thì hơn một nửa cũng đang gấp gáp chuẩn bị.

Sự khác biệt lớn nhất của cuộc di cư lần này so với những cuộc di cư khác là cuộc di cư lần này không hề vì ý thức hệ. Cuộc di cư lần này được những người tinh hoa nhất, thành đạt nhất dẫn đầu, và được chuẩn bị vô cùng bài bản và công khai.

Họ ra đi mang theo số lượng tiền bạc, trí tuệ khổng lồ. Một cuộc chảy máu chất xám và tiền lớn hơn tất cả những cuộc di cư trước cộng lại.

(Còn với tôi, nếu tôi có phải bỏ

nước ra đi, thì lý do duy nhất là tôi không muốn con tôi sống với những điều dối trá đang diễn ra.)

Sang năm 2016, tôi thấy hơi lạc quan với những động thái mà đảng Cộng sản đưa ra. Dường như những nhà lãnh đạo đã cảm thấy một phần sức nóng bức xúc của công luận.

Tham nhũng được coi là quốc nạn, những vụ bổ nhiệm lãnh đạo cao cấp dường như khá tích cực.

Những vụ luân chuyển cán bộ cấp thành ủy đã mang hơi hướng của việc cải cách.

Một điểm tích cực khác là dàn lãnh đạo khá trẻ của Đảng cho dù họ có là con ông cháu cha hay chăng nữa.

Truyền thông và mạng xã hội được coi trọng hơn rất nhiều. Quan chức giờ đã biết nhìn và hành động theo phản ứng của dư luận, cho dù những việc đó có là "giả tạo" thì việc biết để ý đến phản ứng của công luận đã là một bước tiến bộ rất đáng kể.

Tôi mong rằng sang thập kỷ mới, chính phủ Việt Nam sẽ giải quyết được triệt để những vấn đề nêu trên.

Hãy trở thành một chính phủ quyết đoán hơn, dùng được tầng lớp kỹ trị. Các quan chức phải chịu trách nhiệm cá nhân cho các quyết sách của mình. Hãy biến Việt Nam trong những năm tới thành một "Quốc gia Giáo dục - Education Nation" nơi mà việc học tiếng Anh, Toán, Khoa học được coi trọng hàng đầu.

Chính phủ Việt Nam cũng nên cởi mở hơn với những phản biện xã hội. Hãy coi phản biện xã hội là những tấm gương lớn để soi lại mình.

Đừng chụp mũ và áp đặt cho các phản biện xã hội là "diễn biến hòa bình" hay "các thế lực phản động".

Đảng Cộng sản Việt Nam luôn tự làm mới mình trong mỗi lần sinh tử. Vậy hãy làm mới mình, hãy chấp nhận thay đổi cho một đất nước tốt đẹp hơn.

Anh bạn thân của tôi, một nhà kinh tế học nổi tiếng Việt Nam đã từng nói đầy cay đắng: Bi kịch và nghịch lý lớn nhất của thể chế chính trị hiện giờ là nó biến những người hiền hòa, những trí thức và doanh nhân an phận có trách nhiệm (như tính cách của dân tộc Việt Nam) thành những người bất đồng.

Chúng tôi yêu tha thiết đất nước này, và một cách nào đó, chúng tôi được hưởng lợi từ chế độ này. Tuy nhiên, mong thể chế này hãy thay đổi tích cực để đừng biến những người yêu nước (như chúng tôi), một ngày nào đó lại phải trở thành những người "bất đồng chính kiến".

BBC và Facebook của tác giả

TÂN CHÍNH PHỦ Bế tắc với những vấn nạn cũ

Nam Nguyễn 15-04-2016

Tiếp nhận di sản đầy khó khăn

Dàn lãnh đạo mới của Đảng và Nhà nước cũng như tân chính phủ của VN tiếp nhận di sản đầy khó khăn từ các nhiệm kỳ trước để lại.

Ngày 11-04 Ngân hàng Thế giới cảnh báo rủi ro tiêu cực vẫn chiếm ưu thế trong nền kinh tế Việt Nam, World Bank đồng thời hạ triển vọng tăng trưởng 2016 của VN xuống mức 6,2% từ mức 6,5% đưa ra trước đó.

Theo SaigonTimes Online, Ngân hàng Thế giới ghi nhận thâm hụt tài khóa so với GDP của VN diễn ra ở mức cao trong thời gian dài. Ngân hàng Thế giới cũng cảnh báo tình trạng nợ công tăng nhanh trong khi dự trữ ngoại tệ thấp và đang có xu thế giảm, hiện đang là lý do gây quan ngại.

Bản cập nhật đánh giá tình hình kinh tế Việt Nam của Ngân hàng Thế giới được đưa ra trong bối cảnh Việt Nam bổ nhiệm lãnh đạo cao cấp và công bố chính phủ mới.

Trả lời chúng tôi vào tối 14-4-2016, chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan từ Hà Nội nhận định: "Năm nay là một năm rất khó khăn của kinh tế Việt Nam thì có thay đổi chính phủ hay không, cũng khó thay đổi được tình trạng đó. Bởi vì sự khó khăn là thực tế của Việt Nam hiện nay, một mặt là nền kinh tế trong năm vừa qua có đạt tốc độ tăng trưởng nhất định nhưng còn quá nhiều vấn đề chưa giải quyết được. Những vấn nạn lớn như nợ công tăng cao, tình trạng nợ xấu của các ngân hàng chưa được cải thiện, doanh nghiệp nhà nước vẫn quá nhiều và kém hiệu quả, khu vực tư nhân trong nước thì rất nhiều doanh nghiệp phải ngừng hoạt động, con số này tiếp tục tăng lên. Nhiều doanh nghiệp lớn hơn, tình trạng hoạt động khá hơn thì lại đi bán cho các công ty khác qua thương vụ mua lại sáp nhập. Như vậy nó chứng tỏ nền kinh tế Việt Nam còn nhiều vấn đề lắm, đặc biệt nội tại của nền kinh tế nếu loại trừ khu vực đầu tư nước ngoài ra, thì rõ ràng cỗ máy kinh tế Việt Nam còn rất nhiều vấn đề bất ổn..."

Bà Phạm Chi Lan nhấn mạnh rằng không chỉ Ngân hàng Thế giới nhận định như vậy, mà chính các chuyên gia trong nước, nhiều tổ chức nghiên cứu của Việt Nam cũng nhận thấy kinh tế của năm 2016 sẽ là một năm khó khăn. Vị chuyên gia từng tham gia biên soạn Báo cáo Việt Nam 2035 đề cập tới bối cảnh Việt Nam đang

phải đương đầu với thách thức hội nhập lớn hơn. Trong năm nay Cộng đồng Kinh tế ASEAN hình thành, hàng hóa cạnh tranh của các nước ASEAN ở Việt Nam sẽ tăng lên rất mạnh.

Vẫn theo bà Phạm Chi Lan, thực tế mấy năm vừa qua đã thấy hiện tượng gọi là những cuộc đổ bộ của các doanh nghiệp ở các nước Thái Lan, Malaysia, Indonesia, Philippin ... họ tràn vào Việt Nam để chiếm lấy cơ hội thị trường trong nước của Việt Nam, nhất là trong điều kiện các doanh nghiệp trong nước còn yếu kém, mà chính sách của nhà nước thì vẫn thiên về hướng hỗ trợ nhiều hơn cho đầu tư nước ngoài so với khu vực tư nhân trong nước. Trong tình hình như thế, bà Phạm Chi Lan nói, rõ ràng thách thức của VN là rất lớn.

Trò chuyện với chúng tôi, cùng ngày 14-4-2016, chuyên gia tài chính Bùi Kiến Thành, một Việt kiều hiện sống và làm việc ở Hà Nội cũng nhìn nhận ban lãnh đạo mới của Đảng và Chính phủ Việt Nam thừa nhận một di sản đầy khó khăn của các nhiệm kỳ trước để lại. Ông nói:

"Dự báo của Ngân hàng Thế giới dựa trên quá trình từ trước ngày chính phủ mới nhậm chức. Thế thì đối với một chính phủ mới nhậm chức nhận được những thông tin như vậy thì cũng phải vươn lên thôi... những điều gì Ngân hàng Thế giới có khuyến cáo thì chúng ta lắng nghe... Cái gì 30 năm nay từ 1985 đến nay chưa làm được thì phải tỉnh táo xem lý do khách quan, chủ quan tại sao chưa làm được, để biết phải làm gì để vượt qua những khó khăn đấy... đó là phần việc mà lãnh đạo Ban Chấp hành Trung ương Đảng cũng như tân Chính phủ phải nghiên cứu hết sức quyết liệt tìm hiểu con đường đi tới. Hiện nay tư duy đã nói hết sức làm những chuyện gì để Việt Nam vươn lên, để hội nhập quốc tế, muốn hội nhập thì phải thực hiện những hiệp định chúng ta đã ký với nước ngoài, trong đó có những điều khoản phải thi hành... có rất nhiều chuyện cần phải làm chứ không phải chỉ là ngồi bàn cãi riêng với nhau mà thôi... phải nghiên cứu tất cả mọi điều kiện để chúng ta tiến tới..."

Thâm hụt ngân sách lớn

Di sản kinh tế Việt Nam qua hai nhiệm kỳ 10 năm của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng để lại là sự âu lo về nợ công, thâm hụt ngân sách lớn,

sự đổ vỡ đầy mắt mắt của một số tập đoàn kinh tế nhà nước và tình trạng tham nhũng tràn lan chưa bị đẩy lùi. Việt Nam cũng đã tiến hành cải cách thể chế với kết quả không đáng kể, trong nhiệm kỳ thứ hai của ông Nguyễn Tấn Dũng.

Bây giờ chính phủ nhiệm kỳ mới lại vẫn tiếp tục với những vấn đề không mới mà đã được cảnh báo từ lâu. Được biết, Việt Nam theo cơ chế lãnh đạo tập thể, chịu trách nhiệm tập thể, đảng Cộng sản lãnh đạo toàn diện. Như vậy, phải chăng Chính phủ nhiệm kỳ mới của Việt Nam cũng sẽ tiếp tục bế tắc như chính phủ tiền nhiệm và trì trệ trong các nút thắt thể chế. Chúng tôi nêu câu hỏi này với chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan và được bà trả lời:

"Tôi không nghĩ hẳn là Việt Nam ở tình trạng không thấy 'ánh sáng cuối đường hầm'. Con đường đi để vượt qua khó khăn từng được nêu lên nhiều rồi chứ không phải bây giờ mới nói... trong những năm vừa qua cũng có những cải cách nhất định được tiến hành...thí dụ chính phủ cũ cũng tiến hành công cuộc tái cơ cấu kinh tế, cổ phần hóa doanh nghiệp nhà nước, có một số thay đổi trong cố gắng để cải thiện môi trường kinh doanh... thì đã có làm một số việc nhưng vấn đề chính là làm không tới nơi tới chốn và có những vấn nạn lớn thì lại chưa được giải quyết, thành ra nó không giúp khắc phục được điều kiện kinh tế khó khăn của Việt Nam những năm vừa qua. Dù nó có thể làm cho tăng trưởng được nhất là với khu vực đầu tư nước ngoài, còn có nhiều ưu đãi dành cho họ, rồi vẫn cố gắng để tiếp nhận những dự án mới, thì họ còn có thể đóng góp cho tăng trưởng. Nhưng khi nền kinh tế nội bộ không tăng trưởng được thì nó sẽ ảnh hưởng về lâu về dài với Việt Nam..."

Cụ thể về tương lai của chính phủ nhiệm kỳ mới, chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan, nhân vật từng là thành viên Ban tư vấn kinh tế của Thủ tướng Phan Văn Khải, tiếp lời:

"Tôi cho là những người lãnh đạo mới lên của nhiệm kỳ này, có lẽ họ cũng đã được thông báo và biết tình hình đó. Tôi chỉ mong họ thực sự nhận thức được sâu sắc những vấn đề mà nền kinh tế Việt Nam đương đầu hiện nay và con đường thoát ra khỏi nó, mà các chuyên gia trong ngoài nước đã đưa ra nhất nhiều kiến nghị rồi. Kiến nghị rõ nhất và tập trung nhất, tôi nghĩ là thể hiện trong Báo cáo Việt Nam 2035 mà thời gian vừa rồi Ngân hàng Thế giới cùng với Chính phủ Việt Nam tiến hành nghiên cứu và đã được công bố. Trong đó

thông điệp rất rõ là nếu không cải cách thể chế thì Việt Nam sẽ không thể phát triển được, khó thoát khỏi bẫy thu nhập trung bình, còn nếu cải cách thể chế thì Việt Nam hoàn toàn có thể phát triển được tốt hơn trong những năm tới vượt qua những khó khăn hiện nay.”

Báo chí Việt Nam đưa tin ngày 12-4, tân Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân mô tả những thách thức đầy khó khăn đối diện Quốc hội khóa tới và tân chính phủ.

Soha News trích lời bà Nguyễn Thị Kim Ngân phát biểu bế mạc kỳ họp cuối cùng của Quốc hội khóa 13, theo đó bà nhìn nhận nhiều chỉ tiêu kinh tế xã hội chưa đạt kế hoạch, tăng trưởng kinh tế chưa bền vững, nợ công, nợ xấu tiềm ẩn nguy cơ gây bất ổn và đặc biệt Việt Nam không thể đạt được mục tiêu đến năm 2020 cơ bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại.

Điểm qua truyền thông báo chí trong nước, VnExpress là tờ báo điện tử hiếm hoi, đề cập thẳng vào những thách thức đối với các tân lãnh đạo VN. Tờ báo trích lời ông Carl Thayer, một chuyên gia về VN thuộc Học viện Quốc phòng Australia nhận định rằng, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc chịu 4 thách thức lớn, gồm giảm nợ công, cải cách hệ thống ngân hàng để giảm nợ xấu, đẩy mạnh việc cổ phần hóa các doanh nghiệp nhà nước và hỗ trợ nỗ lực giảm tham nhũng.

Rõ ràng những vấn nạn vừa nêu là không mới và như lời chuyên gia Phạm Chi Lan bày tỏ hy vọng là, những lãnh đạo mới lên “Sẽ thực sự nhận thức được sâu sắc những vấn đề của nền kinh tế Việt Nam đương đầu hiện nay và con đường thoát ra khỏi nó, mà các chuyên gia trong ngoài nước đã đưa ra rất nhiều kiến nghị rồi.” ●●●●●●●●●●

trở thành ứng cử viên chính thức không phải không được chọn mà vì họ tự ý xin rút lui). Chỉ có 2/48 người tự ứng cử được chọn.

Chọn 30 đại biểu Quốc hội từ 38 ứng cử viên chính thức, trong đó có tới 36 ứng cử viên do Đảng và Nhà nước của Đảng giới thiệu thì khỏi cần bàn cũng biết đoàn Đại biểu Quốc hội của thành phố Hà Nội sẽ hoạt động theo kiểu nào trong cơ quan dân cử tối cao!

Đã có nhiều người bàn về tiến trình sàng lọc – lựa chọn – đề cử ứng cử viên cho chuyện bầu đại biểu Quốc hội. Bàn thêm e rằng thừa!

Tự thân tiến trình này đã khắc họa một cách rõ ràng diện mạo của “dân chủ đến thế là cùng” ra sao!

Đến giờ, chuyện mới để ngấm có lẽ chỉ còn tâm sự của bà Lê Thị Kim Oanh, Phó Chủ tịch Mặt trận Tổ quốc thành phố Hà Nội.

Bà Oanh phân bua rằng, lý do khiến đa số cá nhân tự ứng cử bị gạt ra khỏi danh sách ứng cử viên chính thức không phải vì họ “không đủ tiêu chuẩn, phẩm chất, đạo đức, uy tín, trách nhiệm” mà chỉ vì “số lượng, cơ cấu, thành phần được phân bổ có hạn”.

Nói một cách tổng quát, thành phố Hà Nội chỉ có 30 ghế tại Quốc hội và phải ưu tiên số ghế đó cho những người mà Đảng, cũng như Nhà nước của Đảng giới thiệu, thành ra Mặt trận Tổ quốc thành phố Hà Nội đành phải loại gần như hết những cá nhân tự ứng cử.

ngữ để khái quát tại sao lại chọn người này, bỏ người kia khi xác lập danh sách ứng cử viên chính thức. Câu thành ngữ đó là “so bó đũa, chọn cột cờ”.

Trong số những người được xếp vào loại “đũa” và bị loại có ông Trần Đăng Tuấn.

Ông Tuấn là người thế nào thì những ai có quan tâm đến thời cuộc đều đã biết, nói thêm là thừa.

Với rất nhiều người, ông Tuấn là một trong số rất ít người rất thành công khi đánh thức lương tri xã hội, khiến nhiều người Việt ở cả trong lẫn ngoài Việt Nam xúm vào, cùng với nhau san sẻ giúp đỡ trẻ nghèo đang kiệt sức vì thiếu cơm, thiếu áo,...

Tuy rất đằm đạm, không thích “ti toe” nhưng rõ ràng kẻ sáng lập “Cơm có thịt” là một thứ “cột cờ”.

Đó có thể cũng là lý do ở hai trong số ba vòng “hiệp thương”, tuy tự ứng cử nhưng ông Tuấn đạt 100% tín nhiệm. Chỉ tới vòng ba, ông Tuấn mới bị loại.

Giải thích theo kiểu bà Oanh thì ông Tuấn bị loại vì ông không được Đảng, cũng như Nhà nước của Đảng giới thiệu – nôm na, ông Tuấn không phải “cột cờ”.

Thứ “cột cờ” mà Mặt trận Tổ quốc thành phố Hà Nội chọn theo chỉ đạo không giống loại “cột cờ” mà đa số người Việt mong mỏi và muốn có.

Với Đảng và Nhà nước của Đảng, “cột cờ” chỉ có thể phát phới cờ đỏ búa liềm, bảo vệ tham vọng “muôn năm trường trị, nhất thống giang hồ” của mình.

Theo tiêu chí đó, những thứ cột khác, dẫu có cao, vững song nếu chỉ treo ý thức trách nhiệm đối với xứ sở, với dân tộc, khuyến khích – phát triển lòng nhân ái, nghĩa đồng bào chỉ là... “đũa”.

Posted by adminbasam

**Toàn dân Việt Nam
cương quyết đập tan
mưu đồ “đảng hóa
Quốc hội” của Cộng
sản vào ngày 22 tháng
5 sắp tới.**

CŨNG LÀ CỘT NHƯNG TREO... CỜ NÀO ?

.....Đồng Phụng Việt 16-04-2016.....

Ủy ban Mặt trận Tổ quốc thành phố Hà Nội vừa hoàn tất Hội nghị Hiệp thương lần thứ 3 để xác định danh sách ứng cử viên chính thức cho dân chúng Hà Nội chọn làm đại biểu của họ trong Quốc hội khóa 14.

Kết thúc hội nghị này, có 36/39 người mà Đảng và Nhà nước của Đảng giới thiệu được chọn làm ứng cử viên chính thức (ba người mà Đảng và Nhà nước giới thiệu không

Bầu cử đại biểu Quốc hội ở Việt Nam không phải là chọn-bầu người đại diện cho mình mà là họp thức hóa cho những người đã được Đảng, cũng như Nhà nước của Đảng sắp đặt.

Bầu cử như thế tất nhiên chỉ có thể có ở những xứ mà người ta đủ tự tin để khẳng định “dân chủ đến thế là cùng!”.

Bà Oanh có dùng một câu thành

BỘ CÔNG AN: Phải chấm dứt bạo lực với nhân dân !

.....**FB Mạnh Kim 16-04-2016**.....

Tình hình an ninh XH bao nhiêu năm qua chưa có gì tiến triển tốt đẹp hơn song ngày càng xuất hiện các trường hợp tù nhân chết trong trại giam, người dân bị đối xử thô bạo do các Công an viên gây ra và các Công an viên ngày càng lạm dụng quyền lực mà không chịu trọng đến trách nhiệm công việc của mình. Để nhằm xử lý triệt để những hành vi bạo lực vô tội vạ đó, chúng tôi đề nghị:

- Yêu cầu chấm dứt dùng bạo lực với người dân
- Yêu cầu từ hình hoặc chung thân với các trường hợp công an giết người
- Yêu cầu điều tra làm rõ và xử lý thích đáng với các trường hợp tử vong trong đồn công an
- Yêu cầu sa thải lập tức đối với các trường hợp công an hà hiếp người dân
- Yêu cầu xử tử đối với các trường hợp công an đánh dân trọng thương

Chúng tôi không đòi hỏi 1 xã hội với phương châm “lấy răng đền răng lấy mắt đền mắt” song thiết nghĩ, nhân dân đã đổ bao xương máu vì nền Độc lập và mục tiêu tiến tới Công bằng, Dân chủ và Văn minh, vì thế chúng tôi yêu cầu nhà nước và cơ quan ban ngành liên quan phải xử lý sao cho đáp ứng được phương châm “Mọi công dân bình đẳng trước pháp luật”, không ưu tiên cho người trong ngành để họ có cơ hội lạm dụng quyền hành và đối xử thô bạo với dân chúng.

Bằng thái độ ôn hòa nhưng dứt khoát, chúng ta hãy ký vào bản kiến nghị để thấy rằng công lý và pháp luật chưa bao giờ ngưng tồn tại ở đất nước này và công an chưa bao giờ ngưng lắng nghe tiếng nói người dân.

Cảm ơn,

Tiếng nói của những người dân Việt.

Mời bấm vào **link này** để ký tên.

KIỆN NGHỊ VỚI BỘ CÔNG AN

16-4-2016

Tình trạng một số công an trở thành những kẻ du côn ngang ngược ngày càng phổ biến. Nó không là hiện tượng đơn lẻ và có tính địa phương. Nó là một đại dịch, xảy ra gần như khắp vùng miền, kể cả hai thành phố lớn Hà Nội và Sài Gòn. Trong nhiều trường hợp, công an lại là những người chà đạp luật pháp hơn là thượng tôn pháp luật. Trong nhiều trường hợp, họ xem dân như kẻ thù và không hề “kính trọng lễ phép” như một trong những điều luật qui định đối với “công an nhân dân”.

Tại sao công an ngày càng khinh miệt và xem thường người dân? Có lẽ vì luật không nghiêm trị những công an đánh hoặc giết chết người. Một bức ảnh chụp công an Lê Minh Phát nở nụ cười với tâm trạng thoải mái khi bị công ra tòa trong phiên xử mình –cùng “đồng bọn công an”, can tội đánh chết em Tu Ngọc Thạch (sinh năm 1999, học sinh lớp 9, xã Vạn Thọ, huyện Vạn Ninh, Khánh Hòa)– có thể khiến không ít người kinh rợn. Là công an lại gây tử vong đối với một nạn nhân thiếu niên nhưng Lê Minh Phát vẫn thản nhiên. Tại sao anh ta cười? Có phải anh ta biết rằng bản án dành cho mình chỉ là một bản án “lùi” nhằm trấn an dư luận? Hay vì anh ta biết có rất nhiều công an như mình đánh chết dân mà chưa ai bị tử hình hoặc chung thân?

Trong nhiều trường hợp, công an giết người dễ quá. Chỉ vì không đội nón bảo hiểm cũng có thể bị giết chết! Chương Mỹ, Quý Hợp, Mỹ Phước..., những địa danh đã được Google lưu lại với những năm đám in máu thì thể nạn nhân từ các vụ công an đánh chết người, những cái chết uẩn khuất trong đồn công an, những vụ “tự tử” kỳ lạ sau khi bị bắt, đã làm nặng thêm bộ hồ sơ đen đối với ngành công an. Gần như

chưa bao giờ sự thực được phơi bày và ánh sáng công lý được phép rọi đến đối với những trường hợp này.

Báo Tiền Phong ngày 16-2-2016 cho biết, nạn nhân Nguyễn Văn Triền, sinh năm 1968, thuộc thị trấn Tân Dân, huyện Yên Dũng, Bắc Giang, bị công an bắt cách đây 11 năm vì “có khả năng biết về vụ trộm 2,2 tấn sắt”. Nhưng từ đó đến nay gia đình ông Triền đã không bao giờ thấy ông lần nữa, dù họ, hơn 10 năm nay, tìm kiếm ông từ Bắc xuống Nam! Ngày 30-3-2016, báo Pháp Luật TPHCM cho biết: khi bắt nghi can Nguyễn Hữu Thâu (tình nghi trộm sắt) về đồn, Lê Viết Hùng, công an xã Phú Xuân, huyện Krông Năng, Đắk Lắk, đã yêu cầu ông Thâu viết bản tự khai. Rồi “khi viết đến bản tự khai thứ năm thì ông Thâu kêu đau đầu rồi gục mặt xuống bàn ngủ. Thấy vậy, Hùng tiếp tục túm tóc và tát vào mặt ông Thâu. Một lúc sau khi ông Thâu đang ngồi trên ghế thì tự ngã đập đầu xuống nền nhà, đến lần thứ ba, nghĩ ông Thâu say rượu nên Hùng và mọi người đã để ông Thâu nằm luôn dưới nền nhà. Đến sáng thì ông Thâu hôn mê sâu, bất tỉnh và tử vong”. Đã có bao nhiêu người “tự ngã chết trong đồn công an”?

Ngày 18-3-2013, một số người dân cung cấp báo chí băng ghi âm ghi lại cảnh nhóm cảnh sát 141 đánh nạn nhân Nghiêm Duy Hoàng (23 tuổi, quê huyện Thiệu Hóa, Thanh Hóa). Họ dùng gậy đập ngang mặt anh Hoàng khi anh này không đội mũ bảo hiểm. Một nhân chứng phụ nữ kể: “Nó (anh Hoàng) đi xe không đội mũ, có hai chiến sĩ tổ công tác 141 ra chặn, còn người chiến sĩ thứ ba cầm dùi cui vụt vào mặt anh Hoàng khiến anh nằm gục tại hiện trường. Người thứ hai, người thứ ba vụt, mấy người tranh nhau vụt gây cả cái dùi cui. Trên hiện trường có rất nhiều vết máu. Mọi người cứ tưởng nó (anh Hoàng) chết nên hô toáng hết cả lên”...

Từ việc mang súng vào trường hù dọa ban giám hiệu (Trần Vũ Khiêm, thiếu tá trưởng công an xã Ia Dok, Đức Cơ), phun nước bọt vào dân (trung úy Nguyễn Văn Bắc,

phường Trung Liet, Đống Đa, Hà Nội), đến hành động quật ngã một người bán rong (thượng sĩ Lương Việt Hà, phường 4, quận 6, Sài Gòn), hình ảnh “công an nhân dân” ngày càng bị bôi nhọ bởi chính những người mặc áo công an. Nếu không chấn chỉnh bộ máy công an nghiêm nhặt hơn, công an dưới mắt người dân sẽ trở thành thế lực đại diện cho bạo quyền. Hiện nhiên ngành công an không muốn như vậy. Nếu không mạnh tay hơn trong việc xử lý các trường hợp công an vi phạm “đạo đức công an nhân dân”, mà chỉ bằng “khiển trách”, người dân sẽ nghĩ rằng công lý đang nằm trong tay kẻ thế lực và pháp luật đang bị chà đạp và phi nhò. Hơn 210.000 clip là kết quả với yêu cầu tìm kiếm “công an đánh dân” trên Youtube là con số quá khủng khiếp đối với một xã hội mà thượng tôn pháp luật luôn là điều được chính quyền nhắc đi nhắc lại nhiều lần.

Bằng thái độ ôn hòa nhưng dứt khoát, chúng ta hãy kiến nghị những điều sau:

- Yêu cầu công an chấm dứt dùng bạo lực đối với người dân
- Yêu cầu điều tra làm rõ và xử lý thích đáng đối với các trường hợp nghi can từ vong trong đồn công an
- Yêu cầu sa thải lập tức đối với các trường hợp công an hà hiếp người dân
- Yêu cầu xử tù đối với các trường hợp công an đánh dân trọng thương
- Yêu cầu truy tố và xử tù hình hoặc chung thân với các trường hợp công an cố tình giết chết người

Bằng thái độ ôn hòa nhưng dứt khoát, chúng ta hãy ký vào bản kiến nghị để thấy rằng công lý và pháp luật chưa bao giờ ngưng tồn tại ở đất nước này và công an chưa bao giờ ngưng lắng nghe tiếng nói người dân.

THƯ GỬI CÁC ANH CÔNG AN

FB Nguyễn Anh Tuấn
14-4-2016

Bởi việc các anh Cảnh sát đánh chết mỗi năm cả trăm nghi phạm, không còn là chuyện lạ.

Bởi chuyện các anh An ninh, ngấm ra đồn hiêm, với anh chị em đấu tranh đòi Dân quyền, chẳng còn là chuyện hiêm.

Bởi các anh được học võ bài bản, kỹ càng lắm mà.

Thế nên, tôi phải nói thế này:

Xem clip, với 2 bức ảnh tiêu biểu được chép ra đây, là thấy:

Anh công an trong hình đã dùng võ hiêm –đòn gạt chân, đẩy vai– khiến cậu bé bán hàng (bé bằng một nửa so với anh) ngã đập gáy xuống đất.

Đòn hiêm này, vốn là để lấy mạng người mà!

Thế này các anh ạ.

Các anh đánh nghi phạm, đánh người đòi dân quyền, đánh người vi phạm trật tự hệ phố ...

Rốt cuộc là vì điều gì?

Vì để bảo vệ cái chế độ độc tài LÀM NGHEO ĐẤT NƯỚC – LÀM KHỔ NHÂN DÂN này ư?

Đồng ý là chế độ đã được các anh bảo vệ, nhưng tội ác thì lại là của cá nhân anh. Anh phải mang tiếng ác, anh phải chịu quả báo. Chứ chế độ chẳng chịu thay anh đâu.

Là để lập thành tích cho đơn vị ư? Đơn vị chẳng gánh hộ đâu, tội ác anh gây ra, anh phải chịu một mình

thôi.

Vì để bảo vệ An toàn cho cuộc sống của người dân ư?

Vậy những người bị các anh đánh, không phải là Dân sao?

Chúng tôi đâu cần anh bảo vệ bằng cách như thế!

Còn vì điều gì khác nữa?

Các anh có coi chúng tôi là người không?

Các anh ngoài giờ làm việc ra, thì cũng là người Dân như chúng tôi mà!

Làm người, sao lại phải ác với nhau như vậy?

Hãy cân nhắc các anh ạ. Bản thân làm điều ác, thì bản thân chịu tội ác, chứ chẳng chế độ nào, chẳng cơ quan nào gánh tội thay cho đâu.

Làm ác đến thế, mà rồi phải chịu tội một mình, có đáng không?

Vì còn tin vào sự tử tế, như là tin vào phần người trong mỗi nhân viên Công an các anh, mà thư này, tôi vẫn gọi các anh là anh.

Các anh ạ.

Trước khi làm gì, hãy dừng lại, và quyết định xem làm như thế nào, để rồi sau đó mình vẫn là một người tử tế.

Đơn giản thế thôi, để không phạm sai lầm.

Trân trọng. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

ĐẠI HỌA VŨNG ÁNG và khái niệm chủ quyền quốc gia

.....**Ls Đào Tăng Dực 24-04-2016**.....

Sự kiện sôi nổi trong tháng 4, 2016 tại Đặc khu Công nghiệp Vũng Áng, gây ra cái chết có thể lên đến hàng trăm tấn cá biển, trên vùng duyên hải nhiều tỉnh Việt Nam và những phản ứng khác nhau của quan chức và cán bộ CSVN các cấp, chứng tỏ 3 điều quan trọng làm thiệt hại trầm trọng quyền lợi quốc gia (national interests).

Một là sự bối rối và thiếu khả năng phân biệt của họ về một số khái niệm căn bản như đặc khu kinh tế (special economic zone), đặc khu công nghiệp (special industrial zones), nhượng địa (ceded territory) và chủ quyền quốc gia (national sovereignty);

Hai là qua những biện hộ thiếu tính thuyết phục cũng như cơ sở lý luận của một số quan chức, chúng ta ý thức được nhiều quan chức các cấp hoặc đã bị mua chuộc, hoặc có quyền lợi tiềm ẩn (vested interests) với Vũng Áng và

Ba là như theo Tiến sĩ Nguyễn Quang A nói, các viên chức có trách nhiệm “tàng hình” trước biến cố trọng đại này vì tinh thần “vô trách nhiệm” cá nhân trong một tập thể chủ trương hưởng thụ thì do cá nhân, nhưng trách nhiệm thì do tập thể chịu.

Theo VietnamNet ngày 21/4/16:

“Đoàn công tác không vào kiểm tra tại KCN Vũng Áng được vì đây là KCN có yếu tố nước ngoài, đoàn không có thẩm quyền - Vụ phó Vụ Nuôi trồng thủy sản, Bộ NN& PTNT Phạm Khánh Ly cho biết.

Trao đổi với VietNamNet, ông Ly cho biết “Đoàn công tác không vào kiểm

tra tại KCN Vũng Áng vì đây là KCN có yếu tố nước ngoài, đoàn công tác không có thẩm quyền, chức năng kiểm tra tại khu vực này".

Ông Ly thông tin thêm: "Chúng tôi vào làm việc với Sở Nông nghiệp PTNT tỉnh Hà Tĩnh với tư cách là cơ quan quản lý theo ngạch dọc. KCN Vũng Áng bao gồm nhà máy Nhiệt điện Vũng Áng và KCN Formosa có yếu tố nước ngoài nên cần thành lập đoàn công tác liên ngành, có chỉ đạo của Thủ tướng thì mới tiến hành kiểm tra được".

Là một viên chức cao cấp thuộc trung ương với chuyên ngành chịu trách nhiệm về thủy sản và nông nghiệp, mà ông Phạm Khánh Ly không phân biệt được sự khác biệt giữa một nhượng địa (ceded territory) khi nước ngoài có toàn quyền pháp lý, quản trị và một khu kinh tế (economic zone) bình thường, khi yếu tố nước ngoài hoàn toàn không ảnh hưởng và chính quyền sở tại có thẩm quyền và trách nhiệm hành xử nghiêm khắc pháp lý của mình trên quan điểm chủ quyền quốc gia.

Thậm chí chúng ta còn được nghe những giả thuyết biện minh cho người TQ tại khu Công nghiệp Vũng Áng như cá chết là do những âm thanh nhiễu loạn. Khi âm thanh chấm dứt thì không có độc hại gì nữa.

Hoặc theo báo Giao Thông thì:

"Chiều 23/4, trả lời phỏng vấn báo Giao Thông về việc có nên tiếp tục sử dụng cá biển, tằm biển ở những vùng nước không còn xảy ra hiện tượng cá chết, ông Đặng Ngọc Sơn, Phó Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh cho biết, hiện tại các lồng bè đang nuôi trồng thủy sản ở Vũng Áng (Hà Tĩnh) nhiều loại thủy, hải sản vẫn sinh trưởng bình thường. Những loại hải sản như: mực, tôm, cua cá vẫn đang sống thì người dân có thể ăn được. Ngoài ra, người dân cũng có thể **yên tâm tắm biển** ở các vùng biển này."

Các điều trên chứng tỏ chính trị hiện kim (money politics) của Trung Quốc đã và đang rất thành công tại Việt Nam. Như chúng ta đều biết, chính quyền các quốc gia dân chủ như Hoa Kỳ, Liên Hiệp Âu Châu và Nhật Bản không thể sử dụng công quỹ để mua chuộc bất cứ một đệ tam nhân nào. Trong khi đó, đảng CSTQ sở hữu toàn bộ nhà nước và ngân khố quốc gia. Đảng không chịu trách nhiệm trước một cơ chế độc lập nào và có quyền sử dụng tiền bạc vô giới hạn hầu mua chuộc quan chức VN.

Đại họa Vũng Áng liên hệ đến đời sống kinh tế của nhiều triệu dân trên các tỉnh duyên hải từ Hà Tĩnh xuống đến Thừa Thiên-Huế. Tuy nhiên trong

một thời gian dài, các quan chức cao cấp thuộc tỉnh và trung ương hoàn toàn im lặng như tờ, hầu như không có gì xảy ra. Đặc biệt các cấp lãnh đạo Hà Tĩnh, trước một biến cố trọng đại như thế, không có nhân vật nào chịu trách nhiệm hoặc từ chức cả, vì theo quan điểm "tập trung dân chủ" ưu việt, bây giờ đã được hiến định hóa, khi hưởng thụ bổng lộc thì cả nhân hưởng thụ, nhưng khi có trách nhiệm thì tập thể chịu trách nhiệm và đã có đảng lo.

Phê bình và tự phê, xong rồi xin lỗi cho lấy lệ và sẽ tiếp tục cai trị theo đảng cử dân bầu, muôn năm trường trị. Đặc biệt là báo chí đảng (www.baiviet.net) loan tin:

"Ngày 22/4, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng cùng đoàn công tác Trung ương đã đi kiểm tra mô hình sản xuất nông nghiệp công nghệ cao, khu dân cư mẫu nông thôn mới và tiến độ Dự án Formosa Hà Tĩnh..."

Nhưng hoàn toàn không đề cập gì đến tai họa khổng lồ đang xảy ra cho nhân dân các tỉnh liên hệ, mặc dầu hiện tượng cá chết hàng loạt đã được khám phá từ hôm 20 tháng 4 rồi.

Ông Nguyễn Phú Trọng, trên nguyên tắc, chỉ là đảng trưởng của một chính đảng, và một dân biểu quốc hội khiêm nhượng. Tuy nhiên đảng CSVN lại là chính đảng duy nhất được hiến pháp quy định là lãnh đạo nhà nước và xã hội dân sự. Chính vì thế, trên thực tế ông còn nhiều quyền hơn cả Chủ tịch nước Trần Đại Quang, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc và Chủ tịch QH Nguyễn Thị Kim Ngân nữa. Ông Trọng mà còn không dám lên tiếng thì chúng ta không thể trách đến hôm tác giả viết bài này (25/4/16) tam trụ của chính quyền không im thin thít sao được?

Tại sao Ông Trọng lại trốn tránh tai họa xảy ra cho đất nước ông cai trị phát xuất từ Vũng Áng như thế?

Theo quan điểm của tôi, Ông Trọng là một lãnh tụ bảo thủ, luôn tự hào về khả năng lý luận của mình và ông đang gặp khó khăn trong nội tâm về phương diện lý luận.

Tâm thức của ông đang vật lộn với nhiều khái niệm trừu tượng khác nhau. Trước hết là khái niệm chủ quyền quốc gia (national sovereignty). Khái niệm này giả định rằng một quốc gia (nation state) có thẩm quyền giải quyết tất cả mọi vấn nạn của mình, trên mọi phương diện, trong lãnh địa của mình, mà không bị bất cứ một thế lực ngoại lai nào can thiệp. Giả định thứ nhì là một quốc gia, dù nhỏ nhoi đến đâu, cũng bình đẳng với mọi quốc gia khác, trên trường quốc tế. Khái niệm chủ quyền quốc gia này là

một nguyên tắc căn bản của luật quốc tế (international law).

Tuy nhiên khái niệm này không hề đơn giản đối với ông Trọng vì hai yếu tố. Trước hết ông là một người cộng sản bảo thủ và sau đó, ông là một người ham mê quyền lực. Như là một người cộng sản bảo thủ, ông không thể chối bỏ dứt khoát lý tưởng cộng sản chủ nghĩa và thế giới đại đồng, trong đó không còn biên giới giữa các quốc gia. Theo ông ý niệm chủ quyền quốc gia vốn là một ý niệm sai lầm, phát xuất từ Hiệp ước Westphalia phản động năm 1648, trước khi Chủ nghĩa Mácxit Duy vật Biện chứng Khoa học vĩ đại ra đời vào giữa thế kỷ 19. Đối với Chủ nghĩa Mácxit thì ý niệm chủ quyền quốc gia là một ý niệm tiểu tư sản bại hoại và không đáng giá một đồng xu. Tuy nhiên, ở một mặt khác, như một người ham mê quyền lực, ông ý thức rằng, khái niệm chủ quyền quốc gia này là một công cụ hiệu năng, có thể sử dụng để đẩy lùi tất cả những thế lực thù địch, nhất là từ bên ngoài, có ý đồ xấu với đảng, khi họ tìm cách du nhập những bằng giá trị nhân quyền, dân quyền và tự do dân chủ vào Việt Nam.

Hơn ai hết, ông biết rằng, quyền lực ông có được là do đảng ban phát. Muốn bảo vệ và củng cố đảng, trong giai đoạn này, ông bắt buộc phải bám víu và tôn sùng ý niệm chủ quyền quốc gia mà ông vốn khinh bỉ như một người cộng sản bảo thủ.

Khi thành lập những đặc khu kinh tế, nhất là với Trung Quốc trên đất nước Việt Nam, những vật lộn về nội tâm của ông trở nên phức tạp hơn nữa. Dĩ nhiên ông biết rằng, có một sự khác biệt lớn lao giữa một đặc khu kinh tế (special economic zone) hoặc đặc khu công nghiệp (special industrial zone) và một nhượng địa (ceded territory). Trong trường hợp một đặc khu kinh tế hoặc công nghiệp, tuy những luật lệ có thể khác biệt với phần còn lại của quốc gia, nhưng chỉ với mục tiêu phát triển kinh tế và khuyến khích đầu tư, nhất là đầu tư quốc tế. Chủ quyền quốc gia không hề suy giảm và chính quyền quốc gia có quyền hành xử mọi quyền hạn của mình, theo hiến pháp và luật hiện hành. Trái lại trong trường hợp một nhượng địa (như Hồng Kông nhượng cho Anh Quốc và Ma Cao nhượng cho Bồ Đào Nha bởi Trung Quốc trước đây) thì chủ quyền quốc gia bị mất, trong thời khoảng hiệp ước nhượng địa còn hiệu lực.

Tuy nhiên, đối với những đặc khu kinh tế do người Trung Quốc làm chủ, ông Trọng gặp nhiều mâu thuẫn nội tâm. Trước hết trong suốt quá khứ

nhưng họ không lên tiếng, chỉ cho một đàn em, thứ trưởng bộ Tài Nguyên và Môi Trường tuyên bố một cách ngu xuẩn là cá chết hàng loạt do hiện tượng thủy văn, nước biển nóng lên và thiếu oxy trong khi đã có những báo cáo về vụ xả chất thải độc hại ở Vũng Áng.

Tại sao? Chẳng qua khu công nghiệp Formosa do Tàu cộng tài trợ toàn bộ. Ra lệnh cho thuộc cấp điều tra, “làm rõ vụ việc” thì đụng chạm mạnh đến ông bạn láng giềng tham lam, hung ác, nham hiểm đang chống lưng cho chế độ.

Ngày 22-04-2016, hơn nửa tháng sau khi có những tin tức về cá chết hàng loạt tại bờ biển Hà Tĩnh nơi có khu công nghiệp Formosa, **Nguyễn Phú Trọng** thăm khu dân cư mẫu xã Thạch Văn và khu công nghiệp tại đó, đồng thời làm việc với ban chấp hành tỉnh bộ nhưng hoàn toàn không hề bước chân ra biển xem tình hình cá chết ra sao.

Sự lẩn tránh trách nhiệm, ngậm miệng ăn tiền, nói lên bản chất hèn hạ, khôn nặn tốt cùng của các lãnh đạo trong chế độ cộng sản VN.

Posted by adminbasam

chưa bị ô nhiễm, người ta hiền hòa, học trò của tôi trước đây rất hiền. Còn bây giờ vào trại do nghiện xì ke ma túy cũng rất nhiều. Cá chết là do mầm bệnh, mà mầm bệnh từ nguyên nhân Trung Quốc rất nhiều. Nhìn chung bây giờ mọi thứ đã hỏng rồi. Phá vỡ mất sự yên bình của vùng quê này rồi...”

Ông Viện cho rằng nguyên nhân của hàng loạt cá chết từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên Huế là do yếu tố Trung Quốc. Trong đó có hai khía cạnh gồm hoạt động kinh tế và tâm tính. Ở khía cạnh hoạt động kinh tế, ông Viện đưa ra một phép so sánh khá thuyết phục là suốt gần một trăm năm nay, kể cả những lúc chiến tranh và bom đạn, miền đất khắc nghiệt như Bắc miền Trung, tức là Hà Tĩnh, Nghệ An, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế chưa bao giờ có hiện tượng cá chết hàng loạt trôi vào bờ biển mặc dù bom đạn rơi xuống biển khu vực này không ít.

Trong khi đó, người TQ chỉ xuất hiện chưa đầy mười năm tại vùng đất này thì có hàng loạt vụ việc đau lòng xảy ra. Trong đó gồm những thanh niên hư hỏng, những người trong độ tuổi lao động bị chết vì sập

Ông Viện đặt câu hỏi tại sao cho đến giờ phút này mà các cơ quan chức năng của nhà nước vẫn không hề hay biết về đường ống nước thải từ khu công nghiệp Vũng Áng đổ ra biển mà phải đợi đến ngư dân phát hiện thì mới hòa vào tán hươu tán vượn? Và ngay cả một đường ống rõ ràng, cụ thể như vậy mà còn không kiểm tra, phát hiện được thì hy vọng gì việc kiểm định chất lượng cũng như độ độc nước thải của khu công nghiệp này đổ ra biển? Ông Viện nói thêm rằng sở dĩ khu vực Bắc miền Trung trở nên lộn xộn và đầy bất an như vậy là do tác động từ yếu tố kinh tế mang tên Trung Quốc, người TQ xuất hiện ở đây để làm ăn quá nhiều và tâm tính, thói quen của họ gây ảnh hưởng không nhỏ lên người bản địa.

Thói quen xả rác bừa bãi, chen lấn và ồn ào, kinh doanh những mặt hàng độc hại gây ảnh hưởng đến sức khỏe đồng loại, theo ông Viện không thể là thói quen của những cư dân quanh năm bán mặt cho đất bán lưng cho trời như khu vực Bắc miền Trung. Mà chính những quả bom tiền có cài đặt âm mưu tàn hại đồng loại của các doanh nhân Trung Quốc cùng với đám chân rết của họ đã nhanh chóng làm tha hóa trước tiên là giới cán bộ có chức quyền, sau đó là người dân chân lấm tay bùn để rồi dẫn đến hậu quả như đang thấy.

Hậu quả lâu dài về môi trường

Ông Sốt, một ngư dân sống ở Hải Lăng, Quảng Trị, chia sẻ:

“Chết nhiều lắm. Cá chết ngoài biển dạt vào nhiều lắm. Nhà nước vẫn chưa biết nguyên nhân chết. Chủ tịch xã vùng biển không cho dân ăn cá nữa vì nguy hiểm. Nghề đánh bắt bây giờ không ai dám đi nữa vì bán đâu có được, mà đánh bán nếu người ta ăn thì mình ác...”

Với kinh nghiệm của một ngư dân lâu năm, ông Sốt cho rằng hiện tượng cá chết chỉ là bề nổi, chuyện có thể nhìn thấy được. Trong khi đó tình trạng hàng triệu con cá dưới lòng nước biển khu vực Bắc miền Trung đang chết dần chết mòn vì bệnh tật mới đáng sợ. Bởi hầu hết những con cá đánh bắt được trước đây đều có đôi mắt sáng xanh và

CÁ CHẾT, NGƯỜI TRUNG QUỐC và nhà cầm quyền ở Bắc miền Trung

—Nhóm Phóng viên RFA từ VN 24-04-2016—

Trong vòng chưa đầy nửa tháng, miền Nam bị hạn mặn, miền Bắc bị mưa đá, lũ quét và ngập lụt, miền Trung cũng không thoát khỏi tai ương. Nhưng có vẻ như dấu hiệu nhân tai hiện rõ hơn ở miền Trung và khả năng đổ thừa cho thiên tai ở miền Trung là rất thấp sau khi hàng loạt cá chết trôi dạt vào bờ biển ở Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế. Đây là câu chuyện dài liên quan đến người Trung Quốc cũng như thói quen và tâm tính theo kiểu Trung Quốc.

Nguyên nhân có tên Tr. Quốc

Một người tên Viện, một giáo viên dạy môn lịch sử đã về hưu, hiện sống tại huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh chia sẻ: “Cá chết hàng loạt do ô nhiễm trầm trọng. Trước đây

giàn giáo tại Formosa, những thiếu nữ sa đà vào nghiện ngập và làm gái điếm, những dịch vụ đen xuất hiện như các ổ chứa, các điếm ghi lô đề, cá độ bóng đá, điếm cho vay nặng lãi, điếm ăn chơi thâu đêm suốt sáng và nạn xì ke ma túy tràn lan...”

Và gần đây nhất là vụ cá chết hàng loạt. Việc cá chết hàng loạt nổi trôi, dạt vào bờ biển các tỉnh Bắc miền Trung cho thấy nước ở vùng biển này đã bị nhiễm độc quá nặng. Và hậu quả của nó thật là khó lường bởi trong hàng trăm tấn cá phân phối ở các chợ miền Trung gồm cả một lượng lớn cá đánh bắt trên vùng biển này. Như vậy, mỗi ngư dân tổ đi vào cơ thể người dân là thấy trước mắt, không thể nói khác đi được.

nước da bóng mẩy và giầy đành
đạch trong khi mắc lưới. Điều đó
chứng tỏ cá khỏe mạnh, không
mang mầm bệnh.

Ngược lại, hiện nay khi kéo lưới,
hầu hết cá trong lưới đã bị lờ đờ
hoặc đã chết. Những con còn sống
sốt trong lưới thì mắt đục ngầu và
nước da tái trắng, xám mờ chứ
không bóng mẩy như trước. Điều
này gây hoang mang không nhỏ cho
những ngư dân có trách nhiệm với
nghề như ông Sốt.

Sau khi nhìn thấy cá chết hàng
loạt, ông Sốt đã nghỉ đánh bắt gần
bờ hơn mười ngày nay. Và đây là
một bài toán hóc búa cho hàng ngàn
ngư dân đánh bắt gần bờ như ông
Sốt. Bởi lẽ ngư trường xa bờ đã bị
thu hẹp, bị Trung Quốc o ép, hành
hạ, cướp phá và giết chóc, phần
đồng ngư dân lùi dần vào đánh bắt
gần bờ. Bây giờ ngư trường gần bờ
lại bị chất độc thải ra từ các khu
công nghiệp mang yếu tố nước
ngoài theo kiểu phát ngôn của nhà
nước và của TQ theo cách nói cụ
thể của người dân. E rằng người dân
miền Trung hết chỗ để sống.

Như lời than thở của một chủ
kinh doanh dịch vụ du lịch yêu cầu
giấu tên: *"Bây giờ cá chết, dân họ
không ăn. Ngư dân thì không đi
đánh cá được, dân muốn ăn thì
không dám ăn. Cái này các trung
tâm nghiên cứu của tỉnh, huyện,
trung ương đang làm việc..."*

Bà này cho rằng với đà biến
càng ngày càng dơ dáy như đang
thấy thì không những người nông
dân bị ảnh hưởng mà ngay cả những
người kinh doanh như bà cũng chịu
thiệt hại không nhỏ. Bởi hầu hết
khách du lịch khi biết tin nước ở
vùng biển Bắc miền Trung bị ô
nhiễm thì họ chuyển hướng du lịch,
hoặc là trọ ở các khách sạn trong
thành phố hoặc là đến những tỉnh
khác để trọ.

Và hơn hết là sắp tới đây, hoặc
là các quán nhậu, nhà hàng chuyên
bán hải sản ở khu vực các tỉnh này
phá sản hoặc là bán cầu thả, bán
liều để kiếm lãi và biến khách hàng
thành nạn nhân chết từ từ bởi chất
thải lẫn trong nước biển, trong các
loại hải sản.

Chị cũng cho rằng kiểu nuôi hàu

ở hầu hết các đầm, phá bằng vỏ lớp
xe cao su hồng cũng nhanh chóng
làm cho nguồn nước trở nên dơ dáy
và ô nhiễm môi sinh. Chung quy,
cách làm ăn cầu thả, ăn xổi ở thì,
chỉ coi trọng đồng tiền nhưng coi
thường sức khỏe từ chính quyền cho
đến người dân đã nhanh chóng biến
môi trường trong lành trở thành bầu
thuốc độc và con người tự bơi lội
trong bầu thuốc độc đó như ngày
hôm nay.

Chị đã kết thúc cuộc trò chuyện
bằng một nhận xét hết sức bi quan
như vậy!

cử các chuyên gia giỏi nhất đến tìm
hiểu. Nhưng người dân vẫn có cảm
giác phản ứng của các cơ quan ban
ngành là chậm, đã thế, đôi khi những
câu phát biểu của các quan càng làm
mọi người tức giận hơn.

Chẳng hạn, ông Phan Lam Sơn-
Phó Giám đốc Sở TN&MT tỉnh Hà
Tĩnh nói: *"...Nói chung, các thông số,
chỉ tiêu của nguồn nước biển đều
nằm trong giới hạn cho phép, chưa
vượt ngưỡng đến mức ô nhiễm.
Chính vì thế, chưa đủ căn cứ để có
thể đưa ra kết luận cá chết hàng loạt
là do nguồn nước."* ("Cá chết ở Vũng
Áng không do ô nhiễm: Lại tại ông
trời?", Đất Việt). Ông Đặng Ngọc
Sơn, Phó Chủ tịch UBND tỉnh Hà

BÀI HỌC TỪ THIÊN NHIÊN và đừng đổ thừa tại nước nhỏ

—Song Chi 24-04-2016—

Hiện tượng cá chết hàng loạt trôi
dạt vào bờ biển các tỉnh miền Trung
từ Hà Tĩnh cho đến Thừa Thiên-Huế
những ngày qua khiến người dân vô
cùng hoang mang, lo lắng. Báo chí
liên tục đưa tin, hình ảnh cá chết nằm
phơi bụng trên bờ, người dân tại chỗ
đi lượm xác cá, dù tiếc cũng không
dám ăn vì ăn vào là bị nhiễm độc,
ngư dân phải treo lưới vì cá bắt về
chẳng ai dám mua, và không chỉ cá
biển mà cả cá nuôi của người dân
cũng bị chết trắng...

Nhiều giả thuyết được đưa ra
nhưng nhìn chung đều cho rằng do
nguồn nước/môi trường bị nhiễm độc.
Hoặc có liên quan đến việc các nhà
máy ở ven biển, cụ thể là nhà máy
gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà
Tĩnh (do tập đoàn Formosa Đài Loan
đầu tư) với ống xả thải khổng lồ có
chiều dài 1,5km, đường kính hơn
1,1m xả thẳng ra biển; hoặc cũng có
thể do các hoạt động xây dựng các
công trình trên vùng biển, ví dụ như
việc cải tạo đảo nhân tạo, xây dựng ở
trên các đảo những năm gần đây
của Trung Quốc đã làm xáo trộn môi
trường tự nhiên ở khu vực này.

Điều làm người dân địa phương
cũng như cả nước bức xúc là hiện
tượng cá chết đã xảy ra hơn 20 ngày
nay nhưng các ông lãnh đạo địa
phương chẳng thấy mặt đâu, các ban
ngành cao hơn như Bộ Tài Nguyên
& Môi trường cùng các đơn vị chức
năng phối hợp với các tỉnh Hà Tĩnh,
Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên
cũng đã tổ chức họp, thành lập đoàn
công tác đến các tỉnh trên để lấy mẫu
nước, khảo sát hiện trường đồng thời

Tính thì cho rằng nhiều loại thủy, hải
sản tại các lồng bè ở Vũng Áng vẫn
sinh trưởng bình thường, những loại
hải sản như: mực, tôm, cua cá vẫn
đang sống thì người dân có thể ăn
được. Ngoài ra, người dân cũng có
thể yên tâm tắm biển ở các vùng biển
này. ("Phó Chủ tịch Hà Tĩnh: Yên tâm
ăn cá, tắm biển ở Vũng Áng", Giao
Thông)...

Đáng nói hơn, ngay trong thời
điểm này, ông quan to nhất nước
Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã
đến Hà Tĩnh làm việc, đi thăm nhà
máy Formosa đang bị dư luận nghi
ngờ là thủ phạm dẫn đến chuyện cá
chết nhưng lại không hề nhắc nhở, đề
cập gì vấn đề này với ban lãnh đạo
Formosa, cũng không hề bước chân
ra biển xem tình hình cá chết hoặc
tiếp xúc với ngư dân. ("Tổng bí thư
kiểm tra tiến độ dự án Formosa",
VietnamNet). Ngược lại, việc đến
thăm một số công trình, hạng mục...
của Formosa thời điểm này có khi lại
có tác dụng "ủy lạo tinh thần" cho
công ty.

Thật ra, từ lâu rồi người dân
chẳng còn ngạc nhiên gì trước việc
các quan chức lãnh đạo của nhà
nước cộng sản VN có thái độ đáng
chê trách như vậy khi có một sự cố
nghiêm trọng ảnh hưởng đến tình
hình kinh tế, an ninh quốc phòng
hoặc sự an toàn, sống chết của
người dân. Những câu nói kiểu
như *"cá chết không phải tại nguồn
nước ô nhiễm, các chỉ số trong nước
vẫn ở ngưỡng cho phép"* nghe quen
quen, cũng giống như không thể kết
luận hàng chục, hàng trăm trẻ chết

sau khi tiêm vaccine "5 trong 1" Quinvaxem là do vaccine, hay thực phẩm ở ta nhìn chung vẫn an toàn, nợ công vẫn trong ngưỡng an toàn v.v... Nói tóm lại mọi thứ vẫn đúng quy trình!

Tinh thần, thái độ xử lý khi xảy ra một sự cố lớn hay thiên tai, nhân tai của một nhà nước sẽ cho thấy rõ hơn bao giờ hết, nhà nước đó có năng lực hay không, có thật là nhà nước của dân, do dân và vì dân hay không. Cứ nhìn chính phủ Mỹ, Anh, Đức, Nhật, Hàn... đối phó và giải quyết những vụ thiên tai, nhân tai của nước họ thì thấy. Và tùy theo mức độ nghiêm trọng của vụ việc, sẽ có những cá nhân phải chịu trách nhiệm, tự giác từ chức hay bị mất chức, bị xử lý về mặt pháp luật.

Còn ở VN, các quan chức từ trên xuống dưới chả mấy khi phải bị gì, lại quen kiểu "trách nhiệm tập thể" nên cuối cùng chả ai chịu trách nhiệm. Một phần do họ vô cảm, một phần do dốt nát, thiếu năng lực, xử lý kém.

Đất nước là ngôi nhà chung trong đó 95-96 triệu con người đang cùng tồn tại, hít thở, sinh sống. Một khi từ nhà cầm quyền đến người dân không ai quan tâm đến cái ngôi nhà chung, đến môi trường sống chung ấy và cứ "vô tư" xử tệ với thiên nhiên, với môi trường sống, thì hậu quả chẳng cần phải chờ lâu.

Từ việc các thành phố lớn như Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng... có bao nhiêu cây xanh đẹp thì chặt trụi hoặc không chịu trồng cây nên nóng càng thêm nóng, bụi bặm càng thêm bụi. Rừng thì chặt vô tội vạ nên lũ lụt ngày càng nghiêm trọng, rồi đua nhau xây thủy điện bừa bãi khiến sông ngòi khi thì cạn khô khi thì lũ ngập. Đồng bằng sông Cửu Long năm nay bị hạn hán và ngập mặn nặng nề, một phần cũng do việc xây đập thủy điện khủng, tích trữ nước mùa khô ở thượng nguồn sông Mêkong của Trung Quốc, dẫn đến dòng chảy từ thượng nguồn xuống đồng bằng sông Cửu Long bị suy giảm nghiêm trọng, nhưng nhà cầm quyền VN thì lại không chịu tính trước và có những biện pháp đối phó từ lâu nên rơi vào thế bị động. Rồi bây giờ cá chết hàng loạt dọc bờ biển miền Trung là hậu quả của tình trạng ô nhiễm môi trường hoặc nguồn nước bị nhiễm độc v.v...

Trong khi các quốc gia văn minh, tiến bộ đều chú ý bảo vệ thiên nhiên, bảo vệ môi trường sống, ngay cả một quốc gia nghèo, nhỏ bé như Bhutan cũng rất ý thức về điều này qua bài nói chuyện đầy ấn tượng của ông Thủ tướng Tshering Tobgay về biển đổi khi hậu được lan truyền trên

mạng mấy hôm nay.

Các vị vua và những nhà lãnh đạo anh minh, sáng suốt của quốc gia nhỏ bé chỉ có 700,000 dân, nằm kẹt giữa hai quốc gia khổng lồ là Ấn Độ và TQ này đã có tầm nhìn xa, như phải cân bằng giữa phát triển kinh tế với phát triển xã hội, bền vững môi trường và bảo tồn văn hóa; rằng đối với Bhutan, tổng hạnh phúc quốc gia quan trọng hơn tổng sản lượng quốc gia (*Gross National Happiness is more important than gross national product*), tuyên bố của Vị vua thứ tư của Bhutan trong những năm 1970. Và kể từ đó, sự phát triển của Bhutan luôn luôn dựa trên sự định hướng này.

Dù nghèo, chính phủ Bhutan đã cố gắng cung cấp giáo dục, y tế miễn phí cho người dân, có những biện pháp, chương trình để bảo vệ thiên nhiên, đảm bảo 60% diện tích quốc gia được che phủ bởi rừng, tạo thành lá phổi khổng lồ cho đất nước, bảo vệ các công viên, muông thú... Không chỉ cam kết không phát thải khí nhà kính, những nhà lãnh đạo Bhutan còn suy nghĩ cho cả thế giới qua việc xuất khẩu năng lượng sạch cho các quốc gia láng giềng, để giúp giảm thải khí CO2 trên toàn cầu.

Ngay cả công nghiệp du lịch họ cũng chọn lọc, không vì tiền mà cho du khách vào ồ ạt làm ảnh hưởng đến môi trường, xã hội, đời sống văn hóa của người dân. Đối với nước láng giềng khổng lồ Trung Quốc, họ luôn có thái độ cảnh giác. Dù có chung đường biên giới khá dài với Trung Quốc nhưng Bhutan là quốc gia duy nhất không thiết lập quan hệ ngoại giao với Bắc Kinh "*Bhutan-Quốc gia duy nhất không quan hệ với Trung Quốc*" (Ngày Nay).

Tôi không rõ nhà cầm quyền VN có cảm giác xấu hổ khi nghe bài phát biểu này không, nhưng là một người VN, tôi cảm thấy xấu hổ và đau đớn, bởi vì đất nước Bhutan nhỏ bé như vậy nhưng những người lãnh đạo của họ đã biết nhìn xa, và đưa đất nước đi đúng hướng. Kể cả trong quan hệ ngoại giao, họ biết cảnh giác đối với những láng giềng khổng lồ từ tế, luôn có tham vọng bành trướng.

Ngược lại ở VN, nhà cầm quyền do tham lam, ngu dốt, thiếu một tầm nhìn xa trông rộng, không cân nhắc thiệt hơn, không có những kế hoạch bảo vệ thiên nhiên, bảo vệ môi trường mà chỉ "ăn" vào thiên nhiên, tài nguyên có sẵn, chỉ ham đầu tư những dự án có lợi trước mắt mà có hại về lâu về dài, chưa kể vừa làm vừa "ăn" vừa phá... nên hậu quả ngày càng rõ. Thiên nhiên đã bắt đầu đáp trả lại.

Trong lĩnh vực đối ngoại, suốt hơn 7 thập kỷ qua, đảng và nhà nước cộng sản VN luôn luôn nhằm lẫn "bạn", "thù", ngay cả khi kẻ thù thực sự của đất nước, dân tộc là Trung Cộng đã lộ mặt từ lâu, họ vẫn coi là bạn. Họ hèn hạ, khiếp nhược rước giặc vào nhà, tạo cơ hội cho các công ty của Trung Quốc trũng thầu phần lớn dự án trong mọi lĩnh vực; thương lái Trung Quốc đi từ Nam ra Bắc thu mua đủ thứ nông hải sản, làm cho nông dân, ngư dân Việt khốn đốn nhiều lần vì những kiểu làm ăn tráo trở; hàng hóa dỏm, chất lượng kém, độc hại của Trung Quốc tràn ngập khắp nơi góp phần giết chết nền kinh tế VN vốn đã bị phụ thuộc nặng nề vào Trung Quốc; rồi bây giờ đến vấn đề hạn hán hay cá chết vừa qua đều có "yếu tố Trung Quốc" như chính nhà cầm quyền thừa nhận.

Vậy thì đừng đổ thừa định mệnh của VN do nằm bên cạnh Trung Quốc nên phải lao đao. Nếu nằm bên cạnh mà không chơi, không thiết lập quan hệ ngoại giao như Bhutan, hay từng bị phụ thuộc nặng nề như Myanmar nhưng bây giờ tỉnh ngộ và biết tìm cách thoát ra, hay có những biện pháp đề phòng và biết xây dựng quan hệ đồng minh với các nước lớn khác thì đâu đến nỗi...

Chỉ biết rằng trong những ngày này, với những ai còn có lương tri, hiểu biết, khi nhìn những cánh đồng nứt toác như "đất chết", lúa chết, nông sản cháy khô, người nông dân khóc ròng, hoặc những vùng "biển chết", cá chết dày đặc dạt vào bờ phơi trắng bụng, ngư dân thơ thẩn đi lượm xác cá... mà chột nhối lòng vì viễn cảnh về một tương lai ảm đạm, đói kém đang đến gần... Quả báo chưa bao giờ rõ đến thế.

NGUYỄN NHÂN CÁ CHẾT THEO BỘ TÀI NGUYÊN MÔI TRƯỜNG

Tôi 27-04, trong 10', Thứ trưởng Bộ Tài nguyên Môi trường Võ Tuấn Nhân đọc thông báo đại ý:

Nguyễn nhân cá chết hàng loạt ở 4 tỉnh ven biển miền Trung được tóm gọn như sau:

1. Do tác động của các độc tố hoá học thải ra từ hoạt động của con người trên đất liền và trên biển

2. Do hiện tượng dị thường tự nhiên kết hợp với tác động của con người tạo nên hiện tượng tảo nở hoa của nước mà trên thế giới gọi là hiện tượng thủy triều đỏ.

Đến thời điểm hiện nay, qua kiểm tra và thu thập chứng cứ, chưa có bằng chứng để kết luận về mối quan hệ liên quan của Formosa và các nhà máy đến vấn đề cá chết hàng loạt.

BIỂU TÌNH VÌ MÔI TRƯỜNG ngày 30-04 và 01-05-2016

.....*Tin Mừng Cho Người Nghèo 30-04&01-05-2016*.....

NGÀY 30-04-2016

15g45: Phóng viên GNSP có mặt tại hiện trường cho biết: "Hiện đang có rất nhiều xe biển xanh của cán bộ huyện Quảng Trạch đã có mặt nhưng vẫn chưa thấy họ tiếp cận hay trao đổi với người dân. Một số người dân ở thị xã Ba Đồn đã mang nước đến ủng hộ bà con ngư dân ở xã Cảnh Dương, nhưng sau đó đã bị lực lượng công an giữ lại và hăm dọa những người này nhằm ngăn chặn sự ủng hộ của người dân với nhau".

Trưa hôm qua ngày 29-04-2016, hai tàu cá của hai ngư dân Quảng Bình cập bến, số lượng cá đánh bắt về không ai mua khiến bà con phần nộ đã đem số cá này điếu phố và biểu tình. Anh Thái Văn Đường, một trong những người tham gia biểu tình nói với GNSP: "Hiện nay họ mới có 2 tàu cá về mà đã vậy tuần tới sẽ có hàng trăm tàu về thì tình hình sẽ phức tạp hơn. Những con cá này chính là mồ hôi công sức thậm chí nước mắt của họ và họ mang cá lên đường để đồng hành cùng họ. Nếu miếng cơm của họ không còn thì họ sẽ còn đấu tranh và có xu hướng bùng phát lớn, do đó bắt buộc nhà nước phải can thiệp nếu như cuộc biểu tình kéo dài và bùng phát mạnh. Cần có sự hỗ trợ cho bà con một số nhu yếu phẩm cần thiết vì hiện tại bà con nghĩ việc để ra đó biểu tình và cần có truyền thông mạnh để chính quyền phải quan tâm."

Tại xã Quảng Xuân:

12g30: Phóng viên GNSP có mặt tại đây cho biết: "Tại xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch cách xã Cảnh Dương 6 km về hướng Nam. Người dân đã đưa rất nhiều các ngư cụ đánh bắt cá như thuyền, lưới... rào quanh trục đường, tất cả các loại xe đều bị ngăn chặn bởi một lực lượng dân nhí (các em nhỏ). Các cây xăng lân cận đã bị công an canh gác thường trực, người dân nào cầm chai đến mua xăng thì công an sẽ ngăn cản. Một chủ cây xăng cho biết, công an sợ người dân bạo loạn có thể dùng đến "bom xăng" nên họ đã cản. Hiện nay, thời tiết ở đây rất nóng nực và oi bức. Ở đây số lượng người già và trẻ em rất đông nên sức khỏe của người dân rất đáng lo ngại đặc biệt với thời tiết nóng như thế này."

Tại xã Cảnh Dương:

11g30: Phóng viên GNSP có mặt tại hiện trường cho hay: "Tình hình ở

Cảnh Dương im ắng hơn so với ngày hôm qua. Số lượng các biểu ngữ nhiều hơn. Nhiều người dân cho biết họ đã thức suốt đêm qua, không thể chợp mắt vì uất hận. Có lẽ vì vậy mà nhìn người dân ở đây đang rất mệt mỏi. Số lượng công an cũng ít hơn, theo suy đoán vì ngày hôm nay người dân xuống đường tại nhiều địa điểm, nên họ phải phân chia lực lượng ra."

Tại Đồng Hới, Quảng Bình:

9g00: Một người dân ở đây cho GNSP biết: "Bà con tiểu thương chợ Đồng Hới kéo nhau ra Ủy ban Nhân dân tỉnh Quảng Bình biểu tình và yêu cầu nhà chức trách làm rõ nguyên nhân cá chết, mức độ biển bị ô nhiễm như thế nào và phải trả lời rõ cho dân biết ai đã gây ra các hậu quả này, yêu cầu những nhà máy gây ô nhiễm môi trường phải đóng cửa..."

8g00: Các phóng viên tự do có mặt tại huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình cho biết, có nhiều cuộc biểu tình với số lượng người lớn tham gia đang xảy ra tại nhiều xã của huyện Quảng Trạch vào ngày 30-04

Tại xã Cảnh Dương:

Vào lúc 10 giờ 30: Phóng viên GNSP có mặt tại hiện trường cho biết: "Rất đông lực lượng CSCĐ có trang bị nhiều loại vũ khí, xe đặc công, xe chữa cháy đang túc trực trước cổng chính Fomosa."

Một phóng viên xin được giấu tên cho GNSP biết: "Ngày hôm qua, bà con biểu tình suốt đêm trên trục đường quốc lộ 1A ngay trước đầu cầu Room đến ngã ba thị xã Ba Đồn. Từ thị xã Ba Đồn cách đầu cầu Room khoảng 20km bị ùn tắc giao thông hoàn toàn. Xung quanh bà con được bao bọc bởi lực lượng an ninh, dân phòng. Bà con sẽ dự định biểu tình dài hạn, họ chỉ kết thúc khi nào Formosa nhào ra khỏi VN mà thôi. Do đó bà con đã thay nhau biểu tình và họ đang tìm cách làm thế nào để duy trì cuộc biểu tình này".

Tại xã Quảng Xuân:

Sáng nay có một cuộc biểu tình mới nổ ra tại giáo xứ Xuân Hòa, xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch, tỉnh Hà Tĩnh cách xã Cảnh Dương khoảng 6 km. Anh Mai Văn Tám đang có mặt tại hiện trường tường thuật với GNSP: "Người dân giáo xứ Xuân Hòa đang biểu tình trên trục đường quốc lộ 1A. Họ biểu tình phản đối ô nhiễm môi trường tại khu vực khu

công nghiệp Formosa Hà Tĩnh. Người tham gia biểu tình rất đông, đoàn người kéo dài khoảng 500m. Có rất đông CSGT, CSCĐ, an ninh chìm nổi. Lực lượng công an đang ra sức giải tán người dân sớm, họ đã dùng búa ném vào người dân, sau đó hai bên xô xát với nhau, một người phụ nữ bị ngắt xỉu, một số người bị thương nhẹ. Hiện nay, lực lượng công an đứng hai bên đường ngăn cản đoàn biểu tình đi xuống xã Cảnh Dương. Biểu ngữ bà con mang theo là "Formosa phải đóng cửa", "Formosa rút khỏi VN"... Họ sẽ tham gia biểu tình dài ngày."

"Bà con cho biết, họ đi đánh bắt cá về không ai mua, nguồn thu nhập của họ bị thất thu, họ không có tiền để trả nợ khi chi phí đóng tàu thuyền thì họ vay mượn tiền của ngân hàng cho nên họ yêu cầu nhà nước phải có cách giải quyết cho họ."

Gần một tháng qua, cá biển chết trắng tại các khu vực tỉnh Miền Trung, đặc biệt tại tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Thừa Thiên-Huế... do ô nhiễm môi trường biển. Tuy nhiên, bên phía nhà chức trách lại im lặng và không cho biết nguyên nhân nào đã gây ô nhiễm môi trường biển tại các khu vực này.

Trước thảm cảnh ô nhiễm môi trường biển trầm trọng cùng nhiều hệ quả khác đang xảy ra, nhiều người dân VN đã kêu gọi công dân VN hãy xuống đường biểu tình vào lúc 9 giờ ngày 01-05-2016 tại ba địa điểm chính là: địa điểm 1 tại Nhà hát lớn, số 1 Tràng Tiền, Hà Nội; địa điểm 2 tại công viên 30/4, Lê Duẩn, Quận 1, Sài Gòn; địa điểm 3 tại bãi biển Cửa Lò, Nghệ An. Ngoài ra, người dân nào không có cơ hội đến hai địa điểm này thì có thể xuống đường bất cứ nơi nào với một biểu ngữ trong tay.

Chỉ trong vòng hai ngày đã có khoảng hơn 102.390 chữ ký ký vào thỉnh nguyện thư vượt mức yêu cầu là 100.000 chữ ký trong vòng 1 tháng gửi Nhà Trắng với mong muốn chính khách quốc tế quan tâm đến các vấn đề nhân quyền, môi trường... đang xảy ra nghiêm trọng tại nước sở tại. Với nội dung thỉnh nguyện thư lần này, người dân VN mong muốn Tổng thống Obama đề cập đến vấn đề ô nhiễm môi trường biển của tỉnh Hà Tĩnh với nhà cầm quyền VN trong chuyến thăm của ông vào tháng 5-2016 sắp tới.

NGÀY 01-05-2016

11g30: Một người dân tên Sơn tham gia cuộc biểu tình tại Sài Gòn chia sẻ: "Tui đi cạnh anh bạn trẻ này thấy anh này hô hào mạnh mẽ lắm. Đi đến vùng chợ Bến Thành thì bị chặn lại, nhóm đi trước tiếp tục xô hàng rào để đi, còn anh bạn này cùng nhóm

sau dừng lại để hô hào sau đó xô xát thì bị đánh... Nhóm đi trước cùng tôi thì muốn tiếp đi để kéo dẫn bọn dân quân và lôi kéo thêm nhiều người tham gia. 2 nhóm không biết ý nhau nên bị xé ra. Lúc đầu số lượng người ít thì an ninh dẹp đường cho đi, nhưng sau đó thấy đông người tham gia quá thì hình như họ lo sợ, họ cho xe tuyên truyền là lực lượng tới yêu cầu giải tán. Tôi đi theo đoàn, tôi hỏi họ vì đây là lần thứ 2 tôi biểu tình nên không hô hào gì được. Khi bọn an ninh ngăn chặn, tôi chửi tụi nó, tôi nói đi biểu tình là bảo vệ đời sống lợi ích của nhân dân, bọn mày ngăn cản là việc làm phản quốc, là đồ hèn hạ nhục nhã..."

Tại Vinh:

Gia đình chị Vân Anh sống tại Hà Nội, đi công tác tại Vinh, hưởng ứng cuộc biểu tình bảo vệ môi trường nên cả gia đình đã xuống đường đồng hành tại biển Cửa Lò, Nghệ An. Chị Vân Anh nói với GNSP: "Minh đi từ Bãi Lữ vào Cửa Lò, gặp 2 chốt chặn CSGT, CSCĐ... họ yêu cầu dừng xe, kiểm tra giấy tờ xe của lái xe, rồi yêu cầu vợ chồng mình xuất trình giấy tờ, chồng mình không đồng ý thì nó yêu cầu đưa về trụ sở. Sau đó nó tra danh sách gì đó, một thằng to béo trong đó nói gia đình này không có tên trong danh sách, nó thả cho nhà mình đi. Ra đến quảng trường an ninh chìm nổi đủ cả. Tại Cửa Lò, dân phòng lượn xe trên bãi biển, người dân thì không thích khi gia đình mình cầm biểu ngữ."

Tại Sài Gòn:

11g00: Đã xảy ra sự xô xát một người dân tham gia cuộc biểu tình bị đánh chảy máu đầu.

Tại Nghệ An:

10 giờ 30: Nhóm bạn của cựu TNLT Nguyễn Văn Thanh đang bị công an xua đuổi, đeo bám và phải vào nhà dân lánh nạn. Nhưng công an vẫn bám theo và có dấu hiệu đe dọa. Những người bị nghi ngờ đều bị kiểm tra toàn thân và yêu cầu đi nơi khác. Cửa Lò trong phạm vi 100m có hàng trăm công an, cảnh sát các loại chìm nổi chốt chặn và triệt tiêu tất cả nỗ lực biểu tình. Các nhà thờ xung quanh Cửa Lò luôn có CAn túc trực.

Tại Sài Gòn:

Lực lượng công an đang kiểm tỏa những người dân xuống đường và nhà cầm quyền huy động lực lượng công an ngày càng đông hơn. Nhiều người dân đang có mặt ở hiện trường nói rằng, có dấu hiệu công an đàn áp người dân biểu tình bảo vệ môi trường. Cô Nguyễn Nữ Phương Dung đã bị CA bắt, khi giằng cô Dung bị té vào pô xe và có thể bị bỏng người.

Tại Hà Nội:

Số lượng người dân tham dự càng ngày càng đông. Một người dân tham dự cuộc biểu tình tên là Thái Văn Đường cho biết, ước tính có khoảng 5000 người tham dự vào thời điểm lúc 10 giờ.

Tại Đà Nẵng:

Người dân Đà Nẵng xuống đường biểu tình nhưng lực lượng công an bao vây, đàn áp và đánh đập. Tuy ít người và bị đánh đập nhưng người dân Đà Nẵng cổ hòa mình vào dòng người cả nước hôm nay. Em trai của Peter Lâm Bùi là Anthony Minh Bùi bị rất đông an ninh và công an kẹp cổ và đánh vào mặt.

Tại Sài Gòn:

10g10: Người dân đang tọa kháng tại đường Hàm Nghi, Quận 1. Lực lượng công an bao vây và có dấu hiệu đàn áp.

Tại Nghệ An:

Phóng viên tại Nghệ An cho biết, lực lượng công an chìm nổi đã được bố trí khắp nơi. Khu vực bãi biển Cửa Lò, Nam Cẩm, ngã tư Quán Hành công an chốt chặn và kiểm tra người dân. Hiện tại đã có một số người biểu tình tại Cửa Lò và có các bạn khác đang hỗ trợ âm thầm. Nhóm bạn trẻ từ Quỳnh Lưu đang di chuyển tới Cửa Lò bị công an mặc thường phục đe dọa: "Bọn mày mà bước chân ra khỏi xã tao đập chết". Công an đã bắt một số nhà hoạt động: chị Bích Phương, anh Đức, anh Nghiễm đã bị bắt về đồn công an xã Nghi Hòa.

Tại Hà Nội:

Từ Hà Nội, cô Thảo nói với phóng viên GNSP: "Hàng trăm người dân xuống đường biểu tình, rất nhiều người mới, đó là một tín hiệu tốt. Người dân Hà Nội thật là tuyệt vời. Chúng tôi tập trung tại Nhà hát lớn Hà Nội rồi đang biểu tình quanh bờ hồ".

Tại Sài Gòn:

Đã có hơn 2000 người dân hưởng ứng tham dự cuộc biểu tình này.

Khoảng 9 giờ, người dân đã nổ ra cuộc biểu tình sau đó rất đông người dân khác hưởng ứng tham dự. Cha Phaolô Lê Xuân Lộc cho biết có khoảng hơn ngàn người dân Sài Gòn tham gia cuộc biểu tình này.

Khoảng 9 giờ, người dân đã nổ ra cuộc biểu tình sau đó rất đông người dân khác hưởng ứng tham dự. Cha Phaolô Lê Xuân Lộc cho biết có khoảng hơn ngàn người dân Sài Gòn tham gia cuộc biểu tình này.

Tại Hà Nội:

8g45: Mọi người bắt đầu tập trung trước cổng Nhà hát lớn Hà Nội đồng hành với bà con miền Trung.

Tại Sài Gòn:

8g50: lực lượng công an đứng

chốt tại ngã đường đi vào công viên 30.04 và nhà thờ Đức Bà. Cha Phaolô Lê Xuân Lộc, DCCT, Điều hành truyền thông Tin Mừng Cho người Nghèo đang có mặt tại hiện trường cho biết: "Công an đứng chốt khá đông. An ninh bám theo nhóm của tôi từ khi đi ra khỏi Nhà Dòng".

Tại Đà Nẵng:

Một diễn biến khác tại Đà Nẵng, sáng nay, người dân đã nhìn thấy cá chết trôi lềnh bềnh trên mặt biển và họ đã mang các phương tiện cần thiết ra vớt số cá chết này.

Tại Hà Tĩnh:

Sáng nay, nhà cầm quyền huy động rất đông CSCĐ trước khu công nghiệp Formosa Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Tại Vũng Tàu:

8g00 Một số người dân đã đồng hành xuống đường để bảo vệ môi trường. Cô Bạch Cúc, một người dân sống ở Sài Gòn tham dự cuộc biểu tình ở Vũng Tàu nói: "Nhà nước phải đứng về phía nhân dân, đừng lấp liếm sai lầm nữa. Đất nước này tang thương đã quá đủ rồi. Giết hại môi trường là giết dân và tương lai đất nước."

Tại Quảng Bình:

Đêm qua ngày 30.04, bà con giáo dân giáo xứ Xuân Hòa thuộc xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình thức suốt đêm tọa kháng. Sáng nay, số lượng bà tham dự cuộc biểu tình một đông hơn....

Tại Sài Gòn:

6g00: Cuộc biểu tình chưa diễn ra nhưng nhưng một số người đã bị lực lượng công an bắt đi như bà Phạm Thanh Nghiên, ông Huỳnh Anh Tú, bà Dương Thị Tân, ông Đỗ Đức Hợp, anh Nam Thiên và anh Tình. Họ bị bắt ngay tại DCCT khi những người này vừa mới xuống hầm để gửi xe thì các tên an ninh hô to: "cướp, cướp, cướp..." và đã bắt những người này, đem đi đâu không rõ.

Bác sĩ Đinh Đức Long cho hay: "Sáng đi tập thể dục đã thấy hai chú an ninh rình trước cửa nhà. Đi một đoạn lại gặp anh cảnh sát khu vực hôm nay mặc thường phục nở nụ cười rồi gọi điện thoại. Đi tiếp nữa lại thấy một chú núp gốc cây nhìn theo tôi, rồi lại gọi điện thoại. Chà, hôm nay chắc nhiều chuyện hay lắm đây."

Trước cửa nhà của phóng viên Huyền Trang bị 4-5 an ninh và cảnh sát khu vực đang căn chốt.

Bác sĩ Nguyễn Đan Quế bị công an canh từ ngày 29.04.

